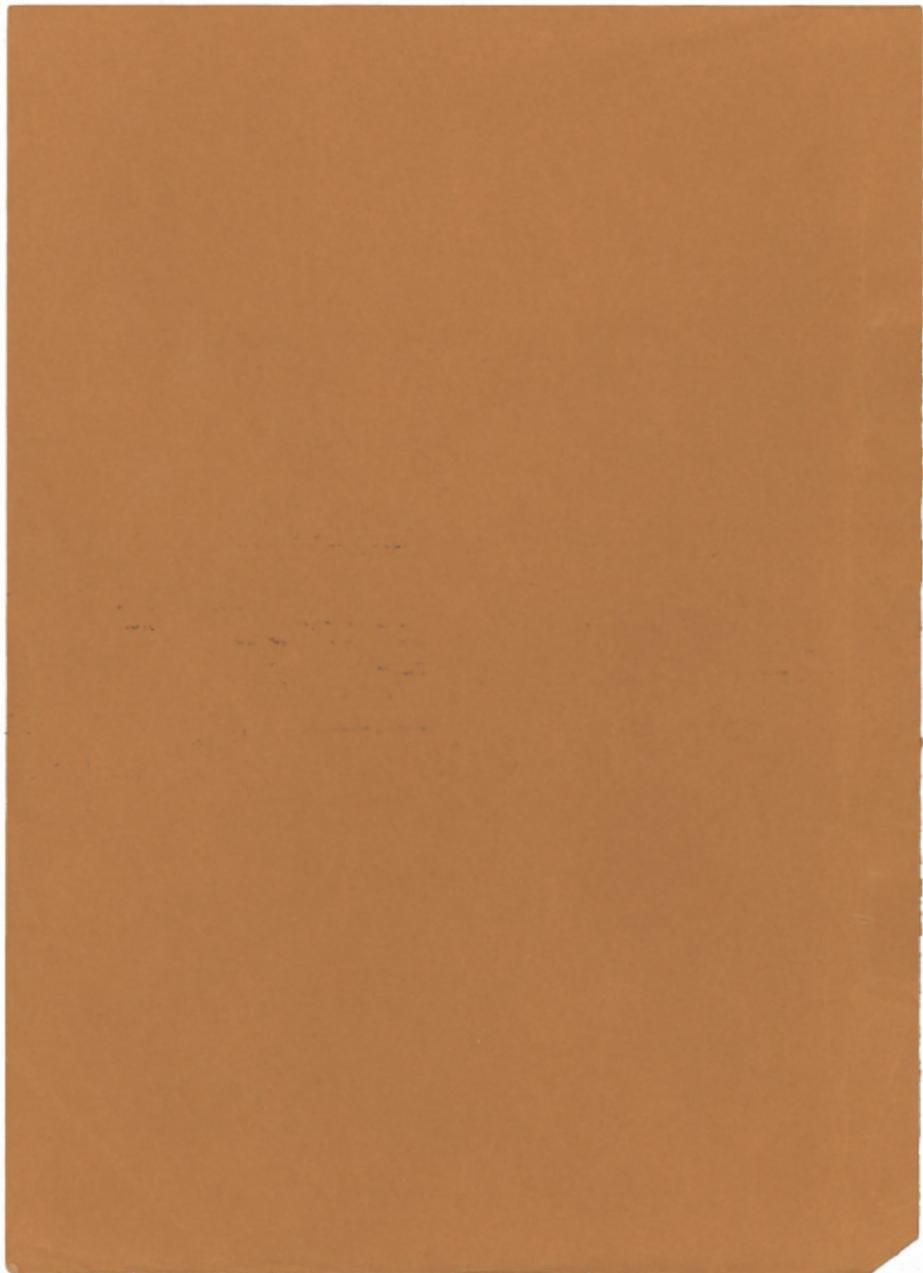

1880-1881

1880-1881

ANTONIS ΛΑΡΙΑΝΗΣ

Ο Π Ε Ρ Α

Μουσική: Μίκης Θεοδωράκης

● GRADIS
22, Rue d'Arueil
PARIS 14
588.12.95

EXTRA STRONG

Montevideo

ΠΡΟΣΩΠΑ

- 1) Κόβριος Χ.
- 2) Κυρία Μ.
- 3) 1..... ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΑΝΡΟΦΟΡΙΩΝ
- 4) 2..... ΜΕΓΑΣ ΑΥΛΑΡΧΗΣ
- 5) 3..... ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓΟΣ
- 6) 4..... ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΑΣΦΑΛΙΑΣ
- 7) 5..... ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
- 8) 6..... ΑΡΧΙΜΗΤΕΚΟΝΟΣ
- 9) 7..... ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΥΣΥΝΗΣ
- 10) 8..... ΒΑΣΙΛΙΑΣ
- 11) ΕΛΕΓΙΑ... ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ
- 12) ΜΕΛΑΧΡΙΝΗ-ΚΥΡΙΑ ΤΩΝ ΤΙΜΩΝ
- 13) ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ
- 14) ΣΕΝΟΔΟΧΟΣ
- 15) ΝΙΚΟΛΑΣ
- 16) ΚΑΡΗΓΗΤΗΣ ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΗΣ
- 17) ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ
- 18) ΜΑΡΙΑ
- 19) ΙΟΥΔΑΣ

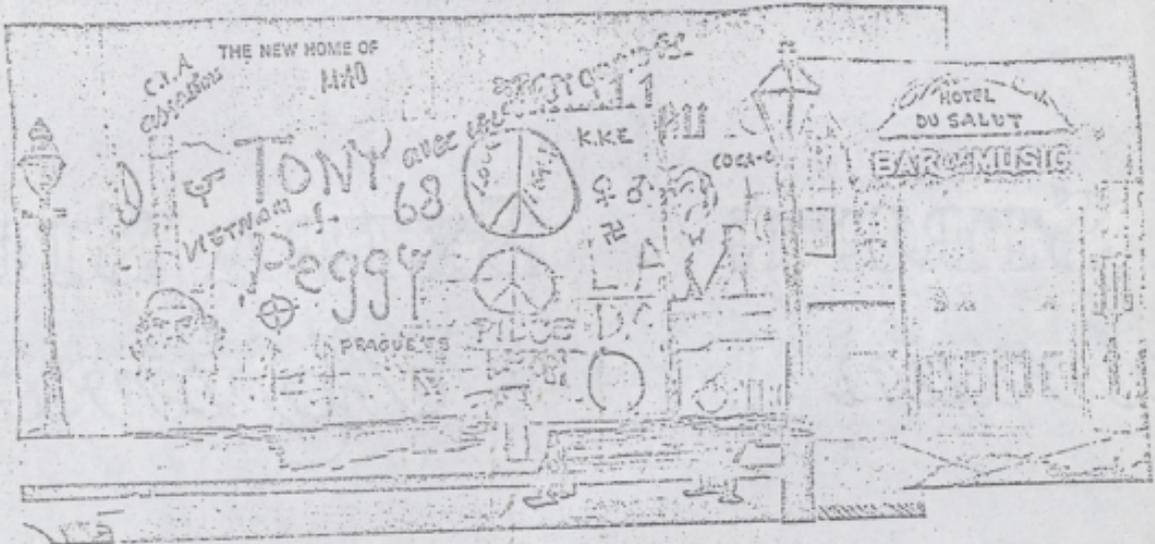
EXTRA STRONG

Montevideo

Κάθε ομοιότητα με πρόσωπα υπάρχει ή καταστάσεις, είναι τελείως συμπτωματική.
"Αν υπάρχουν γεγονότα που θυμίζουν μια όποιαδήποτε πραγματικότητα, τόσο το χειρότερο γι' αυτήν.
Τό έργο μπορεί να διαδραματιστεί στην Εύρωπη, Ασία, Αφρική, Αμερική, Ωκεανία. "Ως και σ' έναν άλλο πλανήτη ακόμα.

EXTRA STRONG

Montevideo

EXTRA STRONG

Montevideo

ΣΚΗΝΗ 1

ΜΙΑ ΑΝΕΧΤΙΜΗΤΗ ΓΝΩΡΙΜΙΑ
ΟΝΕΙΡΑ ΣΤΟ ΠΑΓΚΑΚΙ

Νύχτα. Στο βάθος ένας τοίχος γεμάτος από άφισες διαφημιστικές και πολιτικά συνθήματα γραμμένα με τó χέρι.
 Καθισμένος σ' ένα παγκάκι, ó Χ. διαβάζει μιá έφημερίδα. Φοράει καμπαρίνα με τó γιακά άνασημαμένο, ενώ τó καπέλο του είναι κατεβασμένο ως τά μάτια. Καπνίζει. Δίπλα, ένας στόλος με άναμένο τó φανάρι του γκαζιού. Όλδγυρα φωτεινές έπιγραφές "ΚΑΜΠΑΡΕ", "ΣΕΝΟΔΟΧΕΙΟ", "ΡΕΣΤΟΡΑΝ" κλπ.
 Περνάνε διάφορα ζευγάρια, μεθυσμένοι, που χάνονται μές στις έπιγραφές.
 Από δεξιά, μπαίνει ή Μ. περίκου 45 χρονώ, βαμμένη με έκζητηση και ντυμένη έπιδειχτικά, σά Στάρ του σινεμά.
 Μιά πλάα κρατάει στό γαντωμένο της χέρι. Βαδίζοντας λιγνιστικά, φτάνει ως τόν Χ. και άκουμπάει στό φανάρι.
 Διακρίνουμε κánτα στίς διάφορες ρόμπες της τó σήμα \$, τού δολαρίου.

- Μ. Φωτιά;
- Χ. (Δέν τής άπαντάει)
- Μ. Φωτιά ζήτησα, κύριε.
- Χ. (Διαβάζοντας πάντα τήν έφημερίδα του) Παράτα με ήσυχο, κυρά μου.
- Μ. Δέν είναι βιβλιοθήκη έδω.
- Χ. Μήτε μπορέλο.
- Μ. Φτού! (φτάνει καταγής)
- Χ. Φτού! (τό ίδιο)

EXTRA STRONG

Montevideo

Μ. Τουρούνη: (τόν σκαμπιλίζει) 'Από τό βάθος έμφανίζεται Ένας 'Αστυ-
φύλακας που πλησιάζει)

ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ 'Αν σου ζητούσα ταυτότητα, τί θ'έλεγες κοούλα μου;

Μ. Σ'ας παρακαλώ, κάντε πώς με γνωρίζετε - θα με σώσετε.

ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ (ποφθασε δίπλα της) Λοιπόν;

Χ. (παρεμβαίνοντας) του δείχνει διακριτικά την ταυτότητά του)
'Η μανόμ είναι μαζί μου.

ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ Χμ: (κατεβάζει τό κεφάλι του και βγαίνει)

Μ. Έίστε αστυνομικός;

Χ. "Όχι άκριβώς.

Μ. Πάντως πρέπει νάσαστε πρόσωπο έρκετά σπουδαίο για νά σ'ας άναγνω-
ρίζει έτσι ή αστυνομία.

Χ. Δέν είν'ανάγκη νάχεις γαλόνια γιάυτό - έρκει ν'έσαι κωκοποιός,
τρελός ή ρουφιάνος.

Μ. 'Βοεΐς; Ή είσαστε άπ' τά τρία;

Χ. (μετά άπό μία καθση) Καί τά τρία.

Μ. (προσφέροντάς του ένα τσιγάρο) θαμάζω τό πνεύμα.

Χ. (ανάβοντας) Καμά τά φέμματα. Είμ'Ένας ξεφλημένος. 'Όνειρευόμουν
μιά καριέρα στην ύπηρεσία του κλήρου. 'Η καθολική εκκλησία ά-
σκοούσε άνένανθεν μιά άπεριγραφητη γοητεία στην κλίση μου, προορι-
σμένη για την εκτέλεση έργων μεγάλων και ιερών. Μου κλείσαν την
κόρτα κατάμουτρα, μ'Ένα τρόπο άχαρακτήριστο, για μιά αίτία τόσο
ήλιθια όσο και γελοία: βρήκανε στή μετάφραση του " MESS KAFF "
που Έκανα στα λατινικά... ορθογραφικά λάθη. Τό ήθικό μου, ήδη
σκληρά δοκιμασμένο, συνταράχτηκε.

"Ύστερα από αναρίθμητες περιπλανήσεις μέσα σέ ΐμια ένδεια, όπου
γνώρισα όλων των ειδών τά στιλέτα, μπήκα " Ense et aratro ", στή
στρατιωτική σχολή. Δεύτερη άπογοήτευση:

Έκει διαπίστωση πώς τον Πόλεμο ~~επείχε~~ ^{επείχε}
~~επείχε~~ όπως και τό θεό Έπρεπε νά τους ξαναάνακαλύψει κανέναν.
Νήμαι λοιπόν, σήμερα, έχοντας ζήσει τή χρεωκοπία των ιδανικών
μου, δίχως χρήματα, δίχως φίλους, μέ μόνη γνωριμία... μερικώς
ήλιθιους μασιζίνες.. Ντρέκομαι:

Μ. Οί δικές μου γνωριμίες, αντίθετα, περιορίζονται από ύπουργό και
πάνω. Καμία πρόδοος όσον άφορᾷ τά κατώτερα κοινωνικά στρώματα,
δυστυχώς. Είμ' άσύγχωρητη.

EXTRA STRONG

Montevideo

- X. Γιατί τόν φοβήθηκες; Δέν είσαι δηλωμένη;
- M. "Αν τοῦδειχνα τήν ταυτότητά μου ποτέ δέ θά μέ πίστευε, καί θάχα μπλεξίματα μέ τήν 'ασφάλεια.
- X. Τήν ταυτότητά σου; Δέν καταλαβαίνω.
- M. ('Η Μ. βγάξει τήν ταυτότητά της καί τοῦ τήν δείχνει. 'Ο Χ. τινά-
ζεται)
- X. 'Αδύνατο;
- M. 'Ηρέμηστε.
- X. Δέν είναι δυνατόν. Πρόκειται γιά πλαστογραφία;
- M. 'Ηρέμηστε.
- X. Βίστε τῆς οἰκογενείας τοῦ Μέγα Σφάχτη;
- M. 'Η μητέρα του. Τόν γνωρίζετε;
- X. Καί ποιός δέν ἄκουσε νά μιλοῦνε γιά Κείνον. 'Από τό βράδυ ὡς τό
πρωί, τ' ὄνομά του σ' ἔλα τά στόματα βρίσκειται. 'Η φωτογραφία του
σ' ἔλες, τίς ἡμερηίδες. Ρεμπούμπλικα, παπούτσια σεβρά, χρυσό ρο-
λόδι, μουστάκι α-λα-γτρούγκλας κι ἐκεῖνο τό αἰώνιο ἔρωμα ταμπάκου
πού τόν συνοδεύει παντοῦ. "Ω, πάντα ὄνειρεύμουν νά γνωρίσω κά-
ποιον ἀπό τήν ἔνδοξη τούτη οἰκογένεια. Θάμουν περήφανος ἂν μίλα-
γα ἄκομα καί στήν ὑπερέτριά του... τί λέω; εὐτυχῆς ἂν καταδεχό-
ταν νά μέ δαγκάσει ἄκομα κι ἕνα ἀπό τά σκυλιά του.
- M. "Ω, μέ συγκινεῖτε;
- X. Κι ἔξαφνα... εἰν' ἀπίστευτο: "Ἐχω μπροστά μου τή γυναῖκα πού
μοιράζεται τίς νύχτες της μ' ἕνα Βασιλιά.
- M. Καί, εἰν' ἀλήθεια, ἔλοι τόν φωνάζουν Βασιλιά στά Κρατιῖά Σφαγεῖα.
- X. Εἶναι ὁ καλύτερος σφάχτης καί γδάρτης τοῦ "Ἐθνους.
- M. Τουλάχιστον ὁ ἐπίσημος.
- X. Τίς νύχτες, πόσες φορές δέ τόν εἶδα στά ὄνειρά μου, καταμεσῆς
πῶς στά αἵματα, - σπάνιο καί τῆς 'Ανατολῆς, - ντυμένος μιά ὀλο-
κόρυφη αἱματινή χλαμίδα, - καθισμένος σ' ἕνα ὀλοιδικινο θρόνο
θε' μου, πῶς δούλευε τό μαχαίρι στά χέρια του, ἴδιος ἕνας Πλάστη
γιά ὀδημοργία τοῦ κόσμου, ἕνας μάστρος διευθύνοντας μιά φαντα-
στικῆ, οὐράνια συναυλία. Κι ὀλόγυρα, νά σκαρταρᾶνε,
ἀπόσπαστα, τά φρεσκοκομμένα κεφάλια τῶν θυμάτων του, νά σκαρταρᾶ-
νε, νά σκαρταρᾶνε, μέσα σέ κραυγές, λυγμούς κι ὄδυρμούς...
ρωμαγικῆ χορωδία ἀπό ἀρχαγγέλων καί χειρουργῶν...

EXTRA STRONG

Montevideo

(Γονατίζει στα πόδια της και τής φιλάει τό χέρι)

"Ω, επιτρέψτε μου νά φιλήσω τούτο τό χέρι, νά τό σφίξω στό στήθος μου... και νά τοῦ καταθέσω τή φτηνή ὑπαρξή μου, ὀρκιζόμενος αἰώνια πᾶστη και ἀφοσίωση. (Ἡ Μ. βγάξει ἕνα μαντήλι και σκουπίζει τά δάκρυά της)

Μ. Μὲ συγκινησάτε... στ' ἀλήθεια.

Χ. (βγάζοντας ἀπ' τήν τσέπη του μιὰ μπανάνα) Ἐπιτρέψτε μου νά σᾶς προσφέρω τούτο τό τροπικό φρούτο. Εἶναι τό μόνο πού διαθέτω στὴ τσιρινή μου κατάσταση.

Μ. "Ω, μιὰ μπανάνα! Τίς λατρεύω! (Τήν καθαρίζει μὲ συγκίνηση και τήν τρώει. Τραγουδάει:

Ὁ ἔρωτας

ὁ ἔρωτας ὁ ἀληθινός

Ἄγγελος

Ἄγγελος εἶναι φωτεινός.

Ἀράτα κρατᾷ στά χέρια

Τόξα, ἀσθένια και μαχαίρια.

Ἐρωτα, ἔρωτα, ἐπιτέλους σέ βρήκα

Ἄγγελε, ἄγγελε, μεγάλη μου γλύκα.

Χ. (Τραγουδάει) Στόν κόσμο τούτο τόν σκληρό και τόν ἀνόμοιο

Τό ρίξωμ' ἔλοι μας στό πεζοδρόμιο

Πουτάνες, νταβατζήδες και χαφιέδες

Ἐφοπλιστές, χασάπηδες, λαϊκές.

(Και οἱ δύο) "Α, τί ἐπάγγελμα, ἐπάγγελμα κι αὐτό

"οιοι τό ρίξαν στό φητό.

Μ. (ἀναστενάζει) Ἐφέρετε, νομίζω πῶς ὁ Βασιλιάς ἔχει καρμένο ἢ κάποιου ἄλλου εἴδους τέτοια ἀσθένεια.

Χ. "Α, τό φτωχό!

Μ. Ἐκέφτημα λοιπόν νά τόν ἀπαλλάξω ἀπ' τίς δόυνες του μιὰ ὥρα ἄρχιτερα. Μπῆμες;

Χ. Μεγάλη ψυχὴ πού τήν ἔχετε. Τσίμπησα.

Μ. Ποιόν τρόπο μὲ συμβουλευέτ' ἔσείς;

Χ. Μά τό ἀρσενικό.

Μ. "Οχι, ὄχι δηλητήριο, ὄχι - εἶναι γιά τόν ἀγράμματο λαουτζήλιο.

"Λσε πού ὑπάρχει μιὰ πιθανότητα στίς ἐκατό νά σέ ἀνααιολύσου.

Αὐτοί οἱ ἰατροδικαστές ξεφέρετε...

Χ. Ἐέρω, ξέρω. (σκέφτεται)

EXTRA STRONG

Montevideo

- Μ. Λοιπόν;
- Χ. Έχετε γιάκι στο σπίτι σας;
- Μ. Ήλεκτρικό.
- Χ. Πόσα πατάματα;
- Μ. Βίλλα, μονοκατοικία.
- Χ. Του άρέσουν τά μανιτάρια;
- Μ. Τό στομάχι του...
- Χ. Διάολε!.. Άκούστε, πέστε του πώς τόν άπατήσατε. Έρωμαλέα φυχή του, σίγουρα δέ σ'άντέξει μιá τέτοια άποκάλυψη - συγκοπή έκατό τοίς έκατό.
- Μ. Δέ θάναι ή πρώτη φορά που άκούει κάτω τέτοιο.
- Χ. Καί δέ τά τίναζε; -
- Μ. Τό αντίθετο, μου ζητούσε λεπτομέρειες γιά τά βίτσια του κάθε έραστή μου.
- Χ. Ό Μέγας Εφάχτης; Άδύνατο.
- Μ. Είμαι όμοφυλόφιλος.
- Χ. Τό φανταζόμουνα. "Άπόθεση ροπής θεωρημένης άποδοκιμαστέα, έσσεεε διατηρημένη στό ύποσυνείδητο σέ ύκολανθάνουσα κατάσταση". Φρόντ' ή Άένιν. Δέ θυμάμαι.
- Μ. Λοιπόν;
- Χ. Λοιπόν; (σκέφτονται - ό Χ, βγάει άπό τήν τσέπη του ένα ρεβόλβερ καί τό περιεργάζεται) Άκούστε, άπόψε στίς δώδεκα ώριβώς, εά σας κάνω έπίσκεψη. Ο ΚΕΥ;
- Μ. "Ω, μεγάλη καρδιά που τήν έχετε.
- Χ. Τό χρέος μου, κυρία μου - τό χρέος μαι, σάν καλός χριστιανός.
- Μ. (Βγάξει καί του δίνει ένα τεράστιο κλειδί) 'Ιδού τό κλειδί.
- Χ. (τό παίρνει - τραγουδά)

Δίχως κλειδί μέσ στή ζωή
 Μ'άλήτη μοιάσεις, μέ σκυλί
 Μέ'μψάσταρό καλίδοκυκλο
 Στίς λάσπες πεταμένο.
 Μ'ένα κλειδί, μ'ένα κλειδί
 Τά πάντα άλλάζουν στή στιγμή
 Κύριε, σέ φωνάζουν άπό δω
 Μίσοτέρ, πέσσιέ άπό κει
 Κι έλοι σου βγάξουν τό καπέλο.

EXTRA STRONG

Montevideo

- Μ. "Αί... τί μαγευτικό άπόγεμα τ' Άπριλίου.
- Χ. Περνώντας μπρός άπ' τό μαγαζί ένός κλειδαρά καί βλέποντας τ' άραδιασμένα κλειδιά στήν προθήκη, μου γεννήθηκε τούτη ή κατακληκτική ιδέα: τά πάντα σέ τούτο τόν κόσμο έξαρτ ώνται άπ' ένα κλειδί. "Έχεις τό κλειδί; σου άνήρουνε όλα: διαμερίσματα, τίπ-λοι, χρηματιστήρια, ύπουργεία. Μέ τούτη λοιπόν, τήν κατακληκτική ιδέα, πήγα γραμμή σέ μιá καφετζού...
- Μ. "Αχ, συνεχ ίστε, τρελαίνομαι γιά τέτοιες ιστορίες.
- Χ. Μιά γυναίκα θά μπει στή ζωή σου, μου είπε. Αύτή θά σου δώσει τό κλειδί γιά ν' άνοιξεις τήν πόρτα. "Ένας άγγελος... μεταμφιεσμένος σέ πόρνη. θά σέ δόξησει στό άδυτο τών ^{σπόγγών και} πόδ λύνονται όλα τά προβλήματα τής ανθρωπότητας. Σ' έναν ιερό, μυστικό χώρο, μεταμφιεσμένον σέ... μπορέλο.
- Μ. θεέ μου... είναι άπίστευτο!
- Χ. Από τότε, κοιμήθηκα μ' όλες τίς πόρνες καί γνώρισα όλα τά μπορέλα τού κόσμου.
- Μ. "Απίστευτό!... κι έμένα τόν ίδιο χρησμό μουδωσε.
- Χ. Καφετζού;
- Μ. "Οχι, χαρτορίχτρα. Ο άνδρας πού θά μεταμορφώσει τή ζωή σου, μου είπε, θά'ναι καθισμένος σ' ένα δημόσιο παγκάκι, θά διαβάζει μιá έφημερίδα χρηματιστηρίου καί θά περιμένει μιá πόρνη. Από τότε, κάνω πιάτσα σέ όλους τούς ύποπτους δρόμους καί κοιμάμαι μ' όποιον δήποτε πού κάθεται σ' ένα παγκάκι καί διαβάζει μιá έφημερίδα χρηματιστηρίου.
- Χ. θεεία προφητεία!
- (τραγουδο ύν καί οι δυό)
- "Άγγελε άγγελε επίτελους σέ βρήκα
"Έρωτα έρωτα μεγάλη μου γλύκα.
- Μ. "Αχ, θά χαρεί πολύ ό μακαρίτης βλέποντάς μας από φηλά.
- Χ. θά χτίσουμε γιά τή μνήμη του ένα καινούργιο, μοντέρνο σφαγεϊρο.

EXTRA STRONG

Montevideo

- Μ. 'Από μάρμαρο. 'Ενώ μία ελαφρά μουσική δωματίου θ' ακούγεται μέρα νύχτα.
- Χ. Καί θά τό πλουτίσουμε μέ καινούργια μηχανήματα, ηλεκτρονικά.
- Μ. Κι οί σφάχτες θά κυκλοφοροῦν στά λευκά, μέ κάτασπρα γάντια, ὅπως στό Χίλτον.
- Χ. Καινούργιες μέθοδοι, ἐπιστημονικοί. Γιατί δέν ἀρνεῖ νά σφάζεις καί νά γδέρνεις μονάχα, σήμερα, αὐτό πού ἔχει σημασία εἶναι νά εἰσχωρεῖς ὡς τόν ἐγκέφαλο, στήν ψυχή.
- Μ. Πόσο εἶστε ρομαντικοί;
- Χ. Σάν ὄλους τοὺς καλλιτέχνες, ἀγάπη μου.
- Μ. Μ' εἶπε "ἀγάπη μου". Σήμερα, γιά πρώτη φορά αἰσθάνομαι νά εἰσχωρεῖ στήν ψυχή μου τούτη ἡ λέξη, σάν μία καταγάλανη θάλασσα πού τήν χαϊδεύει ἡ νύχτα. Σά μία οὐράνια μουσική ἀρχαγγέλων.
- Χ. Σήμερα βρῆμα ἐπιτέλους αὐτό πού κάθε γνήσιος καλλιτέχνης σ' ἔλλει του τή ζωῆ ὄνειρεύεται: ^{τῆ Μούσα,} (γονατίζει μπρός της) Ζητεῖστε μου ὅτι ἐπιθυμεῖτε - θάναί γιά μένα διαταγή.
- Μ. (τραγουδάει) Σ' αὐτή τή δύσκολη ἐποχή πού ζοῦμε
 "Αγρυπνες νύχτες τραγικές περνοῦμε
 Τούτ' ἡ καταραμένη κοινωνία
 Μᾶς στέρησε κάθ' ἐλευθερία.
 "Ὀπλα, τσιγάρα, οὐίσκυ, ναρκωτικά
 Κλάμπ, καμπαρέ, καζίνο μυστικά
 Τράπεζες, βάσεις, πλοῦτα ἀτομικά
 Τά πάντα κινδυνεύουν νά χαθοῦν ὀριστικά.
 (καί οί δύο) Τούτ' ἡ καταραμένη κοινωνία
 Μᾶς στέρησε κάθ' ἐλευθερία.
- Χ. (βγάζοντας τό ρεβόλβερ του) "Ἄχ, πάντοτε ὄνειρευόμουνα μία κοινωνία διαφορετική, ἕνα πολιτεῦμα πού θά ντηχε χίλια χρόνια.
- Δ. "Ein Regime die tausend Jahren dauern wird !
- Μ. That's worth for a drink. Baby, αὐτό ἀξίζει νά πιοῦμε.
- Χ. Χμ!
- Μ. 'Εγώ πληρώνω. (βαδίζουν πρὸς τό μπάρ ἀπέναντι)
 Χασίσι;

EXTRA STRONG

Montevideo

Χ. (κουνάει άρνητικά τό κεφάλι του)

Μ. Ήρωίνη;

Χ. Νονέ;

Μ. L.S.D ?

Χ. -

Μ. Τότε;

Χ. ΕΞΟΥΣΙΑ!

(Μουσική: τό ρεφραίν του προηγούμενου τραγούδιου.
Χορεύοντας, βγαίνουν)

ΣΚΟΤΛΑΔΙ

EXTRA STRONG

Montevideo

ΣΚΗΝΗ 2

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΒΑΣΗ ΤΟΥ ΚΛΑΜΠ 67

Τό εσωτερικό μιᾶς ἰδιωτικῆς λέσχης. Καρέκλες, τραπέζια χαρτο-
παιγνίων, ἓνα μπλιάρδο, ἓνα φλίπερ. Στῆ μέση ἓνα φέρετρο.
Στόν τοῖχο, φηλά, μιᾶ τεράστια ὑδρογειοῦς σφαῖρα καί πάνω της
ἓνας ἐσταυρωμένος.

Μπροστά στή σκηνή, μιᾶ μεγάλη ἀγγελία θανάτου, ὅπου διακρίνου-
με μέ χοντρά, μαύρα γράμματα:

"ΛΟΙΠΟ ΑΙΦΝΙΔΙΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΦΑΧΤΗ, ΕΠΙΟΝΟΜΑΖΟΜΕΝΟΥ
"ΒΑΣΙΛΙΑ", ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΒΑΣΗ ΣΗΜΕΡΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ
ΚΛΑΜΠ 67".

Στήν εἴσοδο, κολλημένη στήν πόρτα, ἡ ἴδια ἀγγελία, σέ φυσικό
σχήμα.

"Όλα τά μέλη εἶναι γιάστερς, μέ κρυμένα τά μάτια πίσω ἀπό
μαῦρες μάσκες.

Κάθ' ὅλη τῆ διάρκεια, ἀκούγεται ἡ φωνή ἑνός σπῆκερ πού μεταδίδει
χορηγηματικιστικές ἀξίες. Παίζουν.

Μπαίνει ἡ Μ. βαρυπενθεύσα. "Ἐνα μαῦρο φιλέ πού κρέμεται ἀπ' τό
κπέλλο της, τῆς κρύβει τό πρόσωπο.

"Όλοι σηκώνονται.

EXTRA STRONG

Montevideo

- Μ. 'Ο βασιλεύς είναι νεκρός;
 ΟΛΟΙ Ζήτω ὁ βασιλεύς;
 1. Θερμά συλλυπητήρια, κυρία. (Ἡ Μ. χαμηλώνει τὸ κεφάλι) §§§§§§§§§§
 §§§§§§§§§§ 'Ἐνός λεπτοῦ σιγῆ στὴ μνήμη τοῦ μεγάλου ἀπολωσθέντος.
 ΟΛΟΙ (Ψάλλον) Αἰωνία ἡ μνήμη
 Αἰωνία αὐτοῦ ἡ μνήμη...
 Μ. 'Ο θάνατος ἀλίμονο εἶν' ἓνα σέκι φοβερό
 Μά κι ἡ ζωὴ ἔχει τὸ μεροῦν τῆς στὸν κόνο
 Κάθε συναίσθημα στὸν δικό του ~~εἶν~~ καιρό'
 Χαρὰ καὶ θλίψη στῶνά θά πρέπει νά ὑπομένονται.
 Αὔριο, στὴν τελετὴ τῆς κηδείας στὴ μητρόπολη
 'Όλα θά γίνουν μεγαλοπρεπῶς, ὡς μέλλεται.
 1. 'Ας περάσουμε τώρα στὸ φητό'- θέλετε;
 Μ. -- Μοῦ ἐμπιστευθήκατε μιὰ ὑπόθεση 'δεόντως σοβαρῆ
 Λίαν περιπλεγμένη καὶ ἄκρως μυστικῆ'
 Βάζοντας σ' ἐφαρμογὴ τὰῦ φύλου μου: τὴν Πέτρα
 Μπορῶ νά σᾶς διαβεβαιώσω σήμερα, ἄγαπητοί
 Πῶς βρισκόμαστε σέ μιὰ φάση ἄκρως ἱκανοποιητικῆς.
 ΟΛΟΙ 'Ο βασιλεύς είναι νεκρός; Ζήτω ὁ Βασιλεύς;
 Μ. 'Ἴδου' τοῦ διαδόχου του τό σκίτσο:
 Μέ πάθος ἐπιδίδεται στὴ θεατρολογία
 Βιβλικότης του τὰ ρεβόλβερ καὶ ἡ θεολογία
 'Ἡ ἀσκήματα τὸν θλίβει, τὸ ἴδιο κι ἡ δειλία
 Γίνεται ἄλοκαῦτωμά γιὰ τὴν ἰδέολογία.
 Πορτραῖτο σίγουρα ἤμιτελές
 Καμωμένο ἀπὸ ἀτάλαντο ζωγράφο
 Μά εἶναι ὁ Χ. τοῦ μᾶς χρειάζεταιαι
 ἄγαπητοί συνάδελφοι, σᾶς τὸ ὑπογράφω.
 ΟΛΟΙ Γιὰ ν' ἀποφευχθοῦν οἱ παρεξηγήσεις
 Κυρία, πρέπει νά μᾶς ἐξηγήσεις
 Ποιός εἶν' αὐτός ὁ Χ;
 Εἶναι λεπτός, εἶναι χοντρός;
 ἄγράμματος εἶναι ἢ σοφός;
 Γιὰ ν' ἀποφευχθοῦν οἱ παρεξηγήσεις
 Κυρία, πρέπει νά μᾶς ἐξηγήσεις.

EXTRA STRONG

Montevideo

(Έκλεινη τή στιγμή, μπαίνει ὁ Χ. Ντυμένος μέ τήν ἴδια καμπαρίνα, τό γιακά ἀνασηκωμένο καί τό καπέλο χαμηλά ὡς τά φρύδια. Κόβλις τόν ἀντιλαμβάνονται οἱ ἄλλοι, συ-
σπειρώνονται.

Ὁ Χ. μέ μεγάλη φιλοφρόνηση, προτείνει τό χέρι του στό
πρῶτο πού συναντάει. Κεῖνος, ἀρνεῖται νά τοῦ ἀναποδώ-
σει τόν χαιρετισμό. Τό ἴδιο συμβαίνει καί μέ τούς ἄ-
λους.

Ἀπογοητευμένος ὁ Χ. ἀποσύρεται σέ μιὰ γωνιά, κοιτάζει
τό ρολόι του, ἀνοίγει μιὰ ἔφημερίδα καί βυθίζεται.

Οἱ ἄλλοι κοιτάζουν μέ μεγάλη δυσπιστία. Μέ τό σῆμα τοῦ
1. μπαίνει ἕνας ἄστυνομικός. Ὁ 1. κἀτι τοῦ λέει
στ' αὐτί. Ὁ ἄστυν. πλησιάζει τόν Χ.)

- ΓΙΓΑΣ "Ἐχετε κάρτα;
Χ. Ὅριστε;... ἤ, μάλιστα... κάρτα... (φάχνητα) Δηλαδή... κάρτα;
τί κάρτα;
ΓΙΓΑΣ Γιά πρώτη φορά ἔρχεσθ' ἐδῶ;
Χ. Γιά πρώτη, μάλιστα.
ΓΙΓΑΣ Ποιός σᾶς ἔδωσε τό κλειδί; (Ὁ Χ. κἀτι τοῦ λέει στ' αὐτί)
Δέν καταλαβαίνω.
1. Ἕῖναι ὀλοφάνερο, πρόκειται γιά κατάσκοπο.
7. Γιά προδότη;
3. Ἕῖναι ἀπίστευτο. Κανείς δέν κατόρθωσε ὡς σήμερα νά φτάσει ὡς
ἐδῶ μέσα. Κι ἐμεῖς οἱ ἴδιοι δυσκολευόμαστε νά περάσουμε...
καί ξαφνικά, ἕνας ἄγνωστος...
1. Ἀπαιτῶ, ἐν ὄνοματι τοῦ ἱεροῦ τούτου χώρου, νά γίνουν ἐπιστα-
μένως ἀνακρίσεις;
8. Μετά ἀπό τοῦτο τό κρούσμα, κανείς δέν ἐγγυᾶται πλέον τήν ἀ-
σφάλειά μας! (Μέ τό σῆμα τοῦ 1. μπαίνουν δύο ἄστυνομικοί)
1. Πάρτε τον ἀπό ἐδῶ, ἄμέσως! Κἀ γίνεται ἀσπληρῆ ἀπολύμανση τοῦ
χώρου... καί νά τοῦ κάνετε μιὰ ἔνεσθ' ὀριστικῆς ἀμνησίας μέ
ἐνισχυμένη δόση ἀντισιμποτρικλοτετρακιομικίνης. Κι ἂν τοῦχει
μείνει ἔστω κι ἡ ἐλάχιστη μνήμη στό κεφάλι - νά τοῦ τό ἀφαι-
ρέσετε! (Οἱ γοργίτες τόν ἀρπάζουν καί τόν σέρνουν ἔξω. Ὁ Χ.
ἀντιστέκεται, φωνάζει, διαμαρτύρεται)

EXTRA STRONG

Montevideo

- X. 'Ακούστε με... κύριοι... σᾶς παρακαλῶ, ἀκούστε με... 16
 (Κεῖνη τῆ στιγμῆ, ἐμφανίζεται ἡ Μ.)
- Μ. Μιά στιγμῆ... .. (στούς ἄλλους). Ἐγὼ τοῦ ἔδωσα τό κλειδί. Ἐε συγχωρεῖτε πού δέ σᾶς ἐνημέρωσα προηγουμένως. (στόν Χ.) Ἀγαπητέ μου... μέ συγχωρεῖτε... Σᾶς ἔκαμαν πολύ κακό; (διορθώνοντας τό σπανάκι του) Μ'ἔνα σιδέρωμα θάμ'ἐντάξει...
- X. (διορθώνοντας τό σπανάκι του) Μ'ἔνα σιδέρωμα θάμ'ἐντάξει...
- Μ. Συστηθῆτε. Σᾶς εὐχομαι καλή τύχη.
- X. Κύριοι - (βγάξει τό καπέλο του, ὑποκλίνεται) Εὐτυχῆς διά τήν γνωριμίαν.
1. Πῶς ὀνομάζεσθε;
- X. (πάντα μ'ἔνα χαμόγελο) Τί σημασία ἔχουν τά ὀνόματα, μεταξύ μας. Πρός τό παρόν, μπορεῖτε νά μέ φωνάζετε : Χ.
- ΟΛΟΙ Χ;
- X. Κύριος Χ:

(Σηκώνονται αὐθόρμητα ἀπ'τά καθίσματα τους, σχηματίζοντας ἕναν κύκλο. Σκύβουν καί φιθυρίζουν χαμηλόφωνα - τά χέρια κίω, στή ράχη. Μιλοῦν γρήγορα, μὴν περιμένοντας ἀπάντηση)

- 1.2.3.4.5.6.7.8. Ποῖός;Ἐε τίμοῦ; Πότε; Γιατί; Πῶς; Ὑρα; Ἐέρα;Λεκτό;
- X. Σιγά, κύριοι, μή βιάζεστε. Ἐ'ἀπαντήσω σ'ἄλλες τίς ἐρωτήσεις σας, μέ τή σειρά. Ἐ ζωῆ εἶναι μακριά.
- Μ. Μὴν παρεξηγεῖσθε. Δέ μπορεῖτε νά φαντασθῆτε πῶσο μεγάλη σημασία ἔχουν γιά μᾶς οἱ λεπτομέρειες. Χῆς ἀκόμα, μιὰ ὀδοκλήρη ἐπανάσταση ἀπέτυχε, ἀπὸ τῆ καίμαργία ἑνός συνταγματάρχη. (κάνει νόημα στόν 1. νά μιλήσει)
1. Τό πραξικόπημα ἦταν γιά χτές, μεσάνυχτα. Δώδεκα παρά τέταρτο, ὁ βασικός συντελεστής, ἕνας συνταγματάρχης τῶν καταδρομῶν, ἔλαθε ἀπ'τά ἑλασσινά,διάρροια. Μά ἐκεῖ πού βρισκόταν δέν ὑπῆρχε καμινές. Ἐπρεπε νά κάνει ἕνα χιλιόμετρο. Ἐτσι, μπροστά στό δίλημμα ν'ἀποπατήσει ἢ νά κάνει ἐπανάσταση, προτίμησε, φυσικά, τό δεύτερο. Σφίχτηκε ὅσο μπόρεσε, μά τελικά δέν ἄντεξε. Ὁξεία περιτονίτις.
- Μ. Καταλαβαίνετε.
3. Ἐέθανε σάν ἥρωας.
4. Θά ταφεῖ μέ ἄλλες τίς προπούμενες τιμές.
5. Θά δοθεῖ, μάλιστα, τ'ὄνομά του καί σέ μιὰ πλατεῖα.
- X. Κυρία; (τῆς φιλάει τό χέρι) Σᾶς ὀρκίστηκα αἰώνια ὑποταγή καί ευσία. Κύριοι, ἐπιτρέψτε μου νά σᾶς πῶ δυό λόγια πού μοῦ καίνε τῆ γλώσσα. Ἐπὸ ἀνέκαθεν θαύμαζα τήν πειθαρχία τῆς ὀργάνωσῆς σας - μοναδικό παράδειγμα τελειότητάς καί σοφίας.

- ΟΛΟΙ (σκυμένοι) Ἀσχημος
 Πονηρός καί κανοῦργος
- X. Μετά τό θεό, δέν ὑπάρχει κανεῖς ἄλλος πού ν'ἀξίζει τῆ λατρεία μου. Μετά τό θεό - ἐσεῖς;
- ΟΛΟΙ Κακοφτιαγμένος
 Πονηρός καί κανοῦργος;

EXTRA STRONG

Montevideo

X. Χρόνια δλόκληρα Ήπινα νερό στ' ὄνομά σας κι ἀντικατέστησα τὶς φωτογραφίες τοῦ παιδικοῦ διαμερισματος τῆς μνήμης μου, μὲ τὶς θεϊκές φωτογραφίες σας.

ΟΛΟΙ . . . Καὶς

Ἀσουλούπωτος κι ὑπερβολικός:

X. Κύριοι, τὸ ξέρω, δὲν εἶμαι ἔξιος νὰ στέκομαι δίπλα σας. Ξέρω πὼς εἶμαι γεμάτος ἀπὸ ἀτέλειες κι ἐλαττώματα. Ἡ ταπεινὴ καταγωγή μου, ἡ νεότης μου γεμάτη ἀπὸ πράξεις ἀνομολόγητες, τὰ ἔνοικτά μου... μὰ ἂν ἔχετε ἀνάγκη ἀπὸ ἕνα σικλί, μπορῶ νὰ γίνω ἐγὼ τὸ σικλί σας, ἂν ἔχετε ἀνάγκη ἀπὸ ἕναν ὑψηρὴν, ἰδοῦ, ὁ ἀφοσιωμένος σας σικλάρος:

B. Ἄς εἴμαστε συγκεκριμένοι, κύριε X., ποιὲς εἶναι οἱ ἐπαγγελματικὲς σας δυνατότητες, στὴν πράξη.

(Ὁ X. βάζει ἕνα κέρμα στὸ τζού-μπόξ - μουσική. Χορεύει ξέφρενα, παρασέρνοντας καὶ τὴν Μ. σὲ μερικὲς φιγούρες)

X. (τραγουδώντας). Τέσσερα χρόνια στὸ Σικάγο
 Παρέα μὲ τὰ παιδιά τοῦ Πάμπλο-Ἄγο
 Τέξας Χόνγκ-Χόνγκ μόντε Κάρλο Σάντ Ἀντόνιο
 Ζάβρια ρφυλέτα γυναικὲς λαθρεμπόριο
 Ἐθελοντὴς στὴν Κορέα, Κογκὸ Βιετνάμ
 Φυτεῖες χασίσι . . . Ἰνδοκίνα Σουδάν.
 Ἐπαιξα μὲ τὸ διάβολο γράμματα-κορώνια
 Ποῦλησα τὸ θεὸ σὲ μιά πατρόνα.

ΟΛΟΙ. (συνοδεύοντας) Τέσσερα χρόνια στὸ Σικάγο
 Παρέα μὲ τὰ παιδιά τοῦ Πάμπλο-Ἄγο.

1. Οἱ πολιτικὲς σας πεποιθήσεις;

(Ὁ X. βγάζει μιὰ τράπουλα, τὴν ἀνακατεῖει καὶ τὴν πετάει στὸ τραπέζι)

X. Πάρτε ὁ καθένας σας ἀπὸ ἕνα χαρτί. (Ἰσπικούουν. Ὁ X. ἀνακαλύπτει τὸ χαρτί πού καθένας ἔκρυβε)

Βαλές. Ξ καρρῶ... Επαθί... Ἄσως πίκια... Ράγας... Τζόκεϋ...

(Μένουν ἄφαντοι καὶ τὸν κοιτάζουν μὲ θαυμασμό)
 Ἡ πολιτικὴ δὲν εἶν' ἄλλο ἀπὸ μιά μπόφα!

EXTRA STRONG

Montevideo

EXTRA STRONG

Montevideo

M. (διακριτικά) "Έχετε σουξέ, συνεχίστε.

X. Μά έχετε δίκιο, είμαι άσχημος ποιητής από καμπούρης κακοφτιαγμένους βρωμερούς από τσιγγούνης καιός άσουλούπωτος σχιζοφρενικός!

ΟΛΟΙ Κύριε!

X. Μά ένας Καίσαρ τσαλαβουτιόνταν μέσ στό φλαβιανό βούρκο, ώπου ν' άναρριχηθεί ώς τήν κορφή τής έξουσίας. Ένας Ναπολέον γυάλιζε τίς μπότες των άξιωματικών, ώπου νά γίνει Αυτοκράτορας. Καί γι νά περάσει στό ύψη τής άθανασίας, κάποιος άλλος Μεγάλος, έφειλε μογαλώει: όλα τ' άποχωρητήρια του Βερολίνου. (κάνει τόν χιτλερικό χαιρετισμό)

1. (δικαιόπιωντάς τον) "Όχι, όχι αυτό, φίλε μου. Τούτη ή χειρονομία τό ξέρετε, είναι σημαμένη στην αιωνιότητα. Βρέστε κάτι άλλο... κάτι άλλο, που βιά σάς-ταιριάζει...

(Ο Χ. πάντα έντός έαυτού, άρχίζει νά γαυγίζει σαν ένα λυσοσμένο σκυλί)

X. Γάβ... γάβ... γιρρρ!...

ΟΛΟΙ (χειροκροτώντας) Αήτό είναι! Κιράβο!...

X. Νύχτες και νύχτες έμεινα άγρυπνος κόνοντας όνειρα για τό "Έθνος του μέλλοντος, ιδανική πολιτεία. Νέα μέσα, νέες άνακαιύφεις, νέα συστήματα. Σήμερα, σημασία σέν έχει νά ξεριζώνεις τό νόγια, τά δόντια, τά γεννητικά όργανα. Σήμερα, πρέπει νά μάθει νά ξεριζώνεις, έπιστιμονικώς, τή σιέψη, γάβ! τήν ιδέα, γάβ! τήν έδια τήν ψυχή, γιρρρ!...

(Όλοι γυρίζουν προς αυτόν...)

- σέ παράταξη - του τείνουν τό χέρι. Ο Χ. τούς σφίγγ τίς παλάμες, άλλους φιλάει, κι άλλους χτυπάει φιλικά στή ράχη)

"Α, αυτά τά χέρια... αυτά τά τέλεια χέρια, που άλλη υπηρεσία έμαθαν, παρά μονάχα νά υπογράφουν... Νά υπογράφουν συμβόλαια έπιταγές, συμφωνίες έμπορικές, πολεμικές, καλλιτεχνικές... υπογράφουν... Ένώ λαοί όλόκληροι έξαρτ όνται από μία υπογραφή τους..."

"Ω, κύριοι, δέ μπορώ νά κρύψω τή νησή μου... Συγχωρείστε με, κύριοι... (κρύβει τό πρόσωπό του για νά μή φανούν τά άνύκαρατα δάκρυά του. "Όλοι, βγάλουν και του προσφέρουν από ένα μαντήλι. Ο Χ. σκουίζεται μέ τό μαντίλι του)

EXTRA STRONG

Montevideo

- 1. (ἀγκαλιάζοντάς τον) Παιδί μου... θυμηθείτε με, σās παρακαλῶ, ἀργότερα, κάποια μέρα... "Ολη ἡ ἐξουσία τῆς γῆς σās ἀνήκει. (ἐμπιστευτικά, κι ἐνῶ οἱ ἄλλοι συσκέπτονται μέ τά κεφάλια σκυμένα) Πεῖρα μοναδική τῶν ἐννέα εὐλογημένων χρόνων; ~~ἀπό το 1936~~ 1936 μέχρι τό 45. Καί τί δέν εἶδαν τά μάτια μου. Τά πιό γόνιμα, τά πιό εὐλογημένα χρόνια τῆς ζωῆς μου. "Λοχησα ὄλους τούς τρόπους μαζικῆς ἐξόντωσης. 'Οξεία, ἀέρια, ἦχοι, κραδασμοί ἠλεκτρονικοί... "Ἐχετε σιεφετι ποτέ σας τούς ἦχους; Θά σās τά μάθω ἐγώ! Πῆρα συχαρητήρια προσωπικῶς, ἀπ'τόν ἴδιο τόν φέρερ: (τρέμοντας ἀπό συγκίνηση) Νοῦ ἔσφιξε τό χέρι... (τοῦ σφίγγει τό χέρι νευρικά) θυμηθείτε με μιά μέρα, σās παρακαλῶ. Ἱστορῶ νά ἀναλάβω ἐπίσημα καθήκοντα, χάρη στήν πλαστική χειρουργική. (Δείχνοντάς του μέ τό δάχτυλο ἔναν ἀπ'τούς ὄχτώ) Ξέρετε ποιός εἶναι κείνος, στήν πραγματικότητά; (τοῦ φιθυρίζει τό ὄνομα σ'αὐτό) Πάπιστα!.. ὄλος ὁ κόσμος πιστεύει πῶς αὐτοκτόνησε... Καταλαβαίνετε; 'Η πλαστική χειρουργική;
- 8. Τί γνώμη ἔχετε κύριε Χ. γιά τό λαό;
- Χ. Εἶμαι γιός τοῦ λαοῦ, μή τό ξεχνάτε;
- 3. Καί γιά τούς συνδικαλιστές;
- Χ. Στίς καλύτερες ὄρες τούς ἔχουν τά ἔνστιχτα χορτασμένου σκύλου, καί στίς χειρότερες σκύλου κεινασμένου. Θάνοι νά ξέρεις νά τοῦ μεταχειριστεῖς - γίνονται ὑπάκουοι καί πιστοί σās ὑπηρετες... "Α, ναί, ἐσχάσα... λαός καί συνδικαλιστές, τό πιό ἐπικίνδυνο ὄργανό τους εἶναι ἡ δημοκρατία. "Αν τούς τήν ἀφαιρέσεις γίνονται τέλεια σκυλιά:

ΟΛΟΙ

Τέλεια!

- Χ. (τραγουδώντας) Γιά μία τέλεια; ἰδανική κοινωνία Βάσιλος ἐπικίνδυνος εἶν' ἡ Δημοκρατία. Γιά τήν ὕγεια ἑνός λαοῦ, τό μόνο φάλαγμα 'ἀλλάζτον ἀπ'τό μινρόβιο: Εὐνταγμα. Δείξτου στήν πράξη τί σημαίνει κεισαρχία, Τάξη, 'Ασφάλεια, 'Ἐξουσία! ~~~~~~~~~ Τάξη, 'Ασφάλεια, 'Ἐξουσία!

ΟΛΟΙ

- Μ. (χειροκροτώντας) Παράβο!
- 7. Καί πῶς πρόκειται νά ὀνομάσετε τό κόμμα σας, κύριε;

EXTRA STRONG

Montevideo

- X. 'Απε χθάνομαι τὰ κόμματα.
- 3. θέλει νά πεῖ, μέ ποιὰ ἰδιότητα θά ἀναλάβετε ἐπίσημα καθήκοντα.
- X. Ἐάν σκηνοθέτης.
- ΟΛΟΙ Σκηνοθέτης;
- 2. Καί τό ἔργο - πῶς θά ὀνομάζετε τήν παράσταση;
- X. (βγάζοντας τό ρεβόλβερ του, καί γυρνώντας το γύρω ἀπ'τό δάχτυλό του) ΒΕΟΥΣΙΑ!
- 1-2 'Απιστευτο!
- 3-4 'Ασύλληπτο!
- 5-6 'Αδιανόητο!
- 7-8 Μεγαλοφυές!
- ΟΛΟΙ ΚΑΤΑΠΑΛΗΚΤΙΚΟ!

(Κάνουν ἕναν κύκλο ὀλόγυρά του μέ θρησκευτική ἐκπαιδεία. Ὁ 5. βάζει ἕνα κέρμα στό ἤλεκτρόφωνο, πού παίζει τό "Ἀλληλούϊα", σε μοντέρνα διασκευή)

ΟΛΟΙ "Ὅσο πιό χαμηλά κατέβεις
 Τόσο πιό ὕψηλά θ'ἀνέβεις
 'Αξίωμα αἰώνια ἀπαράβατο
 Ἐτό νόμο τῆς ζωῆς τόν ἄγραφο.
 'Ἡ ὕψιστη ἀρετή γιά νά διοικήσεις
 εἶναι νά ξέρεις νά χτυπήσεις.
 (Τόν ντύνουν - σά χλαμύδα-νέμιά τοῦχα
 χαρτοκαιγνίου, κι ὅπως εἶναι καθισμένος στήν καρ-
 κλα, τόν ἀνεβάζουν στό φέρετρο. Ὁ X. μέ τὰ χέ-
 ρια σταυρωμένα στό στήθος, σά νά προσεύχεται)
 Ὁ ἄνθρωπος αὐτός πού βλέπετε
 'Από τῶν ἔργων του τήν πεπτόσυα
 Κέρδισε τή βασιλική ἐξουσία.
 "Ἄξιός ἔξιός ἔξιός λοιπόν
 "Ἄξιός ἔξιός ὄλων τῶν τιμῶν.

EXTRA STRONG

Montevideo

Χ. Κύριε, ποῦ νάβρω τά λόγια γιά νά σ'εὐχαριστήσω, ποῦ νάβρω τά ἔ-
ξια λόγια, Κύριε; Ἐγώ, γιός μιᾶς ἐκόλης ποῦ ἀντί γιά γάλα μέ βύ-
ζανε μέ φιλοδοξίες, κι ἐνός πατέρα ποῦ πεθαίνοντας δέν μοῦ ἄφη-
σε περιουσία ἄλλῃ ἀπό ἓνα ρεβόλβερ. Ὑπηρετῆς τῶν ἐντολῶν σου,
Κύριε, ἐγώ!

Πόσες φορές δέν ἀμάρτησα εὐχροντάς Σε, Πατέρα! Σάν ἕνας χρυσοθή-
ρας Σέ γύρεφα παντοῦ. Ὅπως ἡ μέλισσα βυθίζεται μέσ στή ἄνθη,
ἔτσι βυθίστηκα στό Καρό. Ταπεινώθηκα, ἐξευτελίστηκα, χλευάστηκα,
ρακίστηκα... Εἶδα τά ἔνειρά μου ποδοπατημένα σάν τό παντόφλι ἐνός
συφιλιόδικου... μά τήν ἴδια στιγμή

περήφανος ὅσο ποτέ ἄλλωτε καί βέβαιος πῶς Σέ πλησιάζω,
Καί νά, ἡ μέρα τῆς ἀποκατάστασης ἔφτασε. Τό μεγαλόθυμο χέρι Σου
μέ τράβηξε μέσ ἀπ'τόν σκουπιδοντενεκέ τῆς ἀνωθυμίας, γιά νά μέ
χειροτονηοῦ ἀπόστολο τοῦ ὑπέρτατου χρέους τῶν Ἐντολῶν Σου.

"Ἄραγε, εἶμαι ἄξιος νά ἐπιμισθῶ ἓνα παρόμοιο ἔργο, Κύριε;

(Μέσ ἀπ'τό φέρετρο ἀκούγεται μιᾶ ἐπιβλητική φωνή)

ΦΕΡΕΤΡΟ. "Ἄξιος!

ΟΛΟΙ "Ἄξιος ἄξιος!

Χ. "Ὡς εἶσαι εὐλογημένος Κύριε.

Κύριοι, ἄς εἶσθε εὐλογημένοι.

(Τοῦ βάζουν στό κεφάλι τήν ἐφημερίδα τοῦ χρηματιστη-
ρίου, καμμένη χωνί, ἐνῶ ἡ μουσική "Ἀλληλοῦα",
ἀκούγεται στή διαπασών.)

Μέ τή χάρι σας, θ'ἀκολουθήσω τό πεπρωμένο μου ὡς τά ἔωρα.
(εὐλογώντας) Στους αἰῶνες τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΟΛΟΙ Ἀμήν!

(Μέ τό σκοπό τοῦ "Ἀλληλοῦα", χορεύουν ἔξαλλα
ρόκι εν ρόλι)

EXTRA STRONG

Montevideo

3. ΔΙΑΛΟΓΗ ΞΕΝΕΡΓΑΤΩΝ

Προς τόν τοίχο μέ τίς άφίσεσ.

Νύχτα. Ένα τρίγωνο φεγγαριού στόν ούρανό, σάν κομμάτι από συρραλιστικό πίνακα. Διαγωνίωσ τήσ σιηνήσ, σκαριμένες σάν τρ κουλόχαρτα, διάφερεσ πόρτεσ μέ τήν ένδειξη: ΛΕΞΗΜΙΑ, ΤΡΑΠΕΖ ΦΥΛΑΚΗ, ΨΥΧ ΙΑΤΡΕΙΟ, ΣΦΑΓΓΙΑ, ΟΙΚΟΣ ΑΝΟΧΗ. Κάθε πόρτα χωρίζεται σέ δύο μέρη - μιá ΕΙΣΟΔΟ και μιá ΕΞΟΔΟ.

Ο Χ. πάντα μέ τήν ίδια κιακάρτινα: Το καπέλο κατεβασμένο από μα πιδ χαμηλά. Φοράει μαύρα γυαλιά.

Στριφογυρίζει μερικέσ φορέσ νευρικά, μέ τά χέρια στήν κιακάρτινα. Κοιτάζει όλόγυρα, έρευνητικά. Τέλος, απόφασίζει - χτυπάει μπαινεί. Βγαίνει άμέσωσ από τήν ένδειξη "ΕΞΟΔΟΣ", ακολουθούσ τονσ από ένα-δύο ύποκτουσ τύπουσ. Αυτό επαναλαμβάνεται σέ όλε τίσ πόρτεσ. Οί τύποι που τόν ακολουθούσ είναι ντυμένοι άνάλο μέ τήν ιδιότητα τήσ πόρτασ που άνοίγει. Σέ κάθε άνοιγοκλείσιμο και ή άνάλογη μουσική.

Τάωσ, συγκεντρώνονται 8.

~~~~~
 Ητυμένοι όλοι μέ μιá κιακάρτινα και γκιαστερικό καπλο. Παρατάσσονται σέ όριζόντια γραμμή, βγάζοντασ περιστροφα αύτόματα που είχαν μέσ στήν κιακάρτινα.

Απαγγέλοντασ όλοι μαζί:

Είμαστ' εκείνοι που γυρεύεισ

Μοναχικοί για όλεσ τίσ δουλειέσ

Από τίσ εύκολότερεσ: πώσ νά κηδέυεισ

"Οσ τίσ πιδ έγριεσ κι άνατριχιαστικές.

EXTRA STRONG

Montevideo

Επ'ὄνομα τῆς τέλειαις Πολιτείας
Τῆς Τάξεως τῆς Ἀσφάλειας τῆς Ἑουχίας
Αὔριο στό Ξενοδοχειο ἠ ΣΩΤΗΡΙΑ
Ἐ κλείνουμι ὀριστικῶ τῆ συμφωνία.

ΕΚΟΤΑΔΙ

EXTRA STRONG

Montevideo

4. ΣΤΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ "Η ΣΩΤΗΡΙΑ"

Δωμάτιο Ξενοδοχείου τελευταίας κατηγορίας. "Επιπλα, ρουχα, έφημερ-
δες, βιβλία - ή άταξία βασιλεύει παντού. Μιά όμπρελα μισανοιγμένη
Στό λαβαμπώ, διάφορες φωτογραφίες γυμνών στάρ, σκληροί άνδρες του
άμερικανικού κινηματογράφου και άλλες του Χίτλερ -σέ διάφορες στά-
σεις.

"Ο Χ. μέ τα χέρια μισάνοιχτα κρατάει μιά κομπίνια μαλλί, ένω ή Η. τ
τυλίγει κουβάρι. Ηπροστά του, σέ παράταξη, ένας στρατός από μολυβ
νια στρατιωτάκια, τάνκς κλπ. Άλλα, ένα μαγνητόφωνο όπου μεταδίδε
έναν πολιτικό λόγο του Χ. ένω μιά κινηματογραφική μηχανή προβάλλε
διάφορες σκηνές από έπίκαιρα μέ τόν Χίτλερ.

ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΟ. Κυρίες, Κύριοι, Νεολάια, Συμπατριώτες, μετά μιά έπιστα-
μένη έρευνα των αίτιών τής ένδω μικής άρρώστειας τής κοινω-
νίας μας, κατέληξα στό συμπέρασμα πώς πρόκειται γιά ένα φυ-
νευρο-βιολογικό φαινόμενο αναντισμού! (χειροκροτήματα άπ'
τό μαγνητόφωνο)

Μ. Τσ, τσ, τσ...

('Ο Χ. άρχίζει νά έρεδίζεται μέ τό άκουσμα τής ταινίας)

ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΟ. Μικρόβια και βακτηρίδια ι-εολογικά άφήσαμε νά εισχωρίσουν
βαθεία στόν οργανισμό μας, κατατα μβάνοντας ένα-ένα τά κύττα-
ρα, όπως τά σπερματοζώαρια τόν κόλλο παρθένας. (χειροκροτή-
ματα)

Μ. Μιλάς σέ γουρούνι;

Χ. Έττ!..

ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΟ Μοντέρνοι έμποροι ναρκωτικών, δίχως τήν έγλημματική όψη
των κακοποιών, δίχως νά μιλοϋν γιά φόνους και αίματα... μά
τήν ύπουλη μάσκα των ύποκριτών, προσποιούνται τούς άδύους.
Σέβομαι έναν δολοφόνο, του βγάσω τό καπέλο μου, κείν'έναν ντ
ής που ύπηρετεί ντόμπρα τά ένστίχτά του. Μά δέ σέβομαι διό

EXTRA STRONG

Montevideo

λου ένα παρόμοιο υποκείμενο, που μιλώντας για ειρήνη, ελευθερία κι αγάπη, προετοιμάζει τη φρίκη, τον άφανισμό, τις ξεολοθρέψεις! ~~καταστροφές~~ 'Οφθαλμό αντί όφθαλμού, λόπον... όδόντα αντί όδόντος!.. (χειροκροτήματα, "μπράβο" κλπ.) Φιλήσοι συμπατριώτες μου, καταγγέλλω σήμερα από τούτου το βήματος, την άντεθνική ταχτική αυτών των τεράτων, και σας καλώ, αναλογιζόμενοι τη σκουδαίότητα αυτών των στιγμών, να σταθείτε στο ύφος της πατριωτικής σας ευθύνης.

Αναρίθμητες ποσότητες έρημητικών ύλων, γιγαντιαίες μάζες σύχρονων όπλων, τεράστιος αριθμός πολεμικού ύλικού, συγκεντρωμένα στα πιο άνυποφίαστα μέρη που μπορεί να φανταστεί κανείς μες στα τραγούδια, στα λουλούδια και στα βιβλία τους τούτοι οι καταδικνίνοιο άγγελοι, έκρυψαν τό όλοστάσιό τους (φωνές και βουητό άπ' τό μαγνητόφωνο)

M.
ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΟ

Παραλογίζεσαι... Είσαι τρελός!

"Όχι! Όχι! Όχι!.. αυτή ή κουτάνα ταχτική δέ θά περάσει! θά τούς πιούμε τό αίμα! θά τούς ξεσκίσουμε!.. 'Ο ένωσιτικός νόμος, παντού!

Φυλάκισεις!

'Εξορίες!

Βασανισμοί!

'Εκτελέσεις!

Γάβ! γάβ! Γrrr

(Ύπερρερισμένος, πετάει τό μαλλί, τό ποδοπατεί και γαντζοντας λυσοσασμένα, αρχίζει να αναποδογυρίζει τά πάντα.

'Η M. προφταίνει και τό βάσει στα πόδια, πετώντας του ένα βιβλίο κατάφατα)

M.

Θάταν καλύτερα να μελετούσες λίγο Καίτηρη, άνα φάβητε!..

(βγαίνει έξω)

ΜΑΓΝΗΤΟΦ & X. Όλα τά μεγάλα 'Ιστανικά Πατρίς, Ερησκεία, Οίκογένεια, και λοβαλμένα αίωνες τώρα, σαν μπουκαλάκια στο ράφι ενός φαρμακείου, κινδυνεύουν να σωριαστούν από στιγμή σε στιγμή. "Όχι, τούτη ή κουτάνα ταχτική δέ θά περάσει!.. Στ' όνομα της τέλειας κοινωνίας, της Τάξης και της 'Ελευθερίας, μέ δάχτυλο στη σκανδάλη θά άγρυκνούμε από παντού!..

EXTRA STRONG

Montevideo

(σημαδεύοντας με τό ρεβάβερ παντού)

'Ματ': 'Ατ': 'Ατ':... Γάβ': γάβ': γρρρ':..

('Ανοίγει προσεχτικά ή πόρτα και εμφανίζεται τό τρομαγμένο κεφάλι του Ξενοδόχου. Κοιτάζει με τά μάτια δλάνοιχα τόν Χ. Τέλος, ξανακλείνει τήν πόρτα, τό Ξενοδόχο άδύρωνα, αφήνοντας τήν έντόκωση μιās άπόφασης που πήρε. 'Ο Χ. άπορροφημένος, δέν πρόσεξε τήν παρουσία του)

ΜΑΓΝΗΤΟΦ & Χ. Οί ήλίθιοι συμκολίτες που δέ θά κάσουν νά άβανίζονται, θά θεωρούνται άπό τώρα και στο έξής συνένοχοι με τόν έχθρο και θά καταδικάζονται άγρίως... θά μένουν όσοι πρέπει νά μένουν: Σημασία έχει τούτη ή χώρα νά λειτουργεί τέλει α σάν ένα ήλεκτρικό κλυντήριο... ήλεκτρικό κλυντήριο... ήλεκτρικό κλυντήριο...

('Ο Χ. σταματάει τό κολλημένο μαγνητόφωνο, και συνεχίζει μόνος, χειρονομώντας άγρία, ούρλιαζοντας και άνεβαίνοντας στο τραπέζι, στά καθίσματα και στο κρεβάτι)

Έβιαστε ύπρέτες μιās μεγάλης 'Ιδέας που ή πατρίδα μās έμπιστεύτηκε. Αισθάνομαι νά πέφτει στους ώμους μου όλο τό βάρος ενός ύπέρτατου Χρέους... στά χέρια μου παραληρεί ή 'Εντολή που οί άρχαίοι μας πρόγονοι μου άνάθεσαν... ό ίδιος ό Θεός!

('Έχει ξαναοίξει ή πόρτα, μά αϊτή τή φορά είναι οί συνεργάτες του Χ. Πάντα με τίς καρπατινες και τά καπέλα, τόν παρατηρούν με θαυμασμό κι έκσταση. 'Ο Χ. τούς πρόσεξε, μά προσποιείται πως δέν τούς είδε - καιζει μέχρι τό τέλος τό ρόλο του)

'Ακούστε με καλά... δέν ύπάρχει τίποτα, τίποτα που δεν είναι κατορθωτό για Έναν που πιστεύει στο ρόλο τής άνώτερης 'Εντολής που του άνατέθηκε. Με τήν πίστη και μιá πρόκληση άκόμα αγιάζει, όπως πολύ εωστά είπε ό Κύριος 'Ημϊν 'Ιησους Χριστός. (κάνει βιαστικά τό σημεϊο του σταυρου)

EXTRA STRONG

Montevideo

συγκεντρώνοντας έπίμονα τήν προσοχή του σέ μιá παλιά πολυθρόνα)

"Ω, έσύ, άσπρη, γαραιά πολυθρόνα, στό όνομα τής πίστης σέ διατάσσω, άφυχη πολυθρόνα, νά πλησιάσεις καί νά σταθε μπρός μου, έδω... ('Η πολυθρόνα δέν τόν άκουεί)
 'Έδω... μπρός μου... αúτ ή τή στιγμή - τό ξέρεεις καλά - έίμαι ό όποιοσδήποτε... 'Αγγιγμένος από τή θεία Χάρη, έκτελώ ούράνιες έντολές... Γαραιά πολυθρόνα... γέριχη δημοκρατία... όέν έχεις τή δύναμη νά μ'άντισταθείς... 'Οφείλεις... όφείλεις νά πλησιάσεις σέ μένα... "Ελά!.. Έλά!.. Έλα έδω!..

(Ειγά-σιγά, ή πολυθρόνα μετακινείται. 'Ο

X. στρέφει διακριτικά τό πόδι του, τυλίγοντας τήν κλωστή νάυλον που ένώννει τό πόδι του μέ τήν πολυθρόνα. Οί μπράβοι από τήν πόρτα, τρέβουν τά ματια τους από τή θαματουργή δύναμη του άρχηγού τους)

'Αιόμα!.. αιόμα... έμπρός... αιόμα, πλησίασε... "Έτσι μπροστά άγάπη μου... πόρνη μου!..

('Αγκαλιάζει τήν πολυθρόνα, τή φιλάει, γελάοντας καί ούρλιάζοντας, ένώ τήν ίδια στιγμή, βγάξει ένα μαχαίρι καί τήν καρφώνει στή ράχη. Τήν καρφώνει άγρια, ξεκουκουλιάζοντάς την.

Οί άλλοι, έξαλλοι, παραληρούν φωνάζοντας "Χάιλ! Ζήτω!.. Μπράβο 'Αρχηγέ!.."

Κείνη τή στιγμή μπαίνει ό ξενοδόχος, συνοδευόμενος άπ'έναν άστυύλακα)

ΞΕΝΟΔΟΧΟΣ 'Ορίστε... νά, τόσες δείχνει κυρία άστυύλακα...

('Ο X. τά χάνει. Ποτέ δέν περίμενε μιá παρόμοια έπίσκεψη σέ μιá τέτοι α κρίσιμη ώρα.)

ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ Τήν ταυτότητά σας, παρακαλώ.

X. 'Ορίστε;... ταυτότητα... ποιá ταυτότητα;

ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ Βίνα, τήν ταυτότητά σας!

X. Κά μέ ποιό δικαίωμα; "Έχουμε δημοκρατία, ή όχι;

ΞΕΝΟΔΟΧΟΣ Βίναί τρελός, σ'ας έρμίζομαι... Ζητείστε του έπίσης τή βεβαίωση του τρελοκομείου...

EXTRA STRONG

Montevideo

- X. Δεν καταλαβαίνω τίποτα... για ποιό λόγο ζητάτε την ταυτότητά μου... είναι... εξωφρενικό... είναι...
 ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ Έχετε βεβαίωση εξέδου από το Άσυλο;
- X. Ποιό Άσυλο;..
 ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ Τό τρελοκομείο.
- X. Μά τί λέτε τώρα, κύριε άστυφύλακα; πόν πιστεύετε αλών τον ήλιθιο;...
- ΞΕΝΟΔΟΧΟΣ Έγώ, ήλιθιος;.. Σας όρκίζομαι, κύριε άστυφύλακα, *πο παραύω*... είναι επικίνδυνος... Τό τί έκανε μιά βρομάδα τα ρα, όν περιγράφεται. Μά... τό βλέπετε και μέ τά ίδια τό μάτια σας...
- ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ Βλέπω, βλέπω...
 X. Βούλωστο, ήλιθιε!
- ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ Αύτό εά τό δούμε - ποιός είναι απελός και ποιός ήλιθιος.
 Άκολουθείστε με ώς τό τμήμα!
- X. (χαμένα) Στο τμήμα;
 (Κείνη τή στιγμή κλησιάζει ή Μ)
 (στην όντας τό βιβλίο από τό πάτωμα - στον άστυφύλακα)
- M. Γνωρίζετε κάποιον... Σαζέληρη;
- ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ Όχι! Ποιός είναι τούτος;
- M. Έντούτοις, είναι ό μόνος ήκαίτιος.
 ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ Σαζέληρη; Σαζέληρη, είπατε; ^{μκάς κί}... είναι ένας έμπορος ναρκωτικών;..
- M. Άκόμα χειρότερος, κύριε άστυφύλακα.
- ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ Μένει εδώ... στή συνοικία;
- M. Δυστυχώς, στο Στράτοφρτ, στή Άγγλια.
- ΧΕΤΡΦΥΛΑΚΑΣ Χι; διεθνής σπειρα!.. εά πρέπει νά είδοποιηθεί ή ΙΝΤΕΡΠΟΛ Τομάρια! τούς χρειάζεται ό ζουρλομανούας... Τι λέω;.. Ισόβια καταναγκαστικά...
 M. Ό, μιλάτε σαν ένας κριτικός, κύριε άστυφύλακα!
- ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ Κοιτάζτε... κοιτάζτε... (δείχνει τήν άκαταστασία και τήν ξεκοιλιασμένη πολυθρόνα)
- M. Όσο γι αυτό - είναι φυσικό... Ό άρραβωνιαστικός μου είναι σκηνοθέτης. Έτοιμάζει ένα έργο ά λα Σαζέληρη.

EXTRA STRONG

Montevideo

- ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ Δηλαδή... είστε καλλιτέχνες;
- Μ. 'Απολύτως;
- Χ. 'Ο θείσός μου! (δείχνει τή μαφία) Σκηνοθέτης. (έλαφρά υπόδλιση)
- ΑΣΤΥΦΥΛΑΚ. (στόν Ξενοδόχο) Δέ μου τόχες κεί αυτό, κόπάνε!.. (όπισθοχωρώντας) Μέ συγχωρείτε... Κυρία μου... Κύριοι.. (βγαίνοντας, στόν Ξενοδόχο) 'Ελθείτε!
- ΞΕΝΟΔΟΧΟΣ 'Εγώ, ήλθιος!.. (Οί γιάκιστερ τόν πλησιάζουν άπειλητικά.) 'Ο Ξενοδόχος όπισθοχωρεί έντρομος πρός τήν πόρτα) 'Εν πάση περιπτώσει... νά έτοιμάζετε τά μπαγάζια σας καί νά τοῦ δίνετε... Δέν έχω ανάγκη από τέτοιους πελάτες στό Ξενοδοχείο μου... Σόμφωνοι;
- Χ. (δαγκώνοντας τά νύχια του) Κή φεύγεις... Στάσου ένα λεπτό!.. νά πληροφοητε... πρώτα...
(Ένας γιάκιστερ τόν πλησιάζει, τόν άρπάζει από τή ράχη καί τόν ξαναβάζει στή μέση του δωμάτιου. "Υστερα, άνοίγει μιá ντουλάπα, βγάζει μιá κρεμάστρα καί τοῦ τήν περνάει στους ώμους. Τόν κρεμάει έπ'από ένα κουστούμι στήν ντουλάπα καί ξανακλείνει τήν πόρτα μέ μιá κλωτσιά)
- Χ. Ηίο άνδρόσπαρτο, κύριε Ξενοδόχε!
('Ο 5. βγάζει τό ρεβόλβερ του καί πυροβολεί στήν ντουλάπα. 'Ακούγεται ένας βόγγος του Ξενοδόχου. Οί γιάκιστερ, σέ παράταξη, παρουσιάζονται. 'Ο Χ. άλλου σφίγγει τό χέρι, άλλον τόν χτυπάει φιλικά στους ώμους, άλλου του άντικατεύει τά μάλλιά)
7. Σέ Ισόβια, έρήμην. 'Α κόψη του Ξυραφιού!
3. 'Εμπόριο δουλων, γυναίκες καί ναρκωτικά. Είκοσι χρόνια στήν παρανομία!
4. Μπόμπο ό μάγος. Εξειδικιστάς πλαστογράφος. Κάτοχος 40 διαβατηρίων.
6. Καταδικωόμενος γιά φόνους, νεκροφιλία καί κινιβαλισμό!
2. (καρφώνοντας τό μαχαίρι του στό τραπέζι) 'Ανώουμος!
8. Καταζητούμενος γιά πολεμικά έγκλήματα καί θηριωδίες τού 44.
5. Ποιητής καί συγγραφέας γιά μικρά παιδιά.

EXTRA STRONG

Montevideo

1. (ἀφίνει τὸ αὐτόματό του στὸ τραπέζι καὶ τοῦ ψιθυρίζει τὸ ὄνομα στ' αὐτὸ - ὁ Χ. ἀνακηδύει)

(Τελευταία μένει ἡ Μ. Ὁ Χ. τὴν πλησιάζει καὶ τὴν ἀγκυλιάζει ὅπως ἑπιβεβῶς προηγουμένως τὴ πολυθρόνα. Ἡ Κ. μὲ μιὰ ἀπότομη κίνηση τοῦ παίρνει τὸ μαχαίρι ἀπὸ τὴν τσέπη καὶ τὸ πετάει στὸ τραπέζι. Ὅλοι γελοῦν.)

Χ. Τούς ἐξήγησες;

Μ. Λεπτομερῶς;

Χ. Εἴμαστε σύμφωνοι, μάγκες;

ΟΛΟΙ Σύμφωνοι! (σταυρώνουν τὰ χέρια χιαστῶ)

Τὸ ἓνα χέρι πάνω στ' ἄλλο

Δεμένοι μὲ τὴν ἄγρια συμφωνία

Στὸ θάνατο

Στὴ ζωὴ

Ὅρκιζόμαστε δίκαιη μοιρασιά στὰ κέρδη

Φίφτι στὴ δόξα φίφτι στὴν ἀθανασία.

Νά, τὸ σημαίνει γιὰ ἄλλους μας

Πατρίς Οἰκογένεια Ἐρησκέα.

Χ. Ἄπ' αὐριο, ἀρχίζουμε νυχτοήμερα τὶς πρόβες. Καθυστέρηση καμιά!

(Ἐτὴν ντουλάπα, ἀκούγεται ξεφυσιωμένα ἢ φωνὴ τοῦ ξενοδόχου ποὺ ζητάει βοήθεια. Ὁ Σ. παίρνει τὸ αὐτόματο καὶ τραβᾷ ἀρκετὲς φορές.)

5. Ἐν μέρους τοῦ συνδικιάτου τῶν νεκροθαπτῶν

Τὸ δῶρο σου τῶν ἑορτῶν.

(Σεκαρδίζονται ὅλοι στὰ γέλια)

EXTRA STRONG

Montevideo

ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΡΑΞΗ

5. ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΤΩΝ ΔΟΚΙΜΩΝ

"Ένα παλιό, έγκαταλειμμένο γκαράζι.

Οί δχτά, μαζεμένοι στή γωνιά, δεξιά.

Μερικοί παίζουν ζάρια, καπνίζουν, πίνουν - από μιά μπουκάλα
 ροσί που κρατά ό καθένας στά χέρια, δίνουν και σε ούδ γυ
 ναϊκες νά πιούν - μιά ξανθιά και μιά μελαχρινή - που βρίσκοντο
 ανάμεσά τους. Τίς φιλοούν, τίς χαϊδεύουν. Πυροβολούν στον άέρα.

Από έξω, ακούγεται ή βουή μιάς διαδήλωσης.

Τραγουδώντας παράφωνα:

Τέσσερα χρόνια στό Σικάγο

Παρέα μέ τά παιδιά του Νάμπλο-"Άγο

Τέξας Χονγκ-Κόνγκ Μόντε Κάρλο Σάντ 'Αντόνιο

Ζάρια ρουλέτα γυναϊκες λαθρεμπόριο

'Εσελοντής στήν Κορέα Κογκό Βιετνάμ

Φουτίε, χασίσι 'Ινδοκίνα Σουδάν

"Επαιξα μέ τό διάολο γράμματα - κορώνα

Ποδήλαα τό εεό σε μιά πατρόνα...

EXTRA STRONG

Montevideo

Ὁ 5. τραβάει τὸ ρεβάλβερ του καὶ πυροβολεῖ κάποιον κομπόσο ποὺ ἀπαγγέλει τὸ ρόλο του. Πληγωμένος ἐκεῖνος, κάνει μερικές στροφές σὺρλιάζοντας πονεμένα, σφαδάζει καὶ τέλος κωντίζνεται ἀπὸ ἕνα τσιγγέλι, ὅπου παραμένει κρεμασμένος. *μικρὸ μὲ πᾶ ἡμῶν* Οἱ ὄχτῳ ξεκαρδίζονται ἐπὶ γέλι μὲρὸς σέ τοῦτο τὸ θέαμα καὶ πίνοντας πάντα, ξαναρχίζου νά τραγουδᾶνε.

Ἐπαίνουν δυὸ ἐργάτες, σέρνοντας μιὰ μεγάλη κασόνα. Τὴν ἀφήνουں στή μέση. Ἐπὸ μέσα βγαίνει ἀργά, σάμπως ν' ἀναδύεται ἀπ' τὴ θάλασσα, ἡ Μ. Σφυραεὶ δυνατὰ μὲ μιὰ σφυρίτρα. Μαζεῦδονται ὄλοι. Ἐουχία. Ἡ Μ. παίρνει μιὰ θρησκευτικὴ πόζα.

Μ. Καὶ ἐγένετο οὕτως: (ἀνάβουν οἱ προβολεῖς)

Καὶ οἱ μουσικοὶ ἔπαιξαν: (Μουσική)

Κι ὁ ἔνερωπος οὐδέπασε τὴ γυμνότητά του

Μὲ τὸ κολλυτιμὸ χιτῶνιο τῆς Ἐξουσίας:

(Οἱ δυὸ ἐργάτες βγάξουں ἀπὸ τὸ μπαῦλο διάφορα κουστοῦμια, καπέλα, γάντια, μπαστουνάκια, κορῶνες ἡλκ - κι ἔνα τῆς τὰ δίνουν. Ἡ Μ. μὲ μιὰ ἰδιαίτητερη εὐχαρίστηση

Ἐπουργὸς τῆς Παιδείας

Ἐπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Ἐπουργὸς Ἀσφαλείας

Ἀρχιστράτηγος

Ἐπουργὸς Πληροφορῶν καὶ Προπαγάνδας

Κυρία τῶν Τιμῶν

Μεγάλος Ἀδύαρχος

Ἀρχιεπίσκοπος

Βασίλισσα

Βασιλεὺς:

(Τέλος, μὲ μιὰ ἀπότομη κίνηση, πετάει ὄλα τὰ κουστοῦμια σὲ μέρους τῶν ὄχτῳ. Μιὰ πραγματικὴ μάχη διεξάγεται προκειμένου ν' ἀρπάξει καθένας αὐτὸ ποὺ ἐπιθυμεῖ.

Ἐνα φαρδύ γαμήλιο ἰκανοποίησης διαγράφεται ἐπὶ χεῖλη τῆς Μ.)

Ντυθῆτε ὅσο κιὸ γρήγορα μπορεῖτε. οὐρανοκαταστροφῶν. Σὲ πέντε λεπτὰ ἀρχίζουμει.

EXTRA STRONG

Montevideo

EXTRA STRONG

Montevideo

5.....	ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
6.....	ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
7.....	ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
8.....	ΒΑΣΙΛΙΑΣ
ΣΑΝΘΙΑ.....	ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ
ΜΕΛΑΧΡΙΝΗ.....	ΚΥΡΙΑ ΤΩΝ ΤΙΜΩΝ

(Μπαίνει ο ΚΑΘΗΜΕΡΟΣ ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΗΣ. Στά χέρια κρατάει ένα μικρόφωνο, σάν κομφορασιά)

ΚΑΘ.ΥΠΟΚΡΙΤ.

Θέατρο, ένα θέατρο είν' η ζωή.
Τους ρόλους μας παίζουμε όπως μās τους διδάξαν
"Άλλος λιγότερο καλά, άλλος πιο πολύ.
"Υπουργοί, "Αρχιστράτηγοί, "Αντάρτες
"Βασιλείς, "Αρχιεπίσκοποι, "Επαναστάτες.
Εά βετεράνος θεατράνθρωπος πού είμαι
Κι ανώτερος καθηγητής σέ δραματική σχολή
Τό ρόλο μου ανάθεσαν νά αποδείξω
Τού Σαίξπηρ τή φράση τή γνωστή, πός:
Θέατρο, ένα θέατρο είν' η ζωή.

(Μπαίνει ο "Υπ. Ασφαλείας. Τά ρούχα του είναι πολύ στενά και περπατάει με δυσκολία. Φτάνει στό παρασκήνιο δοκιμάζοντας σ' έλους τους τόνους: ΥΗΗΗ...ΟΥΡΡΡ ΓΟΟΟΟ...)

"Η τσάντα πού κρατάει είναι παραφουσκωμένη, τόν ένοχλει)

ΥΠ. ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ Τί τ' ετό διάβολο έχουν μέσα τούτοι οί ύπουργοί χαρτοφύλακες;
(Τήν αδειάζει. Από μέσα πέφτουν διάφορα αντικείμενα)

Τσ, τσ, τσ, μιά μάσκα ένα σουτιέν μιά γραβάτα

"Ένα στιλέτο ρεβόλβερ μιά σοκολάτα

Χειροπέδες μικρόφωνο ένα βιολί

Μιά βόμβα ένα χρυσάνθεμο μιά νεκροκεφαλή

Τού Σαίξπηρ τά έπαντα μιά βίβλος ένα λεξικό

Γαστρονομίας ζάρια χασίσι ένα προφυλ. αχτικό.

Τσ, τσ, τσ, τί χρειάζονται έλ' αυτά πέσει μου, πέσει μου;

Στήν τσάντα ενός "Υπουργού, θεέ μου;

(Μπαίνει ο "Αρχιεπίσκοπος. "Έχει μεγάλη κοιλιά και δυσκολεύεται μέσ στ' έμφιά του. Κάποιος από πίσω του τόν βοηθά νά στηρίξει μέ μιά άγκράφα τό χρυσοπούκιλο ράσο του, γεμάτο πολύτιμες πέτρες και παραστάσεις. Στό κεφάλι φοράει τή μίτρα και στό χέρι κρατάει τήν επίσημη ράβδο)

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

Πάτερ, ύμων ό έν τοις ούρανοις, άγιασθήτω τό όνομά Σου,

έλθέτω ή βασιλεία Σου, γεννηθήτω τό θέλημά σου...

Διάβολε, πός είναι παρωτάω; (τό παιδί πού τόν βοηθάει

του φουτρίζει "ώς έν ούρανῳ και επί τής γής...")

Και, ναί, έχεις δίκιο... θά προσευχηθῶ για σένα, τέκνο

μου... (σέ κάποιον πού περνά από δίπλα του)

"Έα δῶ εσύ... ξεσκόνισε τά καπούτσια μου...

EXTRA STRONG

Montevideo

- ΚΟΜΠΑΡΟΣ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚ.
- ΥΠ. ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ
- ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΥΠ. ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ
- ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΥΠ. ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ
- ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
- ΝΙΚΟΛΑΣ
- ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠ.
- ΝΙΚΟΛΑΣ
- ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
- ΝΙΚΟΛΑΣ
- ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
- ΝΙΚΟΛΑΣ
- ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
- ΝΙΚΟΛΑΣ
- ΚΑΘ. ΥΠΟΚΡΙΤΙΚ.
- ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠ.
- Οδύ:**
Τί είπες;.. Κύριε συνάελεφε... κύριε Υπουργέ, τόν ακούσατε;
(διαβάζοντας μία καλιά εφημέριδα που βρήκε στή τσάντα του
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX... Γέμισε ο κόσμος από αναρχικά στοιχεία
Ορίστε... τό γράφουν οδύκαζέτε... το, το, το...
Ζούμε σέ μία εποχή παγκόσμιας άδιαντροπίας: "Ημαρτον Κύριε
(διαβάζοντας έναν τίτλο της εφημερίδας)
Χρειάζεται γενική εκκαθάριση! Είστε σύμφωνος, άγιο Πάτερ;
Απολύτως, κύριε Υπουργέ! Απολύτως!
'Υκ - ουρ - γός; 'ΥΥΥ ΗΗΗ ΟΥΡΡΡ ΓΟΞΞΞ... (τό δοκιμάζει
σέ όλους τούς τόνους) Είμαι... είμαι ε Κύριος Υπουργός;
Πώς άντηχεί άρατα, έ;.. χά, χά, χά... ΥΠ - ΟΥΡ - ΓΟΞ!..
"Ένας λούστρος, που νά πάρει ο διάβολος;.. Για ένομα του
θεού, ένας λούστρος;
(Εμφανίζεται ο ΝΙΚΟΛΑΣ - γενειάδα, μαλλιά άχτένιστο
τόν συνοδεύει ένας φίλος του)
Σεβασμιώτατε, μηδ επιτρέψετε;
(Ο φίλος του Νικόλα γονατίζει μπρός στόν Αρχιεπ.
ό όποτος βάζει τό πόδι του στόν ώμο του νέου, ένώ
ό Νικόλας ξεσκονίζει τό παπούτσι του Αρχιεπ. με
τά μαλλιά του. Ο Αρχιεπ. τόν εύλογεί)
Έξνον μου, έχεις ποτέ σκεφθεί τήν βασιλεία τών ουρανών;
Δέν τολμώ, Άγιο Πατέρα.
Πρόβατο άπολωτός, εά προσευχηθώ για σένα.
Εύχαριστώ, Σεβασμιώτατε.
Πώς ονομάζεσαι;
'Ιησους, Μεγαλιώτατε.
Πώς;
'Ιησους Χριστός, Άγιο Πατέρα.
(Ο Αρχιεπ. ανακηδύει εκκλητικος)
Είνας ο ρόλος που κάνει.
"Αα!.. Χρ!..

(Παίρνει ο 'Υκ. Δικαιοσύνης τσεβρίζοντας τό άξιωμα
του, μη καταφέρνοντας νά τό προφέρει στην έντέλει
τό ένα του μάτι είναι σκεπασμένο με μαυρο κανί.
...)

EXTRA STRONG

Montevideo

ΥΠ.ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΥΠ.ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΚΑΘ.ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΗΣ

Δι-δι-δι... και... οοο... Δι - και - και - και...
Δικαιοσύνη, θέλετε νά πείτε.
'Ακριβώς. Γνωρίζετε κανένα δάσκαλο όρθοφωνίας;
Γνώριζα έναν... (του δείχνει τόν κρεμασμένο κομπάρσο)
Μά δε χάθη' ό κόσμος με λίγη καλή θέληση, θά τά καταφέρει
"Όπως όλοι οι πρωτόβαλτοι στην περιέρα έχετε τράκι. Αί
θά πεί εύσυνείδητος ήθοποιός. "Έχετε μεγάλη τύχη φίλε
μου, πού παίζετε σ' ένα τέτοιο έργο.
Ποτέ δεν τσά τσά τσάβόδιζα!

ΥΠ.ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΚΑΘ.ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΗΣ
ΥΠ.ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Τό ξέρω.
"Όταν έλεγα: είμαι ένα άπ'τά παιδιά τής συμμορίας του
Πάμπλο "Άγο!

ΚΑΘ.ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΗΣ
ΥΠ.ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

'Απ'τό Σμιάγο:
(βγάζοντας με μιά κίνηση τό κερίστροφό του) "Όλοι με κ
ταλάβα ναν. "Ός κι οι κουφοί!

ΚΑΘ.ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΗΣ

"Όλα τούτα, φαγούρα, σύγχυση, μνημονική διάλειψη, τρέμο
λο καί διάρροια... είναι φαινόμενα ψυχολογικά. Τό σόκι
τής μεταμόρφώσεως. Κατά Φρόντ.

ΥΠ.ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Τέσσερα χρόνια στίς καλύτερες δραματικές σχολές. Ξέρω
νά ξεχωρίζω ένα μπράουνιγκ από ένα Σμιθ 64 όπως άλλοι
έναν Σαίξπηρ από ένα Πάρλοου... Καί νάμαι σήμερα... τσεκ
δίζω σάν κερατάς.

ΚΑΘ.ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΗΣ

"Άς τό έκαναλέβουμε μιά φορά μαζί - θέλετε; Δι -

ΥΠ.ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΚΑΘ.ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΗΣ

Δι -
Και -

ΥΠ.ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΚΑΘ.ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΗΣ

Και -
Ο -

ΥΠ.ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΚΑΘ.ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΗΣ

Ο -
Σύ -

ΥΠ.ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΚΑΘ.ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΗΣ

Σύ -
Νη :

ΥΠ.ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΚΑΘ.ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΗΣ

Νη :
Δικαιοσύνη!

ΥΠ.ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΚΑΘ.ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΗΣ

Δικαιοσύνη :
Αυτό ήταν. Μπράβο :

ΥΠ.ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

θαύμα!
Κοιτάξετε - (προτείνει τό χέρι του στόν Νικόλα, ό όποιος

EXTRA STRONG

Montevideo

τόφιλαι. Αρχιεπισκ. και 'Υπ. Δικαιος. γελούν διακριτικά)
Και νά φαντασθεῖ κανένας... εἰμ' ἕνας ἄθεος ἀπό πεποίθησή
Μάλιστα, μάλιστα, ἀγαπητέ μου, πρέπει νάχουμε πῶ θάρρος ν
λέμε τά πράγματα μέ τ' ὄνομά τους. 'Απ' τήν ἀελλπισία βῆθ
πρέπει νά ξαναβλωθήσει ἡ ἐλπίς; σάν ἕνας φοῖνιξ. Και
τά φέματα - θεός, Παράδεισος κι ἄλο τοῦτο τό "Ἅγιο συναξά
δέν εἶν' ἄλλο ἀπό θεάτρο.

(τραγουδοῦ)
Πρίν ἔρθ' ὁ 'Ιησοῦς στόν κόσμο
"Ἐν' ἄλλος γιός τοῦ Δία βασίλευε
"Ἐπινε, ἔτρωγε, χόρευε ὁ τρελός
Διδύσος, Διδύσος, Διδύσος θεός.

'Ἡ πλάση ἄλη ἔμοιας' ἐπιλοησία
"Ἄντρες, γυναῖκες, σι' ἄνθη
"Ὅλοι γυμνοί
Πίναν, χορεύαν, τραγουδοῦσαν
Διδύσοι, Διδύσοι, Διδύσοι τρελοί.

ΥΠ. ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

'Ὁραῖο καιροί!
Κι ἐντούτοις, φίλε μου, εἰσθάνομαι αὐτή τή στιγμή τόσο βα
θειά χριστιανός, ὅσο κι ὁ 'Ἀπόστολος Παῦλος στό ὄρδο γιό
τῆ Λαμασιό. "Ὁ, ἀνεξήγητες οἱ βουλές τοῦ Κυρίου. "Ἄς εἶσα
εὐλογημένος, θεέ μου.

ΥΠ. ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΚΑΘ. ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΗΣ

'Ἀμήν!
(στόν 'Αρχιεπ.) Πολύ καλά. Προσέξτε μόνο στήν ἔμφαση:
πίδ ἱερατική. Βοεῖς, (στόν 'Υπ. Ασφαλείας) Πιδ φυσικός,
σᾶς λείπει ὁ ἄερας. (στόν 'Υπ. Δικαιος.) Πάρτε τό ρόλο σας
πίδ σοβαρά, ἐσεῖς. Καί μῆ χειρονομεῖτε. Ἀγώτερο νευρικός.
(Ἰπταίνει ὁ 'Αρχιστράτηγος, γεμάτος παράσημα.
Δίχως νά καταδεχθεῖ νά χαιρετηθεῖ κανένα, στέκει
σάν ἀγγούρι, χτυπώντας τή ράβδο στίς μπότες του.
'Ὁ Κιόδας φυλάει τό χέρι τοῦ 'Αρχιεπ. - θγαίνου

ΥΠ. ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΥΠ. ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ
ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

Κόριε...
Κόριε συνάδελφε.
Δέν εἶμαι συνάδελφος κανένας! Εἶμαι 'Αρχηγός τῶν 'Ἐνό
Δυνάμεων Γῆς, θαλάσσης κι 'ἀέρος! 'Ἡ πολιτική εἶν' ἕνα τό
κο. Σιχαίνομαι τούς καμποκτισμούς!

ΥΠ. ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ
ΚΑΘ. ΥΠΟΚΡΙΤ.

Πέντε ἄστέρια. Τόν κερατά: ('Ὁ 'Αρχιεπισκ. ξεροβήχει. Πρός
τόν Καθ. 'Υποκριτ.) Πῶς τά καταφέρνει ἔτσι;
"Ὅλοι οἱ στρατιωτικοί ρόλοι εἶναι ἀβανταδόρικοι. Τῆ θέλετε
νά κάνω;

ΥΠ. ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

(λοξοκαιπώντας τον) Πάντα ὄνειρευόμουν μιά στολή μβ γαλόνα
καί μέ παράσημα. 'Απ' τά παιδικά μου χρόνια, καταλαβαίνετι
Μά μοῦδωσε μιά γραφιά ὁ βρωμιάρης καί μοῦ τάρπαξε μέσ ἀπ
τά χέρια. ('Ὁ 'Αρχιστρ. στρίβει τίς μουστάκες του)

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

'Ἦταν θέλημα τοῦ Κυρίου. Εἶπατε πῶς εἶσαθε...

EXTRA STRONG

Montevideo

ΥΠ. ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

Ύπουργός Δικαιοσύνης:

"Υφιστον προορισμόν ταχθήκατε νά εκπληρώσετε, τέκνον μου. Είσαθε ό Έγγελος-άρχειοφύλαξ τών έθνικών μας ύποθηκών...

ΥΠ. ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

Ναί, Έτσι είναι...

Σταθήτε, δέν τέλειωσα. Δέν είναι τόσο άπλό νά σκαρωθεΐ με ό μορφή φράση, ζέρετε. "Ελεγα, λοιπόν... ναί, είσαθε ό Έγγελο-παραστάτης, ύπερασπιστής τών έθνικών μας διαθηκών.

ΥΠ. ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

Το, το, το... ποτέ δέ φανταζόμουνα πός πήγαίνα τόσο μακριά. Αισθάνομαι τούς ώμους μου σάν Ένα γιαπί, όπου χτίζεται ή μελοντική, έθνική πολυκατοικία.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

Δέν είτανε άσχημο, εΰγε σας:

ΥΠ. ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

Τέλεια, τέλεια. (του σφίγγει τό χέρι. Στ'αύτί) Μπορώ νά σάς πώ;

ΥΠ. ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Τά σέβη μου, Σεβασμιώτατε. Έπιζώ πός δέ συνεργαστούμε στε νά στό μέλλον.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

Στενόντατα. Χάρη στόν "Υφιστο.

(Ο "Υπ. Ασφαλείας τόν πιάνει άπ'τό μπράτσο : άπομακρίνονται μιλόντας διακριτικά.

Ήπαίνει ό Μέγας Αύλάρχης - άσπρα γάντια, όμπρελλο.

Έξρω Ένα ράφτη Από ραγιά άφέντη

Στήν κάνω γειτονιά Κι άπό άφέντη 'Αλή

Σέ ντύνει σέ μπαλάνει Κι άπό 'Αλή πιό Πέγα

Σέ κάνει βασιλιά. Αύλάρχη στήν Αύλή.

(Πάει δίπλα στόν 'Αρχιστρατηγό)

ΑΥΛΑΡΧΗΣ

"Ω, ζέστη... τί ζέστη... είμαι κατατόρωμένος... Έσεΐς Στρατηγέ μου;

ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

'Αρχιστρατηγός... Καί δέν αισθάνομαι διόλου ζεστός. Τουνανι αισθάνομαι νά διατρέχει τή σπονδυλική μου στήλη, Ένα ρίγος, Αύλάρχη, καταλαβαίνεις; Ένα ρίγος Σαιξπηρικό:

(Χτυπάει πολλές φορές μέ τή ράβδο τή μπότα του.)

"Ολος ό κόσμος ώλίμονο γνωρίζει

Τό μικρόβιο τής έποχής πού όλους βασανίζει

Έλευθερία, Δημοκρατία, Ειρήνη

Λέξεις πού σάμπως καυσαέρια όλους μās μολύνει.

EXTRA STRONG

Montevideo

ΚΑΘ.ΥΠΟΚΡΙΤΙΣΗ

Νά γιά ποιά αίτια βρισκόμαστε σήμερα όλοι έδώ
Μέ ρόλους, κοστούμια, σκηνικά καί μακιγιέζ
Γιά τού μεγάλου έργου μας τίς γενικές δοκιμές.
'Ας λές τούς ρόλους σας όπως σ'ας δίδαξα παρακαλώ
Μέ παύσεις στίς τελείες, ύφος, χειρονομίες καί τονισμό
Εάν άξιός αντιπρόσωπος τού στρατού μας κι άρχηγός
Παρακαλώ, πρῶτος ές μιλήσει ό Στρατηγός.

ΑΡΧΗΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

'Αρχιστράτηγος: Τελεία καί παύλα:

Συνήθεια όμοφιλόφιλων πού μέ κεντρίζει
Μέ κάνει νά εύρηλάζω, μέ σουβλίζει
Αυτή ή συνήθεια στίς ρίμες, τό έκαναλαμβάνω
Μέ κάνει νά ξερνάω καί νά κλάνω.

Συναγερμός: - "Όλοι επί ποδός:

Εάπιγγες, τύμπαν- Σημαιοφόροι
Μυδράλια,μπράουινγκ - Κονδυλοφόροι
Κίνδυνος άνω, - Κάτω, άριστερά
Ήπρός, πίσω - Τά σκυλιά, θκυλιά!

Προσεχή: ("Όλοι ύπακούουν σά ρομπότ)

'Ανάπαυση:

Κόμος Μωσαϊκός

'Οδόντα άντί όδόντος

'Αντί όφθαλμού, όφθαλμός:

'Οδόντα άντί όδόντος

'Αντί όφθαλμού, όφθαλμός:

ΟΛΟΙ

ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

Καλώ 'Ιησού Χριστό στόν άσούματό

Τηλεγραφέ στόν Παρθένα Μαρία

("Όλοι σταυροκοπιούνται)

Ζ Ε Κ Α Ζ, ταχώς πολεμοφόδια

'Αποστελάτε ούράνια ταξιαρχία

'Ερπύστριες, τάνκς, πολυβόλα,

Φαντόμ, μυδράλια, ταχυβόλα.

Βόμβες ναβάλμ, ύποβρυχίων, πλανητικές,

'Αερίων βόμβες, βόμβες άτομικές:

(Σ'ένα πραγματικό παροξυσμό, βογγώντας καί σπάρτα
ρώντας σά σεληνιασμένους, βγάξει άπ'τίς τσίκες τού
διάφορα μολυβένια στρατιωτικά, τάνκς, άεροπλά-
να, βόμβες κλπ. Τά μασάει, τά ποδοπατάει, τά σιορ-
πίζει. Ο καθύματός πάει νά τόν ήρεμίσει, μά δέχ-
ται βροχή από κλωτσιές καί χτυπήματα. Τέλος, έμ-
φανίζονται δύο νοσοκόμοι μέ μιá τεράστια σύραγ-
γα καί τού κάνουν μιá ένεση στόν πισινό. Αυτό
τόν καλμάρει. Έχει μπει έν τώ μεταξύ ή Βασίλισσα
καί ξεκαρδίζεται σά γέλια. Μαζί της ό Βασιλιάς.

EXTRA STRONG

Montevideo

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ Χί, χί, χί... όπως στο Ψαυλο:
 ΑΥΛΙΚΟΣ. Μεγαλειότατε: Μεγαλειότατη: (στέκεται πίσω, προστατεύοντάς τους με το όμπρελνο του)

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ Δέν συνηθίζω νά άνακατεβομαι με την πολιτική. Ή έπιλησία δέν έχει τίποτα τό κοινό με τά κόμματα. Εά δέν άνέχομαι την έπιμετάλευση προσώπων που δέν άνήκουν στην άρμοδιότητα κανενός άλλου, παρά μονάχα της έπιλησίας. Τονίζω, λοιπόν, μιά φερρεσεεε για κάνα, πώς ό θεός, 'Ιησούς Χριστός, παρθένος Μαρία, 'Απόστολοι κ' Άγιοι, όσοι κατοικούν στους ούρανούς, άνήκουν στην δικαιοδοσία μου, κι άπαγορεύεται όποιαδήποτε κομματική έπιμετάλευση, δίχως την άδεια της 'Επιλησίας. (πρός τόν 'Αρχιστράτηγο που βρίσκειται σέ μισή νάρκωση) Έχετε όλο τό γήινο έδαφος. Τί άλλο ζητάτε; (Άπό τό βάθος έμφανίζεται ό 5. με τά μαλλιά άνακατεμένα, μισόγυμνος, με τό σώρρακιό)

5. Σκατά: (Γυρίζουν όλοι και τόν κοιτούν σοκαρισμένοι)

ΟΛΟΙ Πώς;

5. Είπα, σκατά:

ΟΛΟΙ "Ω:

5. Ποιός καλιομπάσταρτός μου σοφώρωσε τό φράκι;

ΥΠ.ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ Εά τό κρατάτε στά χέρια σας, κύριε.

5. Δέν είναι τούτο. ατά μέτρα μου, κόπανε. Κολυμπάω σάν κερατάς έδω μέσα.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ. Εή βρίσκετε, για όνομα της Παρθένου Μαρίας.

5. Άέρες: (ξαναμπάνει)

ΑΥΛΑΡΧΗΣ Αεξιλόγιο... ό σαλεπιτζής.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ "Όσο δέν είναι άκόμα ντυμένος, εά βρίσκειται στην προϊστορία άνθρώπινης άνέλιξης. Υπομονείτε.

ΚΑΘ.ΥΠΟΚΡΙΤ. (πρός τό Βασιλιά) Πισό μεγαλοπρεπής, Μεγαλειότατε... πισό έπιβλητικός:

(Κραίνει με έμφαση - άσπρα γάντια, κλωνίζοντας πουρο, ό 'Υπουργός Πληροφοριών και Προκαγάνδας)

ΟΛΟΙ (Βγάζοντας τό καπέλο και κάνοντας έλαφρά υπόκλιση) Κύριε 'Υπουργέ:

ΠΑΝΡΟΦΟΡΙΩΝ ... Πληροφοριών και Προκαγάνδας:

ΟΛΟΙ "Ω: τά σέβη μας:

ΚΑΘ.ΥΠΟΚΡΙΤ. Τί γνώσεις έχετε από 'Ιστορία Λογική, 'Εθική, Φιλοσοφία:

ΠΑΝΡΟΦΟΡΙΩΝ Επιστή καιία καιία. (γελάτια)

EXTRA STRONG

Montevideo

- ΚΑΘ.ΥΠΟΚΡΙΤ. Ηοιό θησαυρό γνώσεων λοιπόν
 Σιέπτεστε νά διδάξετε στόν λαόν
 Προκειμένου νά έτοιμάσετε μιά νεολαία
 Για πράξεις μεγάλες καί για έργα άραιά;
- ΥΠ.ΠΑΗΡΟΦΟΡ. (κάνοντας μερικές χορευτικές φιγούρες καί παίζοντας μέ
 τό ρεβόλβερ στά χέρια του)
 Μοναδικό φτίς παραδόσεις μου βιβλίο
 Έτοῦτο τό θαυματουργό έργαλειό
 Φιλοσοφία Ήθική Ίστορία
 Εμπούρδες, βλακείες καί φλυαρία.
- ΚΑΘ.ΥΠΟΚΡΙΤ. Συγγνώμη πού έπιμένω θεωρώ
 Τό έρώτημα πού σās έθεσα δεόντως σοβαρό
 Φιλοσοφία Ήθική γιά τή νεολαία
 Είναι προβλήματα πολύ πολύ σπουδαία.
- ΥΠ.ΠΑΗΡΟΦΟΡ. Γραφιά, στά ίσα θά στό πώ
 Πάψε νά μου τή δίνεις σι' όργανο τ' άκουστικό
 Γιατί σου άρπάξω τό άκουστικό
 Καί σ'άδ' περνάω στόν πισινό.
- ΟΛΟΙ Στόν πισινό!
- ΥΠ. ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ (έπερβαίνοντας)
 Κύριοι συνάδελφοι, κύριοι Ύπουργοί
 Κύριες καί κύριοι, μιά στιγμή
 Ήρεμήστε σās παρακαλώ τόν δίκαιο θυμό σας
 Ώς υπεύθυνος τής κοινωνικής υγείας
 Θέλω νά άπαντήσω έγώ. (βγάζει τό καπέλλο του) Ύπουργός Ασφα
- ΟΛΟΙ Ασφαλείας!
- ΥΠ. ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ (διαβάζοντας τό ρόλο του)
 Μέ τίτλο "Εγκαίνια καί Νεολαία"
 "Η κυβέρνηση έκινσε ένα μέγα-
 λεκίβολο πρόγραμμα κοινητικό
 μέ μπαλάντες σονέτα χάι. χάι. Μέ δύο
 λόγια ένα σχέδιο Σαιξπηρικό.
- ΟΛΟΙ Σαιξπηρικό!
- ΥΠ. ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ Δεσποφύλακες έπιστήμονες έκκλησιαστικοί
 Ψυχολόγοι Δικαστές Ίατροί
 Όλοι υπό τόν νόμο 21 άρθρο 9
 Στρατεύεσθε νά εκπαιδεύσετε τή νέα
 Γενιά

EXTRA STRONG

Montevideo

- ΟΛΟΙ 'Εκπαιδευτική
Πολιτική:
- ΥΠ. ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ 'Εννιά είν' οί τρόποι, οί κάτωθι:
Μάσκα άσφωξιογόνα στολή
Ρεβόλβερ μαστίγιο στεγνή
'Απολύμανση χώρου ή γνώση
Σταγόνα σταγόνα εΐσέρχεται
'Από 'να κανάλι άπόλυτης όρασης
Τής έθνικης τηλεόρασης.
Γιά τό δόκλωμα τρεις λέξεις άρκοϋνε
Λέξεις σύμβολα λέξεις κλειδιά:
ΜΙΑ ΜΙΑ ΜΙΑ ΜΙΑ
ΜΙΑ ΜΙΑ ΜΙΑ ΜΙΑ:
- ΟΛΟΙ Πού σημαίνουγ έν συντομία
ΥΠ. ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΠΑΤΡΙΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΘΡΗΣΚΕΙΑ
- ΟΛΟΙ "Ω τί άγία άγία θητεία
Γιά μιá έδανική πολιτεία
Τράλαλά Τραλαλά Τραλαλά (χορεύοντας)
Μελά Μελά Μελά Μελά Μελά Μελά
('Ο 'Υπ. Ασφαλείας βγάξει Ικανοποιημένος τό κεάλο
του και μέ τό δάχτυλο σχηματίζει τό σήμα τής νίκης
Ηπάλνει ο 5. μέ τό σώβρακο, φορώντας ένα έπίσημο γ
λέκο, ρεντίτιότα, καπέλο ήμίσηλο και κρατώντας στό
χέρι μιá μπουτλία και στ' άλλο τό παντελόνι του)
- ΟΛΟΙ "Ω::: χέρι μιá μπουτλία και στ' άλλο τό παντελόνι του)
- ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ "Ε, κού κού:
5. Πουλάδα μου. (τής στέλνει ένα φιλά μέ τό δάχτυλο)
- ΑΥΤΑΡΧΗΣ Μεγαλειοτάτη:
5. Τί συμβαίνει, δυσκολίες; (κίνει)
- ΥΠ. ΔΙΚΑΙΟΣ. "Ω:
5. Τά κέρατά σου, στραβούλιακα:
- ΥΠ. ΔΙΚΑΙΟΣ. Στραβούλιακας; 'Εγώ, στραβούλιακας; Είμαι 'Υπουργός τής Δι-
καιουσώνης:
5. 'Υπουργός τής Δικαιουσώνης... χό, χό, χό... 'Εσύ ρέ δέ μπορεί
νά ξεχωρίσεις έναν άντρικό πισινό από 'να πισινό γυναικεΐο.
- ΟΛΟΙ "Ω:
ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ Χί, χί, χί...
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ Βλάσφημη: ('Ο 5. βγάξει άπ' τήν τσεπη του έναν έσταυρωμέ-
κι ένα παράσημο)
5. Είμαι κανένας γάδατα;
"Αν έγεις μιá κούδα, τήν άγοράζω άμέσως... (πρός τό

EXTRA STRONG

Montevideo

ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

Βασιλιά) Πού τήν κλέψανε...
('Ορμώντας του άρπάξει τό παράσημο, ένώ ό 'Αρχιεπισκ. του άρπάξει τόν έσταυρωμένο καί τόν περνάει στό λαιμό του)
Πουτάνας γιέ!

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
5.

Σατανά! (πρός τόν ουρανό) Ήμαρτον, θέ μου.
Πρώτα είσαστε σιέτοι ουρακοτάγκοι, τώρα γινήκατε ουρακοτάγκοι μέ παράσημα, χό, χό, χό... (πίνει)

ΟΛΟΙ

Εκάνδαλο! Εκάνδαλο!

ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓΟΣ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

Θά τό πληρώσεις πολύ άκριβά, τομάρι!
In saecula saeculorum !

('Ορμάνε καταπάνω του. 'Ο 5. τούς άπειλεί μέ τήν μπου κάλα. Πλησιάζει ό 'Υπ. Πληροφ.)

ΥΠ. ΠΛΗΡΟΦΟΡ.

Τσάρλυ, παιδί μου, ύποθέτω πώς δέ σ' άρρέσει τό 'Υπουργέτο πο σουδωσαν. Τί 'Υπουργέτο προτιμάς, μίλησε άφοβα...

5.

Τών βορδέλων... χά, χά, χά...

ΟΛΟΙ

"Ω..."

ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓΟΣ
ΚΑΘ. ΥΠΟΚΡΙΤΙΚ.

Κύριε καθηγητά, είστε υπεύθυνος γιά τούτο τό σκάνδαλο!
Ντύστε τον διά τής βίας! Μέ τό καινούργιο κοστούμι πού θά βάλει, θά μεταμορφωθεί ως διά μαγείας!
(Συμάνε καί τόν βγάδουν στά χέρια)

ΥΠ. ΣΕΦΑΛΕΙΑΣ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ

Τσογλάνι...
Spiritus promptus est, caro autem infirma !
Δέ μπήκα... τσογλάνι, είπε τσογλάνι;
Τό πνεύμα παραμένει υγιές, ένώ τό σωμα, άλίμονον...
"Α... (κλησιάζοντάς του) Κέ λέμε Ζερμαίν, Ζοζό, ή Ζαζά...
Παρδόν;
Καμπαρέ "Τά Σβδωμα καί τά Γόμορα".
Μιλάτε χαμηλώτερα.
Πώς τά καταφέρατε νά μεταμορφωθείτε έτσι, στην έντέλεια;
"Αν σās μίλαγα γιά τήν παρουσία του 'Αγίου Πνεύματος;
Μεταξύ μας;
Χμ..."

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

(τραγουδά) Τέσσερα χρόνια στό Σικάγο
Παρέα μέ τά παιδιά του Πάμπλο- "Αγο
Τέξας Χόνγκ-Κόνγκ Μόντε Κάρλο Σάντ 'Αντόνιο
Ζάρια ρουλέτα χασίσι λαδρεμπόριο
"Εκαίξα μέ τό διάλολο γράμματα - κορόνα
Πούλησα τό θεό σέ μία πατρόνα.
Γιά όνομα του θεού, άλλάξετε τραγουδί. Μόνον ό θεός έχει τό δικαίωμα νά μάς κρίνει.

EXTRA STRONG

Montevideo

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ Κάποια μέρα θά μπορείτε νά παίξετε ακόμα καί τό θεό, φέμ'ιτα; Τό θεό; Καί τί νομίζετε κώς είν'ό θεός δίχως έμένα, έ; καί ά- δεια, δίχως κανένα περιεχόμενο λέξη. 'Εγώ είν'αυτός πού τού δίνει τούτη τήν άσύγκριτη προέλευση. Είμαστε άπ'τήν ίδια ρά- τσα. Αυό ήθεποιοί μπρός στό ίδιο κοινό.

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ Είναι μεγαλύτερος άπό σās, όχι; 'Οφείλει νά είναι. Αύτή έλλωστε είν'ή αίτία πού κάθε φορά πού μέ βλέπεis, ή εικόνα του καθρεφτίζεται μέσ στά έκπληκτα μάτια σου, μικρή μου πουλαδίτσα.

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ Μιλάτε τόσο άραϊά. Δέν ξέρω έν αυτό πού αισθάνομαι είναι ζήλι ή θαυμασμός. Ξέρετε τί ρόλο μου έδωσαν; Τής Βασίλισσας.

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ Ξέρω, ξέρω... Φοβάμαι. Δέν ύπάρχει μιá μέθοδος πού πρακτική, όπως ή άγγλική ένει διδασκάλου, νά πούμε; Ζαίξηνρ, διαβάξεται Σαίξηνρ. "Αν κι είναι ξεπερασμένος σήμερα. θά μπορούσα δίχως δισταγμό νά σās συστήσω τό τελευταίο τεύχος του "Πλαίυ Μπού" - ύπάρχει ένα πολύ ένδιαφέρον άρθρο φεε ένός μεγάλου άμερικανού διπλωμάτη. (Ό βασιλιάς βγάξει μερικές ά- ναρθερες κραυγές, μή κατορθώνοντας νά έκφραστεί)

ΚΑΘ.ΥΠΟΚΡΙΤ. Μά τί έχει; Τί σās συμβαίνει, Μεγαλειότατε; 'Από τότε πού τουύλεσαν τήν κορώνα, έχασε τή λαλιά του.

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΚΑΘ.ΥΠΟΚΡΙΤ. Μή φοβάστε. 'Η κορώνα σας δέν έχει χαθεί. Δέ χάνονται σήμερα οι κορώνες. 'Η μιá αντίκριστιά τήν έλλη. θά γίνεται βασιλιάς τής σαρδέλας ή κάποιας σκόνης έπορρικαντικών - πούναι τό ίδιο 'Η πραγματική έπανάσταση πού θά σās στελεί όλους στό διάβολο, σ'άργήσει ακόμα. Πρός τό παρόν, βυθιστείτε στην κολυμβήθρα του Σιλωάμ. Φάτε, χορτάστε, σκάστε! Ζούμε στόν αιώνα τής καταπόσεως

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ "Όλα είναι κάτω άπ'τό ζώδιο τής 'Εξουσίας - άριστερότητα, δε- ειότητα, αγιότητα, σκατότητα.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ 'URBI ET ORBI. 'Αμήν! (Μπαίνει ό 5. ός 'Υπουργός τής Παιδείας, μά ντυμέ νος παράξενα. Μυρτίζει ένα κόκκινο λουλούδι καί πιάνει άγκαλιασμένη άπό τή μέση τήν κυρία των Τε- μών, ντυμένη καρδάλ)

ΥΠ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ Βρισκομαι σ'έξαρση, σέ πλήρη έρεθισμό, Τρέμω άπό ήδονή. Σ' ύπέρτατο βαθμό 'Η ήδονάσεια μέ συνεπαίρνει - κύμα τά σπέρματα' Αύτό τό κουστόύμι μου έναφε τά αίματα.

ΟΛΟΙ (έρωτηματικά) Μμμμ; Ξέρω, διόλου δέν είναι φυσικό, ή 'Εξουσία Κās μεταμορφώνει όλους σ'άγρια θηρία Μά όπως όλα είναι τοελά σ'αυτά τά έργα

ΥΠ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ

χορ-ύει κλακίτες

EXTRA STRONG

Montevideo

Μεταμορφώνομαι μέ του ποιητή τή βέργα:

ἀπό τομάρι

σέ ποιητή

κι ἀπό βρωμιάρη

σέ ὕμνητή·

σάν ἕνας χθόνιος Δίας

Ἰεῦ μέ, Ὑπουργός Παιδείας:

ΟΛΟΙ

(ἀντίσχοι) "Έεεε;...

ΚΥΡ. ΤΙΜΩΝ

Ἡρεψάστε, ἠσυχάστε, φοβᾶμαι

Τό πάθος εἶναι μιά παραφροσύνη

Ευχνά πληρώνεται ἡ ἀφροσύνη

Μέ δάκρυα, αἷμα καί φωτιά

Ρίξετε μιά ματιά στήν ἱστορία

Ἰησοῦς, Ἀθανάσιος Διάκος, Γκουεβέρα

ἠρώων, μαρτύρων ἀπειρία, ἔρα

Κάρτιρας γιά μιά ἰδέα

ΥΠ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Ἡθονή ἑνός βασιλέα

Νεκρός γιά τό λαό

"Ἐρωτας μέ τό θεό.

ΟΛΟΙ

(ἀπειλητικοί)-Γκρρρρ!...

ΚΥΡ. ΤΙΜΩΝ

Κοιτάξετε, τό μίσος τούς κυριεφε ἦδη

'Ακ' τά μάτια τους φλόγες βγαίνουνε καί μύδροι.

ΥΠ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ

'Ακ' τοῦ φαλλοῦ μου τόν ἰστό

θά ὑψώσω σημαία ὡς τό

"Ἀκείρο, μέ ἔμβλημα τρία

Συνθήματα:

Τόλμη, Ἀγάπη, Ἐλευθερία:

ΚΑΘ. ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΗΣ

Τρέμω ἀπό φόβο, κύριε Ὑπουργέ

Ἡ συγκίνηση μοῦ λύνει τά γόνατα

Φορέσατε κατά λάθος, ναί

Ἀπό μιά παρεξήγηση ὑπερτάτη·

Τό παντελόνι ἑνός ἀναρχικοῦ

Καί τό σακάκι ἑνός ἐπαναστάτη

Νεκροί κι οἱ δυό σέ μιά διαδήλωση.

Παρόμοια στάση ἀπό Ὑπουργό εἶναι βεβήλωση

Ρβυθῆτε γρήγορα σᾶς ἱκετεύω, σᾶς παρακαλῶ

Τό κοστούμι σας εἶναι μέσ στό κωμαρίνι

Κι ἰδοῦ ὁ λόγος σας (τοῦ δίνει ἕνα χειρόγραφο) ἔδω,

EXTRA STRONG

Montevideo

EXTRA STRONG

Montevideo

- (Ὁ ὙΠ.ΠΑΙΔΕΙΑΣ ρίχνεται πρὸς τὴν Κ.ΤΙΜΟΝ, ἐμποδίζοντάς την)
- ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ Παραμερίστε αὐτὸ τὸν μπάσταρδο... Παραμερίστε τον εἰπα... Δια-
κάζω... (Οἱ Ὑπουργοὶ πέφτουν πάνω στὸν Ὑπουργὸ Παιδείας
καὶ τὸν τραβοῦν διὰ τῆς βίας, χτυπώντας τον)
- ΥΠ.ΠΑΙΔΕΙΑΣ Ἀγάπη μου... πάθος μου... τρέλα μου... νικητὴν μου... ἡρώων
μου...
- ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ Ἐτ' ὄνομα τῆς Παρουσίας μου, διατάσσω... διατάσσω...
- ΚΑΘ.ΥΠΟΚΡΙΤ. (σιγά) Ὑπακοήν.
- ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ... Ὑπακοήν:
(Ὅλοι ὑποκλίνονται πρὸς τῆς - ἐκτός ἀπ' τὸν Ὑπ.
Παιδείας.
Τότε ἐμφανίζεται ὁ Χ. φοράει μαῦρα, μεγάλα γυαλ-
τὸν συνοδεύει ἡ Μ. Σφυρίζει μὲ τὴ σφυρ(χίτρα. Ὁ
μαζεύονατι. Ὁ Χ. τοὺς παρατηρεῖ ἕναν ἕναν)
- Χ. Ἐρχομαι ἀπ' τὴν λειτουργία.
- ΑΡΧΙΕΠΙΣΚ. Ἀμήν.
- Χ. Ποιὸς διάλογος κρέμασε τοῦτο τὸ φορτίμ ἐδῶ; (Ἐνας ἄστυνομικὸς
ἐκπρεμεῖ τὸν προλίγου δολοφονημένο κομπάρσο.
Ὁ Χ. δείχνει μὲ τὸ δάχτυλο τοὺς κομπάρσους)
- Μ. Εἶν' οἱ κομπάρσοι.
- ΥΠ.ΜΗΤΡΟΦΟΡ. Ὁ λαός!
- Μ. (πρὸς τὸν Νικόλα) Παρουσιασθῆτε.
(ποῦ ὑποδέεται τὸν Ἰησοῦ, βαμμένους σὰν ὁμοφυλόφιλος)
- ΝΙΚΟΛΑΕ Εἴμαστε ἔντιμοι καὶ χρῆστοι πολῖτες
Φίλεργοι, πρᾶοι καὶ ὄχι ἄλιτες
Ἄν ἡ πατρίδα μὲ δέντρο παρομοιάζεται
εἴμαστε τὸ κουκούτσι ποῦ πολλαπλασιάζεται.
(Τοὺς παρουσιάζει) Πέτρος, ἐλεγκτὴς
Ἰάκωβος, ἐλεγκτρολόγος
Ἀνδρέας, φαρὰς
Θεόφιλος, εὐχολόγος
Ἰωάννης, ράπτῃς γυναικῶν
Ματθαῖος, χοιροβοσκός
Σίμων, φαρμακοποιός
Βαρθολομαῖος, ταχυδαχτυλογράφος
Συμεὼν, χασάκης
Ἰάκωβος τοῦ Ἀλφαίου, χορευτὴς
Ἰούδας, συμβολαιογράφος
- Χ. Ταπεινοὶ ἀντιπρόσωποι τῆς παραγωγικῆς τάξεως.
- ΛΑΟΣ Καί, ναί... αὐτὸ εἶναι...
- ΝΙΚΟΛΑΕ Ἐάν ἕνας τοῖχος εἴμαστε ἀπὸ μπλετὸ
κόντρα σὲ ἐξεγέρσεις καὶ σὲ στάσεις
Φιλήσυχοι, πρᾶοι, εἰρηνικό· μὰ ὅταν οἱ περιστά-
τὸ ἀκαιτίσουν, γινόμεστε ἄγριοι καὶ αἰμοβόροι
ἐκτελεστέοι.

EXTRA STRONG

Montevideo

ΛΑΟΣ

Σάν κασιαδόροι:

X. (κοιτώντας τό ρολόι του) "Έχουμε ένα δέκατο του δευτερολέπτου άργοπορία.

M. "Όλοι στις θέσεις σας, παρακαλώ. 'Αρχίζουμε.

(Παίρνουν όλοι τής θέσεις τους ιεραρχικά στό ρίγκ.
"Ο έθνος του Βασιλιά στή μέση, δίπλα του τής Βασιλισσας. Πίσω ό Αρχιεπίσκοπος κι όλοι οι "Υκουρ γοί.

Μπροστά ό Γραφιάς, μέ τί γιγαντιαίο φερρό του, γράφει ακατάκαυστα σ' ένα ρολό χαρτιού υγείας.

"Ένας φωτογράφος τούς φωτογραφίζει σέ διάφορες σέσεις: χαμογελαστοί, άκειλητικοί κλπ.

'Απέναντι, σέ παράταξη ό Λαός.

Μουσική: "God Save the King")

X. Σήμερα, γιά στερνή φορά εά αναλύσω τήν ουσία τής κοσμοθεωρίας που όνομάζεται 'Εξουσία.

Τίποτα δέν αποκλείεται στήν πολιτική

"Εγκλημα, πρόδοσία, κατάχρηση ή συνωμοσία.

Μοναχικό παράπτωμα: ή ανακάλυψη

'Η έλλειψη προφύλαξης στήν διπλωματία

Τραγική-φευριτταί άμαρτία.

(Καίλνει ένας άστυνομικός κρατέντας τήν κορώνα)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ

ΒΑΣΙΛΙΑΣ

Νάτην... βρέθηκε... κάποιος τήν πούλησε στό γιουσουρούμ...

Δώσ' τήν έδώ... (Κοιτάζει τόν "Υκουργό Παιδείας και κάτι φιδυρίζει έμπιστευτικά σ' αὐτί τής Βασιλισσας κείνη τό μεταδίνει σ' αὐτί του Αδύκωρη, κενος, μέ τή σειρά του, στό δίπλαγό του κι οτω καθ' έξής, ώσπου γά φτάσει σ' αὐτί τής M που τό φιδυρίζει σ' αὐτί του X. "Ολη αὐτή Σκηνή γίνεται άστρακιάια, μέ παντομίμα.)

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚ.

ΑΥΛΑΡΧΗΣ

Odis profanum vulgus! (Ο Βασιλιάς τή φοράει άργά, μέ ερηκοευτικέ κινήσεις, ενώ έκφωνεί τόν παρακάτω λόγο μέ μιá άναπνοή)

ΒΑΣΙΛΙΑΣ

'Από τής θέσεως ταύτης σήμερα μεταξύ σου ω λαέ μου που άλλο δέν είναι παρά ή βαθυτάτη συνάφεια τής παντοδυναμίας του οί ρανου μετά τής άνθρωπίνης ιστορίας ή άλλως ή σχέσις του κεν ραμένου μετά τής θνησίμης μοίρας τουτέστιν οί αιώνιοι άρραβώνες του θείας μετά τής γηίνης βασιλείας,.. Νά, που μιλάω. Μιλάω, 'Αρχιεπίσκοπε... "Ω, κι είναι ώρατο, ώρατο τό Κύριε 'Ελέησον:

X. Μά ό ρόλος τής βασιλείας είναι διακοσμητικός:

M. Καί βέβαια, πρόκειται γιά βασιλευομένη δημοκρατία.

ΑΥΛΙΚΟΣ

Τό Σύνταγμα:

EXTRA STRONG

Montevideo

- ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ Καλῶ τό λαό νά φωνάξει, 'Ο θεός εὐλογεῖ τή Μοναρχία:
- M. (ἐμποδίζοντάς την) *Απαιτῶ, μιά γιά πάντα, σεβασμό στό πρωτό-
κολλο:
- X. Γάβ: γάβ: Γυρρρ:..
- ΥΠ.ΠΑΙΔΕΙΑΣ Κατά τή Μαρξιστική, ἐπαναστατική θεωρία
Παραδεδεγμένη ἀπό τόν Φρόνυτ, ἡ Μοναρχία
"Ἄντρο εἶναι διαφθορᾶς κι ἀϊολασίας. Μιά πληγή
Πού χέει συνωμοσίες, φόνους, ἔντριγκες εἶν' ἡ Αὐλή:
- ΟΛΟΙ "Ω:::
- X. Τί σημαίνει αὐτό, Τσάρλυ;
- ΥΠ.ΠΑΙΔΕΙΑΣ "Ο θρόνος εἶν' ἕνας τάφος
Γεμάτος λεηλασίες καί κτώματα." Σαίξπηρ.
- X. Σαίξπηρ; Ποτέ:
- ΥΠ.ΠΑΙΔΕΙΑΣ "Β, Λένιν, τότε:
- X. Γάβ: γάβ: Γυρρρ:.. ('Ο X. βρῖσκεται στά πρόθυρα μιᾶς νέας νε-
νευρικής κρίσης, ἐνώ ἡ προηγουμένη σκηνή
τῆς συνωμοσίας πού γίνεται φιληθριστά, ἐ-
παναλαμβάνεται)
- M. Στή θέση σου. θά τά ξαναποῦμε:
- X. "Ἐρχομαι... ἀπ' τή λειτουργία.
- ΑΡΧΙΕΠΙΣΚ. "Ἀμήν:~
- ΛΑΟΣ "Ἀμήν:
- X. Σά σκηνothέτης, ὑπεδυνος ὄλων τῶν προβλημάτων αἰσθητικῆς,
διαχειριστικῆς καί μεταφυσικῆς, τό βαρὺ μοῦ ἐπιφορτίστηκε ἔρ-
γο γά συμφιλίωσά τήν Τέχνη μέ τή ζωή. Κατά τή γνώμη ἐνός με-
γάλου ἀμερικανοῦ διπλωμάτη, "τό θέατρο τραηγμένο ὡς τίς ἀμέρ-
ες συνέπειές του, μπορεῖ νά μεταμορφωθεῖ σέ πραγματικότητα -
καί τάνάπαλιν". Μά τί εἶναι θέατρο; τί εἶναι ζωή; Διαβάσατε
Σαίξπηρ; (δείχνει ἕνα βιβλίο πού κρατάει στά χέρια του)
Μετά ἀπ' αὐτόν, τό μηδέν... 'Ἀκοῦστε τους... (δείχνει
πρός τό παράθυρο πού ἀκούγονται οἱ φωνές καί τά τραγούδια τῶν
διαδηλωτῶν. Τά μάτια του σπιθίζουν) Κάποιον κύριο κερρέχτ, θά
τόν ἔχετε ἀσφαλῶς, ἀκουστά. Τί ἔγινε τούτη ἡ ἀσύγκριτη Τέχνη
στά χέρια π; Μιά πόρνη πού δίνεται στόν καθένα. Πράξεις με-
γαλειώδεις, τίς γύρισε στή χαμέρπεια. Πάθη πού θά τά ζήλευαν
ἥρωες, τά μεταμόρφωσε σέ μιά χυδαία διαλεχτική πού σάν δασκά-
λα συνοικιακοῦ φτωχοκομελοῦ, διδάσκει τήν ἀποστασιοποίηση.
Μά ἀκοῦστε, θαυμάστε τους... Οὐρλιάζουν συνθήματα πού λαοπλά-
νοι τούς ρίχνουν ὅπως ἐντόσθια σέ λυσασμένα σκυλιά. Κι αὐτό
ὀνομάζεται θέατρο. "Ω, πού εἶναι τοῦτος ὁ εὐγενής λαός; Πῶς
σέ χυδαῖο ὄχλο ἔτσι μεταμορφώθηκε; Τούτη ἡ χώρα ἡ γεμάτη σο-
φία, πῶς παραπλανήθηκε ἔτσι; 'Ἡ μεγαλύτερη ὄλων τῶν 'Ἐθνῶν,
ἐχῆρεψε. 'Ἡ βασίλισσα ὄλων τῶν πολιτισμῶν, ὑπέκυψε στήν ἀναρ-

EXTRA STRONG

Montevideo

EXTRA STRONG

Montevideo

- ΥΠ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ Μιά πού φιλά δε γίνονται άλλο από συννομοσίες και θέματα, σὺς τὸ λῆω μὲ τὴ βαθύτερη परिφρόνησή μου: κατασκευάστε ἀπὸ μένα ἓνα κουφάρι.
- X. Εἶμαι σά μιὰ πόλη... σά μιὰ κατεστραμένη πόλη.
(Ἡ Σιηνή τῆς συννομοσίας ἐπαναλαμβάνεται, ὡσεὶ ὁ φέβρος νὰ φτάσει ὡς τ' αὐτὶ τοῦ X.)
- Καί, φάχτε τόν: (Κατεβαίνει ὁ Αὐλικὸς καὶ τοῦ φάχνει τίς τσέπες, ἀπ' ὅπου βγάζει τὴν κυλῶτα τῆς Βασίλισσας, ἡ ὁποία βγάζει μιὰ στριγγίτη Οἱ πάντες ἀναταράζονται)
- Τὶ σημαίνει αὐτό, Τσάρλυ;
- ΥΠ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ. Καί, ἀμάρτησα.
ΒΑΣΙΛΙΑΣ (Ἐξωλός, πρὸς τὴν Βασίλισσα) Κακούργα!
ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ Μὲ θάσε... (κλαίει)
Κ. ΤΙΜΩΝ. Κι ἐμένα... (κλαίει) Μὲ ξεπαρθένεφέ...
Μ. Σιωπή!!!
- X. Ποῦ εἶναι τὸ ρεβόλβερ σου, Τσάρλυ; Γρηγόρα!
- ΥΠ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ Δὲν ἔχω ἀνάγκη ἀπὸ ρεβόλβερ. Εἶμαι Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας.
- X. Τσάρλυ, Τσάρλυ, ἂν ἤξερες πόσο σ' ἀγαποῦσα. Πῶς ἀποκαρῶνθῆκες ἔτσι ἀπὸ τὸ δρόμο μας; Ποῦ εἶναι τὸ καθήκον, ἡ ἀποστολὴ πού σοῦ ἐμπιστέψαμε ἡ πατρίδα;
- ΥΠ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ Τὶ σχέση ἔχουν ὅλοι αὐτοὶ μὲ τὴν πατρίδα;
- X. "ὦ, Τσάρλυ -
- ΥΠ. ΠΑΝΡΟΦΟΡ. Κατηγορεῖσαι γιὰ διαφθορά, παραφθορά, καταχρήσεις, βία, προδοσία!
- ΥΠ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ Ἐρωμο-συνομήτες: (Ὁ X. μὲ χαμηλωμένο κεφάλι, τοῦ δίνει τὸ ρεβόλβερ του)
- ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠ. "Ἄς τὸν συγχωρήσει ὁ θεός.
- ΥΠ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ Ἡ περίπτωση "θεός" εἶν' ἐντελῶς ἄχρηστη:
(Ὁ Ὑπ. Παιδείας κρατῆ τὸ ρεβόλβερ μὲ τὸ χέρι κρεμασμένο. Ὁ X. κοιτᾷ ἀνυπόμονος τὸ ρολόι του. Ὁ Ὑπ. Παιδ. τοῦ πιάνει τὸ ὀπλισμένο χέρι καὶ τὸν ἀναγκάζει νὰ ἀπομπήσει τὸ ρεβόλβερ στὸν κρόταφο)
- ΥΠ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ Ἄδερφέ μου Ρερμῶ, ἴδου ἡ ἐποχὴ τῶν δολοφόνων: (πρὸς τὴν Κ. τῶν Τιμῶν) Ὁμορφιά, δὲν εἶσαι ἄλλο ἀπὸ μιὰ λέξη: (πρὸς τὴν Βασίλισσα) Μεσοαλίνα!
- X. (κάνοντας ἓνα χαιρετισμὸ Χιτλερικό) Τσάρλυ -
- ΥΠ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ Μῆτε θεός, μῆτε Κάισαρ!
- ΥΠ. ΠΑΝΡΟΦΟΡ. ΧΑΪΧ: (πατάει τὴ σκανδάλη - ὁ Ὑπ. Παιδείας σωριάζεται ἐν χύμῳ)

EXTRA STRONG

Montevideo

- X. Φτωχέ, Τσάρλυ: Χάσαμε έναν άνδρα αληθινό, έναν γενναίο σύντροφο, έναν στρατιώτη πιστό. (βγάζει το καπέλο του) παράδειγμά σου θα φωτίζει τον ακάνθινο δρόμο μας. Ήσου ένας μεγάλος συγγραφέας για μικρά παιδιά. Ή κυβέρ-
νηση, ο λαός, ή ακαδημία θα σου είναι ευγνώμονες.
(Οί μουσικοί παίζουν μια κέντημη στροφή, ενώ οι κυ-
βερνήτες φέλλουν)

Αιώνια σου ή μήμη, Τσάρλυ
Τσάρλυ, εκεί στους ουραμούς

- X. Τίμια 'Ιάγο... (του πετάει ένα λουλούδι, σκουπίζει με τ
αντίστροφη της παλάμης του ένα δάκρυ, έ-
νώ την ίδια στιγμή κοιτάζει το ρολόι το
τότε τρέχει ο Τραφιάς και γονατίζει μπρ
του)

ΚΑΘ.ΥΠΟΚΡΙΤΙΚ. 'Αρχηγέ , είμαι κι εγώ σάν και σένα, ~~ε~~ παιδί του λαο
Μείνω, ειφώ, 'Αρχηγέ μου!

- X. Πέρνα στο παρασύνθημα. Τί ζητάς;

ΚΑΘ.ΥΠΟΚΡΙΤ. Νά σέ υπηρετήσω.

- X. Τί ξέρεις νά κάνεις άλλο;

ΚΑΘ.ΥΠΟΚΡΙΤ.

Ξέρω νά σέρνομαι, νά σκαφαλώνω

ΞΞΞΞ Νά γλιτώ, ΞΞ Ξά σαλιώνω

Τό χέρι μου ξέρει νά εύλογάει

Τό ατόμα μου νά δοξολογάει

Γιά τών έργων σου τά πεπραγμένα

Θάχεις ανάγκη, σίγουρα, από μένα.

- X. "Έγινε: σέ προκέρσσω δημόσιο σφαγέα

Προσωρινώς. (τόν κατελώνει με τήν ρεμπούμπλικα του ΄Υπ.
Παρείας. Ο Καθηγητ. σκύβει και του φιλάει
χέρι. Ο Αυλικός, του προσφέρει ένα μαχαί
μέσα σ' ένα βελουόενιο κουτί)

ΑΥΛΙΚΟΣ

'Εν μέρους τής βασιλικής αλύχης

Γιά τήν μεγάλη κλίση σας στήν ποίηση

Και γιά τών φιλοδοξιών σας τήν πραγματοποίηση.

Ο' άλλάζει ή ζυή στό πέ και φή

Σάν πιάσω τό μαχαίρι έα' τή λαβή

Εάν ένας εύκαθέστατος ιερέας

Στή λαϊκή αγορά θα γίνω έ-δότης

Θά γόδερνω στήσια, κρανία και κοιλιές

'Εντόθια, σπλάχνα, σφέρκους και ψυχές.

'Ελπίζω σύντομα, με σχετική εύκολία

Νά γδάρω μία όλαιαιρη κοινωνία.

ΚΑΘ.ΥΠΟΚΡΙΤ.

EXTRA STRONG

Montevideo

ΛΑΟΣ

Χαίρε έκδορέα, μέγα πατριώτη
Χαίρε έκδορέα, μέγα τροφοδότη.
Έκδορέας σπερινός οδηγός
Έκδορέας αβριανός έρχηγός.

ΚΑΘ.ΥΠΟΚΡΙΤΙΚ.

Ζούμε σέ μιά έποχή
"Ακρις σημαντική
Πού ή 'Ηθική
"Αλλαξε ταχτική
Κόνη άξια
"Η έπιτύχια . .

#####

ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

Ξίμαστε έλοι υπεθέυνοι
"Από αυτόν που μαχαιρώνει
Έτούτο τό άδω άρνί
"Έχρι τόν έλλον που τό καταναλώνει
Ξίμαστε έλοι δολοφόνοι.

ΛΑΟΣ

(έέλνει στό σκοπό του "πολυχρόνιου")
Κύριε, φύλαγε τούς άρχηγούς μας
Τόν βασιλέα, τή βασίλισσα, τούς διάδοχούς μας
Τούς προστάτες, τούς διευθυντές, τούς οδηγούς μας
Τά πλούτη, τούς τίτλους, τά λεφτά τους
Τά παιδιά, τά σκυλιά, τά γατιά τους.
Φύλαγε, Κύριε, τούς 'Αρχηγούς μας.

(κατά τή διάκριση αυτής τής σκηνής, ό
ΚΑΘ.ΥΠΟΚΡΙΤ. ντύνεται μέ τό κοστούμι
του ΥΠ.ΠΑΙΔΕΙΑΣ.)

EXTRA STRONG

Montevideo

ΤΡΙΤΗ ΠΡΑΞΗ

Ἐνῶ ὁ Λαός φάλλει τὸ ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΟ, δυὸ ἀστυνομικοὶ διασχίζουν τὴν αἴθουσα, σέρνοντας ἕνα γέο διαδηλωτῆ, τὸν ΕΜΜΑΝΟΥΗΑ - πλούσια, ἀχτένιστα μαλλιά, κόκκινο μαντήλι στὸ λαιμὸ καὶ στὰ χέρια μιὰ κόκκινη σημαία.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΑ (οὐρλιάζοντας) Ἀφήστε με, σὰς λέω... ἀφήστε με...

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ 1 Προχώρα... προχώρα... μπάσταρδε!..

(Φτάνουν στὴ Σκηνή, ὅπου βαθεῖα σιωπὴ ἐπικρατεῖ)

ΑΣΤΥΝΟΜ. 2 Τὸν συλλάβαμε, ὅπως μᾶς διατάξατε, στὴ διαδήλωση...

ΑΣΤΥΝΟΜ. 1 Περιμένεμε ν' ἀπομακρινθεῖ καὶ...

(Ὁ Ἐμμανουὴλ τοὺς κοιτάζει σά χαμένος, ἐνῶ τὸ ἴδιο συμβαίνει κι ἀπὸ μέρους τῶν ἄλλων)

Χ. Τί ἔκανε;

ΑΣΤΥΝΟΜ. 2 Ἦταν ἀνεβασμένος πάνω στοὺς ὤμους κἀτι ἄλλων καὶ τραγουδοῦσε.

ΟΛΟΙ Μμμμ:::

Χ. Πῶς ὀνομάζεται;

ΕΜΜΑΝΟΥΗΑ Ἀφήστε με, σὰς εἶπα, καλιοτόμαρα!

ΑΣΤΥΝΟΜ. 1 Γουρούνι, κάθησε φρόνιμα κι ἀπάντα σ' ὅτι σέ ρωτᾶνε!

ΑΥΛΙΚΟΣ Οἱ μπάσταρδοι δὲν ἔχουνε ὄνομα, χί, χί, χί...

ΥΠ. ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ Τ' εἶν' αὐτὸ πού κρατᾶει;

ΑΣΤΥΝ. 2 Σημαία.

ΥΠ. ΑΣΦΑΛ. Σημαία, καλά. Μά τί σημαία;

ΑΣΤΥΝΟΜ. 2 Κόκκινη.

ΥΠ. ΑΣΦΑΛ. Εὐχαριστῶ. Αὐτὸ ἦρελα νά μάθω. (Κάτι φθνρίζει στοὺς διπλανούς του)

EXTRA STRONG

Montevideo

- ΥΠ.ΔΙΚΑΙΟΣ. Κι εκείνο; Τ'είν'έκεινο, καρφίτωμένο στο πέτο του;
- ΑΣΤΥΝΟΜ. 1. Γαρύφαλο.
- ΥΠ.ΔΙΚΑΙΟΣ. Γαρύφαλο, ναί. Μά τί γαρύφαλο;
- ΑΣΤΥΝΟΜ. 1. Κόκκινο.
- ΥΠ.ΔΙΚΑΙΟΣ. Για πρόσεξε καλά, είναι πολύ σοβαρό αυτό που ρωτάω - μήπως είναι καμιάς αποχρώσεως Έλλης;
- ΑΣΤΥΝΟΜ. 1. (τραβώντας του τό γαρύφαλο απ'τό πουκάμισο) "Όχι. Κόκκινο. Κόκκινο αυθεντικό.
- ΥΠ.ΔΙΚΑΙΟΣ. Εύχαριστώ. Αυτό ήθελα νά μάθω. (Ψιθυρίζει με τόν ίδιο τρόπο στους διπλανούς του)
- ΑΡΧΙΣΤΡΑΤ. Ήταν, λοιπόν, στή διαδήλωση, ανεβασμένος στους ώμους κάτι Έλλων, με μιά κόκκινη σημαία κι ένα κόκκινο γαρύφαλο και τραγουδούσε... (άποτομα, στους δυό αστυνομικούς) Τι τραγουδούσε;
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ (σκουντώντας τον) Ήλλα: ('Ο ΕΜΜΑΝ. τούς σπράχνει άγρια, μουγγρίζοντας και θέλοντας νά ξεφύγει)
- ΑΣΤΥΝΟΜ. 1. "Ένα τραγούδι, στρατηγέ μου...
- ΑΣΤΥΝΟΜ. 2. ... 'Επανάστατικό.
- ΟΛΟΙ ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓ. ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ. "Επανάστατικό; Εύχαριστώ. Αυτό ήθελα νά μάθω; "Αχ, αισθάνομαι, ξαφνικά, μελομανής: (κάτι ψιθυρίζει στον Αύλιό)
- ΑΥΛΙΚΟΣ. Επίθυμία τής Αυτής 'Εξοχότητος τής Βασιλείσσης, καθώς και τής Βασιλικής Αύλης, νά μās πεϊ ένα τραγούδι. ("Ένας βλο- λιστής μ'ανακατωμένα μαλλιά, λησιάζει και παίζει)
- ΑΣΤΥΝΟΜ. 1. "Άκουσε τί σε διατάξανε;
- ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ. Καθήματα:
- ΑΣΤΥΝΟΜ. 1. Τραγούδα: (τόν χτυπάει)
- ΑΣΤΥΝΟΜ. 2. Τραγούδα: (τόν χτυπάει)
- ΛΑΟΣ. (σε τόνο προσευχής) Τραγούδα, 'Εμμανουήλ Τραγούδησε:
- ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ. (ούρλιάζοντας) Ποτέ::: (Οί δυό αστυνομ. τόν χτυπούν)
- ΚΥΡ. ΤΙΜΟΝ. "Έτσι είναι πάντα αυτοί οί επαναστάτες, έγωϊστές.
- ΝΙΚΟΛΑΣ. (πλησιάζοντας τον) "Άκουσε, άδελφέ...
- ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ. Φτττ: (τόν φτύνει κατάμουτρα και κλωτσώντας τον τόν ρίχνει στο χώμα)
- ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ. Άλσχος:
- ΑΡΧΙΕΠΙΣΚ. Σατανά, τόν Κύριο 'Ημών 'Ιησού Χριστού έναρκινώνει:
- ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ. Πόσα σε πλήρσων για νά παίζεις τούτο τό ρόλο, πουλημένες;
- ΑΡΧΙΕΠΙΣΚ. 'Η κατάρα τού Θεού νά πέσει στο κεφάλι σου, βλάσφημε:
- ΝΙΚΟΛΑΣ. 'Αφήστε τον, δέν ξέρει τί λέει.
- ΥΠ. ΠΑΝΡΟΦΟΡ. Τανάλιες: Ευράφια: 'Ηλεκτρόδια: (σ'έναν αστυνομικό) "Άσπο

EXTRA STRONG

Montevideo

- νάρθουν, περιποιήσου τον λίγο έσού. (Ό άστυνομ. άνάβει ένα τσιγάρο)
- ΒΑΣΙΛΙΑΣ 'Απαλλάξτε με από τούτο τό θέαμα... Τό κλον μου... πέρδομαι. (Κρύβει τό πρόσωπό του πίσ' από μιá βεντόλια. Ή Βασίλισσα τού τραβάει τό χέρι, θυμωμένη)
- ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ θέλω νά βλέπω! (Ό άστυνομ. πλησιάζει μέ τό άναμμένο τσιγάρο καί άκουμπάει τήν κάττρα στό στόθος τού Έμμανουήλ. Κεϊνος βγάξει μιá άγρια κραυγή)
- ΝΙΚΟΛΑΣ (έπεμβαίνει μέ τό εΰαγγέλιο στό χέρι) "Έλεος, Κύριοι, μήν ξεχνάτε, αύτοί κού δικάζουν στή γή, θά δικασθούνε στόν ουρανό.
- ΛΑΟΣ "Έλεος! (Σαφηνιά, ό 'Ιούδας, ξεφεύγει από τούς Έλλους καί Άίσχος: προχωράει άπειλητικά πρός τόν 'Υπ. τών Πληροφορ.)
- ΙΟΥΔΑΣ (έμποδίζοντάς τον) 'Ηρέμισε, άδελφέ, ή βία γεννάει τή βία: Δέν είν' αυτός ό δρόμος τού θεού.
- ΝΙΚΟΛΑΣ Τού θεού! Ποιού θεου, ήλιθιε!
- ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ 'Εκείνου, καταραμένο, κού Έπλασε τούτο τόν έξαίσιο κόσμο κι Έκανε τό μέγα λάθος, μέσ στήν παντοδυναμία του, νά στόν χαρίσει έσένα, πρόβατον άπολωλό:
- ΑΡΧΙΕΠΙΣΚ. 'Ο θεός άπ' τή στιγμή κού τόν παίρνουν στό στόμα τους ύποκριτές σάν καί σένα, Έφυγε, τρομοκρατημένος, κνηγημένος, πατά από σένα. Γιατί ό θεός, σάν ένας χασικλής, διφούσε από δικαιουσύνη... Καί τήν φάχνει, τήν φάχνει παντού, άκούς;... (Οί φωνές άπ' τήν διαθήκηση πλημμυρίζουν τήν αίθουσα. 'Ο άστυνομ. τόν ξανακαίει. 'Ο Έμμαν. βγάξει μιá καινούργια κραυγή)
- ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ 'Αναθέματα! γαυγίσματα! ούρλιαχτά! Μεταμορφώσανε τούτο τόν άραίο πλανήτη σέ κόλαση: "Ω, ουρανέ!
- ΑΡΧΙΕΠΙΣΚ. Εΐναι τά όνειρα, τά δολοφονημένα από τά χέρια σας, τυφλοί ό δηγοί καί τϋραννοι κυβερνητές: Μιά μέρα, όλα τούτα τά όνειρα θά άναστηθούν καί θάνα ή Γέενα: "Οπου κι άν βροκειστε, σέ όρη ή σέ νησιά, σ' ουρανοξύστες ή σέ παλάτια, δέ θά γλυτώσετε άπ' τήν εκδίκηση: (Ό άστυν. τόν ξανακαίει. Κράυγή)
- ΝΙΚΟΛΑΣ Ποτέ ή εκδίκηση! Ποτέ! Μακάριοι οί ειρηνοποιοί, ότι αύτοί σωθήσονται.
- ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Εΐναι πουλημένος, μή τόν άκούτε! Ή ειρήνη κερδίζεται μόνο μέ τόν άγώνα! Μακάριοι όσοι άγωνίζονται!
- ΑΡΧΙΕΠΙΣΚ. Κατάρσ! Ο Tempora! O mores!
- ΒΑΣΙΛΙΑΣ "Αν δέν άπατώμαι, τούτος δώ όνομάζεται κάγκρος έπαναστάτης, ή κών λάθος!
- ΑΥΛΙΚΟΣ "Άρθρον 23, παράγραφος 4 τού στρατιωτικού νόμου 44, παρακίνεσις εις άνταρσίαν. "Άρθρον 24, παράγραφος 3, έσχάτη πρόσσ Μεγαλειότατε, νομίζω πώς δέν κάνετε λάθος. "Άλλωστε, δέν κάνε

EXTRA STRONG

Montevideo

- ΒΑΣΙΛΙΑΣ λάθος ποτέ!
Είναι δημόσιος κίνδυνος. Νά καταδικασθεί!
- X. 'Ο λόγος στό σεβαστό δικαστήριο.
('Ο 'Αρχιστρ. καί οί 'Υπουργοί Δικαιοσύνης καί 'Ασφα-
λείας, φορώντας περούκες, ἀπαρτίζουσι τό δικαστήριο)
- ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ 'Ονομάζεσαι;
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ 'Ανόνημος, όπως ὁ λαός, ἐκεῖ ἔξω. (τά τραγούδια τῆς διαδήλωσης
δυναμῶνουν)
- ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ 'Αρνεῖσαι πῶς εἶσαι ὁ λῆθος ἄλλων τούτων τῶν κοινωνικῶν ἀναστατά-
σεων;
- ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓ. Καί πῶς σκοπός σου μοναδικός εἶναι ἡ καταστροφή τῆς πατρίδος;
- ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΜΠΑ ΜΠΑ ΜΠΑ!
- ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ 'Υπερασπίσου. Εἶσαι ἐλεύθερος. ('Ο 'Εμμαν. γελᾷ κοροϊδευτικά)
Δέν ἔχεις καμιά ἄλλη δῆλωση νά κάνεις;
- ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ Κατηγοροῦμενε, θεωρεῖσαι ἔνοχος πράξεων βίας, ἀρχίας, πλαστο-
γραφίας, προδοσίας, ληστείας, τρομοκρατίας καί συρροῆς ἄλλων
ἐγκλημάτων πού εἶναι ἀδύνατον νά ὀνομασθοῦν εἰς τό δικαστήριο!
- ΚΑΙ ΟΙ ΤΡΕΙΣ 'Εν ὀνόματι τῆς 'Ασφαλείας
τῶν ἀπαράβατων τριῶν ἰδανικῶν
Πατρίδος, Οἰκογένειας, Ἑθνοκείας
- ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ Καί τοῦ στρατιωτικῆς νόμου 3001, κάθετος 13, κάθετος 44, κατη-
γοροῦμενε, τό δικαστήριο σέ καταδικάζει...
(Τυρτίζουν καί κοιτάζουν τό Βασίλειά, πού ξεφυλλίζει μιά μαρισα-
-ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Γραμματεῖς καί Φαρισαῖοι ὑποκριτές, ἀνάξιοι ἀπέμα καί νά σκου-
πίσετε τά καπούτσια μου, θέλετε νά μέ κρίνετε; 'Εγώ εἴμ' αὐτός
πῶς σᾶς καταδικάζει στήν ἐσχάτη τῶν ποινῶν, ἐνόκιον τῆς 'Ἰστο-
ρίας! Πουλημένοι, στ' ὄνομα τῶν φευτο-ἰδανικῶν σας, διαφθείρετε
τούς λαούς σκορπίζοντας τό φόβο, τή ντροπή καί τή βία! Σᾶς δε-
ρῶ ἔνοχους ἄλλων τῶν πολέμων, ἄλλων τῶν ἀδικιῶν καί ἄλλων τῶν ἐγ-
κλημάτων τῆς χώρας μου!...)
- X. Γάβ! Γάβ! Γάβ! ('Εκαταλαμβάνουν ἔλοι ἐν χορῶ: Γάβ! Γάβ! Γάβ!)
- ΒΑΣΙΛΙΑΣ (Ξεφυλλίζοντας τό τελευταῖο φύλλο) Λυπηῖμαι.
ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ Μετά μακρᾶς, βαθύτατης μελέτης καί συλλογισμοῦ
'Ἰδοῦ, ὁμόφωνη τοῦ δικαστηρίου ἡ κρίσις:
Εἰς θάνατον διὰ τυφεκισμοῦ!
- (Οἱ Κυβερνήτες χειροκροτᾶνε. Οἱ ἑστυνομικοί τόν συλλαμβάνου-
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠ. Μιά στιγμή! Δέν εἶναι ἕλιος νά πεθάνει σάν ἓνα ἀνθρώπινο ὄν-
οχι! Κρεμάστε τον, όπως τά ζῶα!
- ΒΑΣΙΛΙΑΣ Γένοιτο!

EXTRA STRONG

Montevideo

(Οι αστυνομικοί άρχίζουν νά τόν κρεμοῦν ἀπ' ἕνα γερανό)

- EMMANOYCHA Δικαστές διεφθαρμένοι, ἱερόσυλοι ἱερεῖς, μισαμμένες κορῶνες, παράσημα πουλημένα, δολοφονεῖτε σ' ὄνομα ποιᾶς δικαιοσύνης; "Ἐχιόνες, δέ θά γλυτώσετε ἀπό τήν καταβίη τῆς Ἰστορίας!
- K. TIMON Τί καταπληχτικό σκυλί!
- ΒΑΣΙΛΙΑΣ Πρόκειται γιά ἕνα μανιακό, φοβῶμαι!
- ΒΑΣΙΛΙΑΣ Ὁ νέος Μεσσίας, χά, χά, χά.
- M. Γυμνώστε τον ἄμορφα, σταυρώστε τον μαλακά. Θά φτιάξω ἕνα τέλει Ἰησοῦ ἀπό τοῦτο τόν καμπούνα (Πρός τόν Νικόλα, βγάζοντάς του τό φωτοστέφανο ἀπ' τό κεφάλι) Ἐσύ, δέν εἶσαι κιά χρήσιμος. Σάν ἕνας πίνακας τοῦ Ρέμπραντ, τό στίλβωμά σου τοσκόστιμη, ξεπεράστιμη ἀπ' τοὺς αἰῶνες. (Βάζοντας τό φωτοστέφανο στό κεφάλι τοῦ Ἐμμανουήλ) Μέ, ερικούς σάν κι αὐτόν καί μέ μιά μοντέρνα σκηνοθεσία, θά φτιάξω μιά ἀριστουργηματική παράσταση. "Ἐχω ἀνάγκη ἀπό δέκα ἀκόμα αἰῶνες. Γυμνώστε τον ἄμορφα, χτενίστε τον, σταυρώστε τον μαλακά. Σάν ἕνα ἀληθινό γιό τοῦ θεοῦ!
- EMMANOYCHA Γιό ~~καθ~~ σκύλου, εὐφέλες νά πεῖς, ὠραία μου ἀρχικουτάνα. Γιατί ὁ κόσμος πῶθ μέ γεννησ' ἡ μάνα μου, εἴταν μιά φυλακή. Καί δέν εἶχε μήτ' ἕνα κουρελόπανό νά σκουρίσει τά αἵματα ἀπ' τήν κοιλιά της, κι ἔκανε κρύο, πολύ κρύο, κυρία μου. Τότε ἤρθανε τά σκυλιά τοῦ γειτονικοῦ στρατόπεδου καί μέ τίς χλωαρές τους ἀνάσες μᾶς ζέσπωναν ὡς τό πρωί.
- ΒΑΣΙΛΙΑΣ Καταπληχτικό! (Στό Βασιλιά) Τ' ἔκοουσε;
- ΒΑΣΙΛΙΑΣ Φοβῶμαι...
- M. Κι ὁ πατέρας σου;
- EMMANOYCHA Ὁ πατέρας μου, ὅταν τόν ἐκτέλεσαν μιά ἄνοιξη, ἀπό φόβο μήν ἀναστηθεῖ, τόν θάψαν μέ τίς ἀλυσίδες στά χέρια. Ἠλέθιοι, ὁ πατέρας μου εἶν' ἔξω, πρῶτος, μαζί μέ τοὺς ἄλλους καί τραγουδάει.
- M. Ὅπως τό φανταζόμουν: ἕνας μῦθος!
- EMMANOYCHA (οὐρλιάζοντας) Ὅχι ἄλλοι μῦθοι! "Ἀληθοὶ τοιογύφοι, καταδικασμένοι γιά πάντα στά θεατρικά σας κοστοῦμια, στό θεατρικό σας πολιτισμό.
- M. Φτωχό παιδί, τά πάντα εἶναι θέατρο, χά, χά, χά...
- ΟΛΟΙ Χά, χά, χά...
- EMMANOYCHA Τραβάτε στό τσίρκο, σαλτιμπάγκοι!
- X. Θά τραβῆξει πολύ αὐτή ἡ κωμῶδα; Γάβ: γάβ: γάβ:...
- ΟΛΟΙ Γάβ: γάβ: γάβ:...

ΣΤΟΜΑΤΙ
ΤΟΝ ΝΙΚΟΤ
ΓΕ ΤΙΜΟΝ

EXTRA STRONG

Montevideo

- ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ 'Αδέρφια, ἔπου κι ἔν βρλοκεστε, στά ἔργοστάσια ἢ στά χωράφια, στίς πόλεις ἢ στά λιμάνια, πάρτε τό πεπρωμένο στά χέρια σας. 'Αντισταθεῖτε!
- X. (δίνοντας ἕνα μαστίγιο στόν 'Ιούδα) θέλω νά τόν περιποιηθῆς ὅπως τοῦ ἀξιζει... θέλω νά ξεφυχίσει ἀργά, σάν ἕνα σκυλί... μέ χιλίους θανάτους. Χτύπα ... (ἀρχίζει νά τόν χτυπᾷ)
'Ακόμα κι ὁ οὐρανός νά κατέρει, τοῦτος οὐ δέ θά γλυτώσει ἀπό τά χέρια μου...
- ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ 'Ἡ βία καί τά βασανιστήρια εἶναι ἡ μόνη τέχνη πού ξέρεις, ἡ-νανδρε!... Χτύπα, χτύπα ἀκόμα, χά, χά, χά...
- X. 'Ακόμα πιό δυνατά!
- ΑΡΧΙΕΠΙΣΚ. Εἶναι ἰστανάς!
- ΑΥΑΙΚΟΚ Καί στήν κοιλιά, στήν κοιλιά...
- K. TIMON Καί κιό κάτω ἀπ' τήν κοιλιά, χά, χά, χά...
- ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Χτύπα ... θά σέ πληρώσουν τά τριάντα ἀργύρια, χτύπα ...
- ΙΟΥΔΑΪ Δέ μπορῶ ἔλλο, δέ μπορῶ... (πετάει τό μαστίγιο)
- X. Χτύπα, κανάγια! (βγάζει τό ρεβόλβερ του)
- ΙΟΥΔΑΪ Δέ μπορῶ!
- X. Χτύπα, ἢ σέ καθαρίζω σάν ἕνα σκυλί!
- ΑΡΧΙΕΠΙΣΚ Εἶναι ὁ σατανάς: 'Αφορισμένος ἀπό τήν ἐκκλησία!
- ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ 'Αδέρφια, ἀντισταθεῖτε!
- ΦΩΝΙΕΣ ΑΠ' ΤΟ ΛΑΟ 'Οπλα! Δέν ἔχουμε ὄπλα!
- ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ 'Ολα εἶναι ὄπλα στά χέρια σας... σίδερα, πέτρες, ξύλα, ἀκόμα κι καί τό τραγοῦδι...
- X. Χτύπα, σου λέω!:::
('Ο 'Ιούδας ξαναρχίζει νά χτυπάει)
- ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Χτυπᾶτε... Αὐτός πού βασανίζεται δέν εἶμ' ἐγώ, μά ἐσεῖς...
'Εγώ πετάω... πετάω πάνω σ' ἕνα κατάσπρω ἄλογο... μέσ στά σῦνε-φα... πετάω... (Γέρνει τό κεφάλι του στό πλάι. 'Απότομα, 'Ο 'Ιούδας, μέ μιᾶ κλωτσιά, πετάει τό ρεβόλβερ ἀπ' τό χέρι τοῦ X. καί ἄγρια, γυρίζει μέ τό μαστίγιο πρὸς τό μέρος του)
- ΙΟΥΔΑΪ Μήν κουνιέσαι, σκορπιέ! ('Ο X. ὀπισθοχωρεῖ ἔντρομος) Τῶρα

EXTRA STRONG

Montevideo

βλέπω τό ἀληθινό σου πρόσωπο, ναί, δέν ἔχεις τίποτα τό ἀντρίκιο πάνω σου, τίποτα: Εἶς ἕνα λυσαρμένο βρωμόσκυλο, γεμάτο φόβο, καί σάλια, φτού!

(Κεῖνη τή στιγμή κι ἐνώ ὁ Χ. κοιτάζει ἀλόγυρα σά χαμένος, ἀκούγεται ἕνας πυροβολισμός. Εἶναι ὁ Ὑπ. Πληροφοριῶν πού βροῦνται πίσω ἀπό τόν Ἰούδα. Ὁ Ἰούδας σφριάζεται στό γόμο. Ὁ Χ. καταφεύγει σέ μία γωνία καί χτυπιέται σέ μι νευρική κρίση)

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚ. Des gratias!

Η, Ἐκὸ δῶ ἀρχίζει ἡ ἀνθρώπινη δόξα!

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

Ἡ δόξα σας εἶναι γραμμένη πάνω στά σκατά. Ὅποιος πεθαίνει γι ἕνα ἰδανικό, δέν πεθαίνει ἀλόκληρος. Μιά μέρα ξανασταίνεται ἡ Στοιός αἰῶνες τῶν αἰῶνων... Ἀδέρφια, ἀπ'τό σταυρό μου σᾶς ἰκὸ τεῶω, ἀντισταθεῖτε! (γέρνει τό κεφάλι στόν ὤμο του)

(Ὁ λαός ἔχει, πρὸ κολλοῦ, ἀλλάζει ταχυνί

Μοιάζει σάμπως νά ἐτοιμάζεται γιά ἀνταρ

σία. Περιμένει τή σπύδα γιά ν'ἀνάψει)

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ

(σπινάεται τελετουργικά καί κησιάζει τόν Ἐμμανουήλ)

Ἄν εἶσαι στ'ἀλήθεια αὐτός

Πού ὁ Θεός ἔχει σά γιό του ἀγαπήσει

Ἄσε τό βασιλικό μόν στόμα!

Τίς γάμιες σου, στή μέση, νά φιλήσει.

Ὁ Θεός τή βασιλεῖα σᾶει

Τό σπέρμα σου μοῦ ἀρμύζει.

(Ἀρχίζει νά τοῦ ξεκουμπώνει τό παντελόνι.

Ἡ Η. φτάνει δίπλα της καί μέ μιὰ βίαιη κίνηση τήν ἐμποδίζει.

Κεῖνη τή στιγμή, μέσ ἀπ'τό λαό, ἐμφανίζε

ται μιὰ γυναίκα μέ μαῦρο τσεμπέρι στά μέ

λιά καί κάνει δύο βήματα μπρός)

ΜΑΡΙΑ

Μέ λένε Μαρία. Εἶμαι μιὰ καθαρίστρια. Ἡ κολυκατοικία πού δουλεύω ἔχει δέκα πατάματα. Κάθε πάτωμα σφάρντα σκαλιά. Τά πλένω καί τά καθαρῶω ἕνα-ἕνα σά μικρά παιδιά. Εἶχα τέσσερα παιδιά. Τό πρῶτο τό σκοτώσαν στήν Κατοχή. Τά δύο ἄλλα σκοτώθηκαν μετξέ τους στόν ἐμφύλιο σπαραγμό. Τό τελευταῖο πῆγε σέ μιὰ διαθίλωση καί δέν ξαναγύρισε. Ὅταν τό τάνκς πέρασε ἀπό πάνω του, τό μόνο πού βόηκανε ἦταν αὐτό: ἕνα κόκκινο γαρύφαλο. (Σκύβει καί τό μαζεύει) Καί τώρα, σᾶς τό λέω, ἂν εἶχα ὄχι μόνο τέσσερμά δέκα φορές τέσσερα, ἐκατό φορές τέσσερα, ἔλα σά τῶχαν σταυρώσει! Καί τώρα, σᾶς τό φωνάζω: Μά, ποιοί εἶναι οἱ δολοφόνοι

EXTRA STRONG

Montevideo

τῶν παιδιῶν μας: Νά, ποιοί εἶναι οἱ τύραννοι:

ΛΑΟΣ Δολοφόνοι: Τύραννοι:

(Ἡ Μαρία παίρνει τὴν κόκκινη σημαία ἀπὸ χᾶμα κι ἀρχίζει τὸ τραγοῦδι ποὺ ἀκούγεται ἤδη ἀπ' ἔξω. Ὁ λαὸς τὴν μιμεῖται σχηματίζοντας μιὰ ομάδα πίσω της. Τὸ τραγοῦδι παίρνει τεράστιες διαστάσεις, πλημμυρίζει τὴ σάλα. "Πόσατε θύματ' ἐδέξθη μου ἔσεῖς..." Ἡ κατάσταση γίνεται δύσκολη γιὰ τοὺς κυβερνήτες, ποὺ ὀπισθοχωροῦν πρὸς τὴν γωνιά, δεξιά. Ὁ λαὸς τοὺς κλησιάζει ἀπειλητικά. Παίρνουν ὅτι πέσει στὰ χέρια τους, ξύλα, κανῶ, σίβερα κλπ. Κεῖνη τὴ στιγμή, ὁ Χ. οὐρλιάζει πρὸς τοὺς ἠλεκτρολόγους τοῦ θεάτρου)

Χ. Τοὺς προβολεῖς... Σβῆστε τοὺς προβολεῖς:..

(Μὲς στὸ σκοτάδι, ὁ Χ. ἀνάβει ἐκτυφλωτικὸ προβολέα καὶ μ' αὐτὸ φωτίζει τὸν λαό.)

Τότε, παίρνει ἕνα τεράστιο, φαρμάκιο δίχτυ καὶ τὸ ρίχνει πρὸς τὸ μέρος τους. Ὁ λαὸς πιάνεται μέσα σάν τὰ φάρια. Σκηνές καὶ κινήσεις ποὺ θυμίζουν τὸ βυθὸ τῆς θάλασσας.)

Χ. Καί τώρα (πρὸς τοὺς κυβερνήτες του)

Πυροβολεῖστε:

Σφάζετε:

Καταρεουγεῖστε:

Γάβ: Γάβ: Γυρρρ:

(Οἱ κυβερνήτες βγάζουν ἄλλος περιστροφὸ, ἄλλος πολυβόλο κλπ. καὶ πυροβολοῦν τὸν αἰχμαλωτισμένο στὸ δίχτυ λαό. Βλέπουμε τὰ σώματά τους νὰ σφαδάζουν καὶ νὰ ἐκτινάσσονται.)

Τὸ τραγοῦδι σιγὰ σιγὰ ἔχει σβῆσει μὲς σὲ κραυγὲς κόπου καὶ κλάματα. Σιωπή.

Οἱ κυβερνήτες βαδίζουν πρὸς τὸ προσκήνιο καὶ στέκονται σὲ παράταξη μπρὸς στοὺς θεατές)

ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓ.

Ἡ εὐλογία τοῦ θεοῦ μᾶς ὄπισσε τὸ χέρι

Πλύσῃ ἢ χώρα ἀπὸ δολοφόνου μαχαίρι

Κοιτάξτε τοὺς ἔνοχους, κοιτάξτε τοὺς καλὰ

Ἡ μόνη αἰτία γιὰ τὸ χάος καὶ τὴν συμφορὰ.

"Οχι ἄλλη ἀναμονή, ὄχι ἄλλη ἀργοπορία:

Στὴν Ἐξουσία: Στὴν Ἐξουσία: Στὴν Ἐξουσία:

ΟΛΟΙ

Χ. (καμπούριασμένος, μὲ τὸ κεφάλι χαμηλωμένο)

Γιὰ νὰ βασιλέφει ὁ Νόμος σὲ τούτη τὴν χώρα

Γιὰ νὰ βασιλέφει ὁ Νόμος σ' ὅλο τὸν κόσμο:

("Ἐνας χιτλερικὸς βηματισμὸς ἀκούγεται ἀπ' ὅλα τὰ με-

γάφωνα, ἐνῶ οἱ Κυβερνήτες βηματίζουν σημειωτῶν.
"Ἐνας προβολέας φωτίζει τὸν σταυρωμένο Ἐμμανουήλ

EXTRA STRONG

Montevideo

ποδ ἔχοντας ἀλλάξει θέση κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ σκοτα-
διοῦ, βρίσκεται πάνω ἀπ' τὸ λαβ, μὲ τὰ γέρια ἀνοιχτά,
σάμπως νά τὸν προστατεύει ἢ σάμπως νά ἀναλύκεται.)

Χ. Αὐλαία:

ΑΥΛΑΙΑ

EXTRA STRONG

Montevideo

ΣΗΜΗΝΗ 7.

Μές στό άπόλυτο σιγαδάι, έκοϋμε τή φωνή ένός σπήκερ άπ' τό ραδιόφωνο.

ΣΗΜΕΡ

Προσεχή, προσοχή. "Βατακτη ανακρίνωσις.

Σήμερα, τήν 12^{ην} νυχτερινήν, τό κεκραμένο τής χάρας έλλαξε. Ηία όμάς ριζοκίνδυνων έθνικοφρόνων άνδρών, άνέλαβε τήν πρωτοβουλία νά γλυτώσει τήν πατρίδα άπό τό χάος καί τήν καταστροφή. Τό έπιχείρημα επέτυχεν έν ολοκληρία.

Γνωστοποιούμε κός έλα τά πολιτικά κώμματα άπαγορεύτηκαν, ένώ οι πολιτικοί άρχηγοί, συνδικαλιστές καί έλλα επικίνδυνα πρόσωπα συνελήφθησαν, καί θά δικασθοϋν προσεχώς άπό τά στρατιωτικά δικαστήρια.

Καλοϋμε τόν γεναΐο καί υπερήφανο λαό, όπως διατήρησει τήν φυραιμία του καί μς βοηθήσει στό λυτρωτικό έργο μας.

Ώσαύτως καί μέχρι νεωτέρας διατήγης, έλα τά άρθρα του συντάματος άνεστάλησαν καί κηρύσσεται ό στρατιωτικός νόμος είς άσασαν τήν επικράτειαν.

Γίνονται επίσης είς έφαρμογήν τά κάτωθι μέτρα ειδικής άσφαλείας:

Ή απαγορεύεται άστυρήως είς κάθε πολίτην νά όμιλεϊ, νά τραγουδεϊ, νά γελλει. Ή απαγορεύεται νά διαβάσει, νά γράφει, νά σκέπτεται. Ή απαγορεύεται νά θυμάται, νά θυμίζει καί νά όνειρεθείται. Ή απαγορεύεται νά έλπίζει...

Όλα τά ως ένω έκτακτα μέτρα, λαμβάνονται διά τήν προστασίαν τήν ελευθερίαν καί τήν ειρήνην του λαού.

Ή νέα κυβέρνησις όρκίζεται επισήμως τήν 10ην πρωϊνήν είς τόν Επτακοιλιτικόν ναόν. Ζήτω ή Παρίς! Ζήτω ό λαός! Ζήτω ή Ήπανία! (στρατιωτικό έμβατήριο)

EXTRA STRONG

Montevideo

2 επιλογος

EXTRA STRONG

Montevideo

ΕΠΙΛΟΓΕΣ

B. ΟΡΓΑΝΩΣΙΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Στό Μητροπολιτικό ναό.

Στό βήθος ένας μεγάλος έσταυρωμένος μεταξύ τριών μεγάλων λαμπάδων κού ανάρθρον.

Η νέα κυβέρνηση είναι καθιερωμένη στις μπροστινές πολυθρόνες, ενώ ο Αρχιεπίσκοπος τούς εύλογεί.

Η τελετή μόλις έχει τελειώσει. Ακούγεται η παιδική χοροδία από τό βήθος, ενώ συνοδεύει ένα άρμύριο.

Στή γωνιά, δεξιά, πολλοί δημοσιογράφοι, φωτογράφοι κι ένα τηλεοπτικό συνεργείο κού αποθανάτισται τήν τελετή.

Οι Υπουργοί σέ παράταξη.

Η επιτέδραση πλησιάζει τόν Αρχιεπίσκοπο, κού μέ μία μεγάλη ερηκοευτική σοβαρότητα, κοζάρει μπρό στό φακό.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

Τέκνα τού Κυρίου άγακητά. Εξέρω, πολλοί άπό σάς έχετε δίκαια άπορίες, θέτωντας έρωτήματα όσον άφορά τις έξελήξεις κού διεδραματίστησαν στήν ιστορίαν τής χώρας.

Εξέρω, είσθε άνθρωποι ειρηνόφιλοι - κι άν ή λέξις δέν είχε διαφθαρεί - σά έλεγα, δημοκρατικοί. Κά άκόμα περισσότερο

κι άπό σάς, ΕΜΕ είμαι αύτός κού πρώτος θά ρίξει τόν λίθον

σέ όσους παραβιάζουν τούς τρεις θεμελιώδεις κανόνες: τής Ειρήνης, Έλευθερίας κού Δικαιοσύνης. Όλοκληρη, άλλωστε, ή

Έκκλησία τού Κυρίου Ύμω Ίησού Χριστού, είνα οικοδομημένη στούς τρεις άπαράβατους τούτους όρους.

Τί συνέβει λοιπόν; Τέκνα τού Κυρίου άγακητά, δέν λησμονώ έπίσης κώ είσθε άνθρωποι καλής θελήσεως, κού σάν τέτοιοι,

θά παραδεχόητε κώ τό "Έθνος περνούσε κρίσιν βαθείαν.

EXTRA STRONG

Montevideo

Δέν θά ἐπιμείνω περισσότερο κάνω σ'αυτό. Γνωρίζετε ἔλοι τὸ συμπικράματα τούτης τῆς κρίσεως: ἀναρχία, ἀπειθία, βία!

☩☩☩☩☩ 'Λουσιδῆτοι πολιτικοὶ ἄρχηγοὶ καὶ σφαιδουλιστικοὶ ἡγέτες, ὄδηγοῦσαν σ'έναν κρημνὸν δίχως τέλος ἔλην τὴν χώραν. Ὁ δρόμος τῆς ἀκωλείας εἶχον ἀρχίσει. Τί ἔμελλε, λοιπὸν νά συμβεῖ; Δύο δραματικές πιθανότητες ἐτέθηται: ἢ νά ἀφαιθῆ ὁ ἀσθενὴς εἰς τὴν τύχην του - καὶ ἔλοι, σάν ἄνθρωποι καλῆς θελήσεως φανταζόσασθε κοῖα θά ἦτο - ἢ, ἔνα συνεργεῖον καλὰ ἐξασκημένων ἱατρῶν, νά ἐπέμβει. Καὶ συνέβει τὸ δεύτερον. Τέθνα τοῦ Κυρίου ἀγαπητά, ἢ ἐγχείρησις ἐπέτυχε. Ὁ ἀσθενὴς μπόρει νά ἐκίτσει.

"Ἄλλωσθε, ποτέ ἢ Θεῖα τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία δέν θά ἀνεμειγνύτο εἰς μίαν παρόμοιαν περιπέτειαν ἐάν δέν ἦτο πεπεισμένη διὰ τὸ ποῖον αὐτῶν κοῦ ἀνέλαβαν τὸ δύσκολον τοῦτον ἐγχείρημα. Τὰ ἰδανικά μὲ τὰ ὅποια θά οἰκοδομηθεῖ ἢ νέα μας πολιτεία παραμέγουν τρία καὶ εἶναι ἀπαράβατα:

(Ἐπὶ βάθος, φωτίζεται ἕνας τοῖχος. "Ἐνας νέος, μ' ἔνα κουβαλοῦ μογιὰ, γράφει μ' ἕνα κινέλο:)

ΕΑ...

Πρῶτον: ἢ Ἀγάπη:

(Μὲ τὴ λέξη Ἀγάπη, ὁ ἄρχιεπ. σηκώνει τὴν ράβδον τοῦ εἶναι τὸ σῆμα: ἀμέσως ἀκούγεται μιά ριπή πολυβόλου καὶ ὁ νέος σφριάζεται καταγῆς)

'Αγαπήτε ἀλλήλους. Ποῖος δέν γνωρίζει τὴν ἕγιαν τούτην ρῆσιν; Ἀγάπη πρὸς ἔλους, πλούσιους καὶ πένητάς, εὐτυχεῖς καὶ δυστύχούντας, ὅπως διὰ πράξεως ἐδίδαξεν ὁ Κύριος Ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός.

(*Ἐνας ἄλλος νέος παίρνει τὴ θέση τοῦ πρώτου καὶ συνεχίζει νά γράφει στὸν τοῖχο:)

ΕΒΕΥ...

Δεύτερον: ἢ Βιρῆνη:

(Δεύτερο σινιῶλο μὲ τὴν πατερίστα κι ἕνας δεύτερος κυροβολισμός. Ὁ νέος, γονατίζει δίπλα στὸν πρώτο.)

EXTRA STRONG

Montevideo

Ειρήνη ὑμῖν. Ὑψιστὴ ἐντολὴ τῆς θείας Διαθήκης. Κανόνας ἀ-
παράβατος διὰ τὴν ἁρμονίαν τοῦ κήμου καὶ τὴν τὴν εὐτυχίαν
τοῦ ἀνθρώπου μέσα στὸ βασίλειον τοῦ Θεοῦ.

(Ἔνας τρίτος νέος παίρνει τὴν θέση τῶν ἄλλων
καὶ συνεχίζει)

ΒΑΡΥΘΕΡ...

Γαί τέλος, ἡ Ἐλευθερία, βεβαίως.

(Τρίτο σιγνιάλο καὶ τρίτη ριπὴ σφιδάζει καὶ τοῦ
τον ὀπίλα στοὺς ἄλλους)

"Ἄσας τῆς γῆς, ὀξυγόνον τοῦ κόσμου. Μόνον μέσα στὴν Ἐλευθ-
ερία ἀνακαλύπτουμε τὴν εἰκόνα τῆς ὑπάρξεως τοῦ Θεοῦ, ποὺ
δέν εἶναι ἄλλη ἀπὸ αὐτὴν τοῦ κλησίον μας.

Επὶ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ Ὑμῶν, ἡ
εὐλογία τοῦ Κυρίου ἅς εἶναι μαζί σας. Ita missa est !

Στοὺς αἰῶνες τῶν αἰῶνων. Ἀμήν!

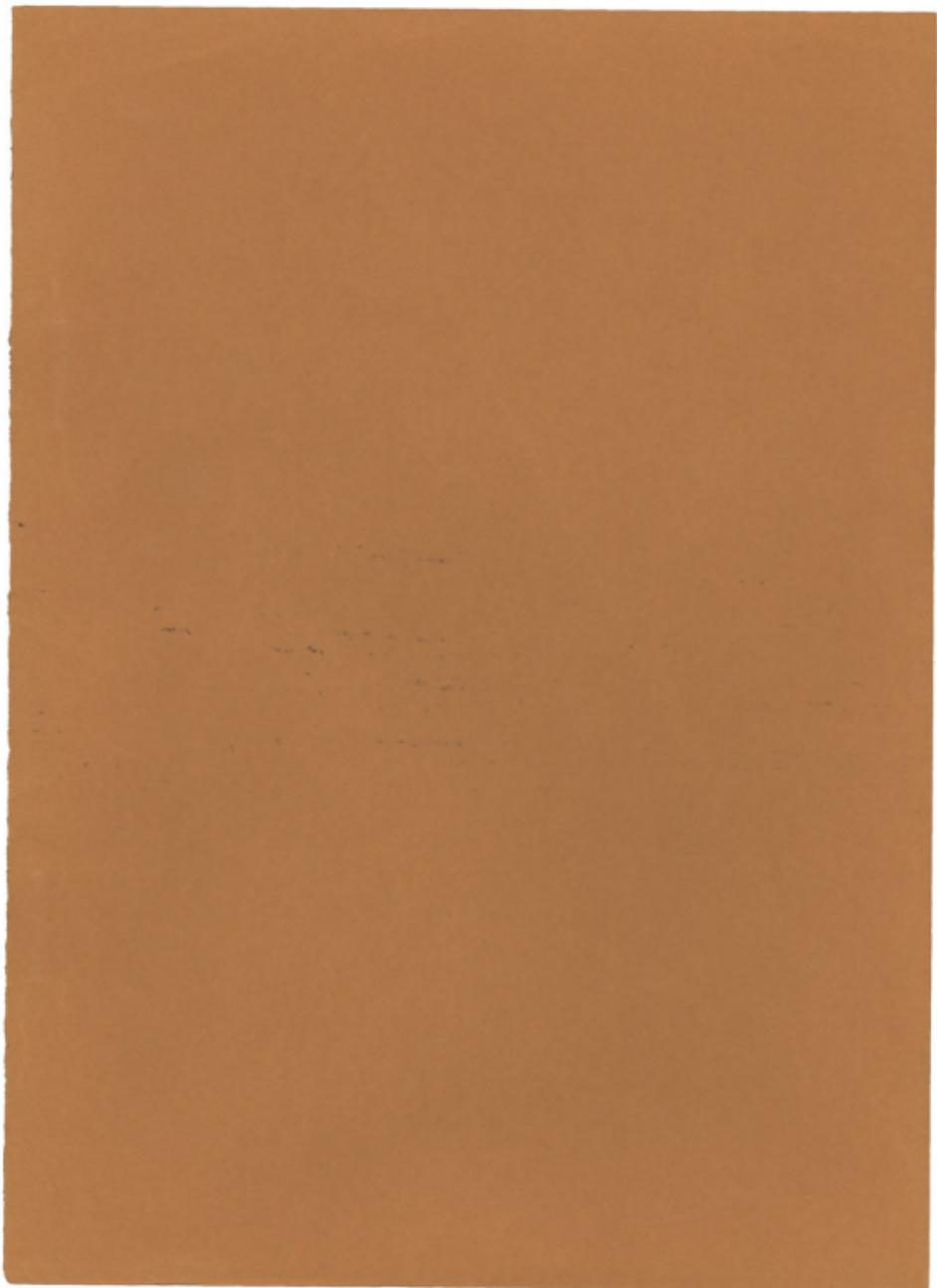
(Ἀκούγεται ἡ μουσικὴ "Ἀλληλουῖα" ἀπὸ ἄλλο
τά μεγάφωνα)

ΑΥΑΛΙΑ

(Καθὼς χειροκροτοῦν οἱ θεατῆς, πίσω ἀπ'τὴν κατε-
βασμένη σκηνία προβάλλουν οἱ κἄνες πολυβόλων,
ποὺ πυροβολοῦν αὐτὴ τὴν φορά τοὺς θεατῆς)

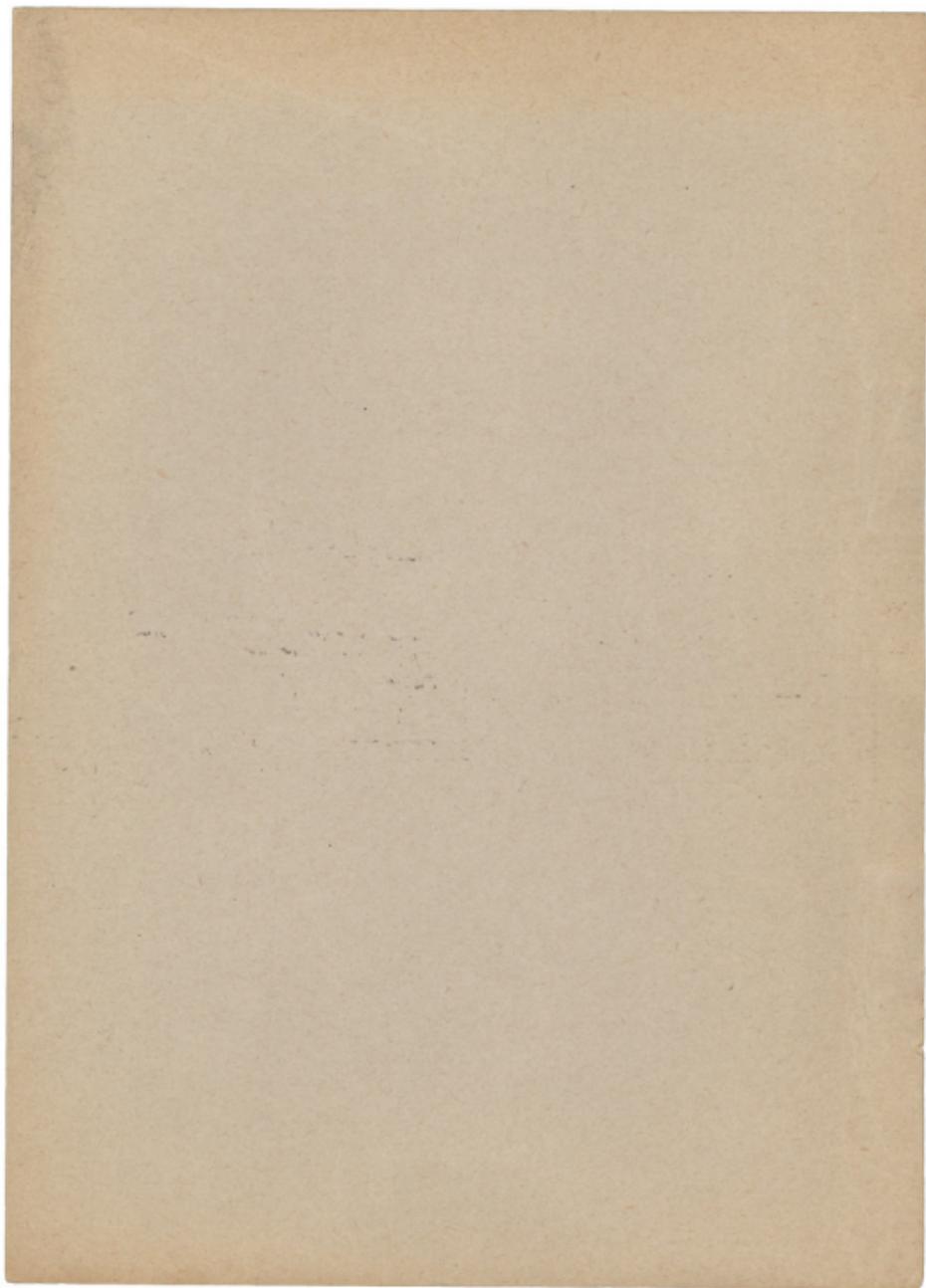
EXTRA STRONG

Montevideo

PHONOGRAPHIE: PIÈCE DIDACTIQUE POUR
LES ENFANTS ET LES FUTURS DICTATEURS

ANDONIS DORIADIS

OPERA DIDACTIQUE : POUR LES ENFANTS
ET LES FUTURS DICTATEURS

Musique: MIKIS THEODORAKIS

A DORIADIS
B P 14
92160 ANTONY

EXLIBRIS

EX

Toute ressemblance avec des situations ayant existé est purement fortuite.

S'il y a correspondance avec la réalité, tant pis pour elle.

L'action peut se dérouler en Europe ou en Asie, en Afrique ou en Amérique, en Océanie ou sur une autre planète.

EXLIBRIS

EX

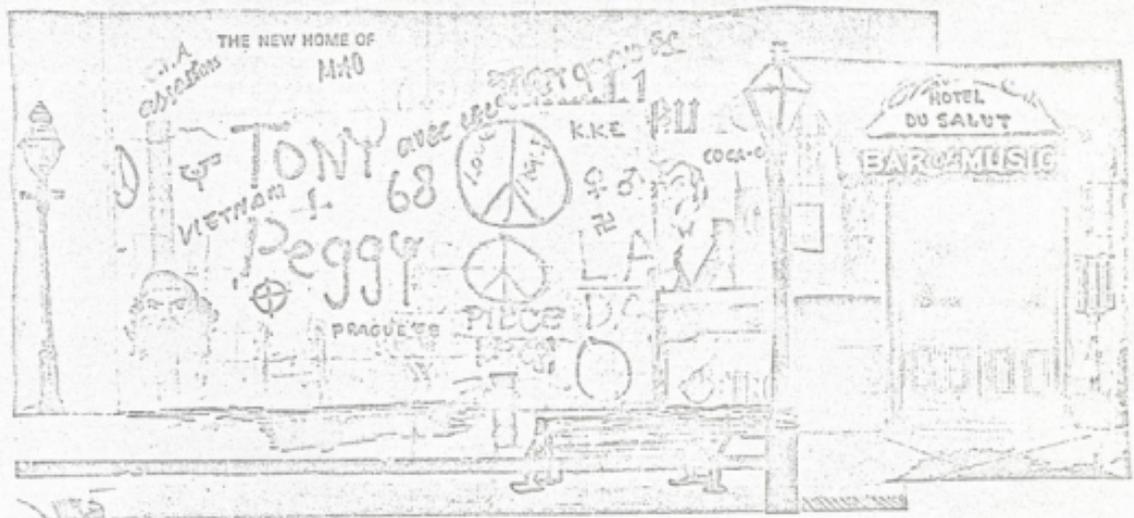
PERSONNAGES

- 1) X.
- 2) M.
- 3) 1.....MINISTRE DE L'INFORMATIQN
- 4) 2.....CHAMBELLAN
- 5) 3.....MARECHAL
- 6) 4.....MIN. DE LA SURETE
- 7) 5.....MIN. DE LA CULTURE
- 8) 6.....ARCHEVEQUE
- 9) 7.....MIN. DE LA JUSTICE
- 10) 8.....ROI
- 11) BLONDE.....REINE
- 12) BRUNE.....DAME D'HONNEUR
- 13) L'AGENT
- 14) L'HOTELIER
- 15) TENOR
- 16) NICOLAS
- 17) GREFFIER
- 18) EMMANUEL
- 19) ANTIgone
- 20) CAPITAINE
- 21) MARIE

(Hommes du Peuple, Révolutionnaires, policiers)

EXTRA STRODING

EX

EXLIBRIS

EX

A C T E 1

SCENE 1

Au fond un mur, couvert d'affiches - slogans politiques et photos publicitaires.
Nuit.

Assis sur un banc, X. lit un journal. Il porte une gabardine au col relevé et un chapeau baissé sur les yeux. Il fume. A côté du banc un bec de gaz qui s'allume. Des enseignes lumineuses, "Cabaret", "Hotel", "Club" etc. passent plusieurs couples ou des ivrognes qui se perdent entre les enseignes.

A droite, entre M. environ 45 ans, maquillée avec recherche, habillée de façon voyante. Elle tient à la main une longue pipe. Elle s'avance d'une démarche ondulante, et s'appuie au bec de gaz.

- M. Du feu ?
- X. (pas de réponse)
- M. J'ai demandé du feu, monsieur.
- X. (continuant à lire) Fichez-moi la paix, madame.
- M. On n'est pas dans une bibliothèque.
- X. Dans un bordel non plus !
- M. Ftt ! (elle crache par terre)
- X. Ftt !
- M. Cochon ! (elle le gifle. Au fond apparaît un Agent qui s'approche)

EXLIBRIS

EX

- AGENT Si je te demandais tes papiers, ma poupée ?
- M. Je vous en prie, faites semblant de me connaître, vous me sauverez !
- AGENT Alors ?
- X. Ce n'est pas la peine. (il lui montre sa propre carte d'identité)
La demoiselle est avec moi !
- AGENT Hum ! (il s'en va)
- M. Vous êtes de la police ?
- X. Pas exactement.
- M. Enfin vous devez être un grand personnage, pour que la police vous
connaisse si bien.
- X. Pas besoin d'avoir des galons pour cela, il suffit d'être saquereau,
fou ou mouchard.
- M. Et vous êtes lequel des trois ?
- X. (une pause) Les trois !
- M. (elle lui offre une cigarette) J'admire l'esprit.
- X. (il l'allume) Je suis un raté. J'ai rêvé d'une carrière au service
du sacerdoce. L'église orthodoxe a exercé une fascination primordia-
le sur ma vocation; destinée à l'accomplissement des choses sacrées.
J'en fus chassé de la façon la plus insolente pour une raison aussi
bête que ridicule: on a trouvé dans ma traduction en latin de "Mein
Kampf" des fautes d'orthographe... Mon moral déjà ébranlé en fût trou-
lé. Après maintes errances dans une extrême pénurie où j'ai connu des-
eups de poignard de tous genres, je suis entré "Ense et aratro", à
l'école militaire. Deuxième déception. A l'armée ainsi qu' à l'église-
se, je découvris qu'il en était advenu de la guerre comme de Dieu:
il fallait les réinventer.
- Et me voilà aujourd'hui, ayant vécu la destruction de mes idéaux sans
argent, sans amis, sans autre connaissance que cet imbécile de flic.
J'ai honte !
- M. Moi, mes relations commencent aux ministres et au dessus. Malheureuse-
ment, aucun progrès vers les couches sociales inférieures. Je suis
sans pardon !

EXLIBRIS

EX

X. Pourquoi avais-tu peur ? pas déclarée ?

M. Si je lui avais montré mes papiers, il ne m'aurait jamais cru, et ça aurait fait des tas de complications.

X. Tes papiers ? je ne comprends pas.

(M. sort sa carte d'identité et la lui montre)

X. (tressaillant) Non, c'est impossible ! C'est un faux ! (M. sourit)
C'est impossible !

M. Calmez-vous.

X; Vous êtes de la famille du Grand Egorgour ?

M. Sa maîtresse. Vous le connaissez ?

X. Qui n'en a entendu parler ? Du matin au soir, son nom est sur toutes les lèvres. Sa photo figure dans tous les journaux. Foutre, scouliers on chèvro, montre on or, moustache à la Flynn et son éternel parfum de tabac. Oh, j'avais toujours rêvé de connaître un membre de cette illustre famille. J'aurais été fier de parler même à sa servante... que dis-je ? heureux même si un de ses chiens avait bien voulu me mordre.

M. Que c'est touchant !

X. Et soudain - c'est incroyable ! J'ai devant moi la femme des nuits de ce Roi !

M. C'est vrai, tout le monde l'appelle Roi, aux abattoirs d'Etat.

X. C'ont ^{le} meilleur égorgueur et le plus expert écorcheur de la Nation.

M. En tout cas, l'officiel.

X. La nuit, combien de fois l'ai-je vu dans mes rêves, au milieu du sang, rare tapis d'Anatolie - vêtu d'un manteau de sang pourpre, assis sur un trône rouge. Oh, comme il utilisait le couteau, tel un Dieu pour la création du monde, tel un maestro devant un fantastique orchestre céleste. Et mon Dieu, à côté de lui, tout autour, remuant, encore chauds, les têtes et les membres de ses sacrifiés, palpitant, dans les cris, sanglots et géissements... choeur enfantin d'archanges et de chérubins...

(Il s'agenouille à ses pieds et lui prend la main)

Oh, permettez-moi de baiser cette main, de la serrer sur ma poitrine... de lui confier ma pauvre vie insignifiante, ma foi, et mon adoration éternelle. (M. tire de sa poche un mouchoir et essuie une larme)

EXTRA STRODING

EX

- M. Oh, vous m'avez vraiment touchée !
 X. (tire de sa poche une banane) Chère Madame, permettez-moi de vous offrir ce fruit tropical. Je ne possède rien d'autre dans ma situation actuelle.

- M. Je les adore ! (elle l'épluche et la mange)
 elle chante)

L'amour n'est pas
 Un chérubin léger
 L'amour
 Est lourdement chaussé
 Amour amour enfin je te vois
 Amour amour ô mon Roi.

il chante)

Ah quel métier que ce métier
 Travailler sans arrêt, hiver comme été
 Ramper dans les rues des quartiers populaires
 A la recherche du Salut mercenaire volontaire.

(Duo)

Ah quel métier quel métier
 Quel métier que ce métier.

- M. Vous savez, je crois que le Roi a un cancer, ou quelque chose comme ça.
 X. Oh, le pauvre !
 M. Alors, j'ai pensé lui épargner la découverte de son mal ... Tu piges ?
 X. Quelle grande âme est la vôtre.
 M. Quel moyen me conseillez-vous ?
 X. Mais l'arsenic !
 M. Oh non, pas un poison - c'est bon pour le peuple illettré. N'y aurait-il qu'une chance sur cent pour que ce soit découvert. Ces médecins à la morgue, vous savez...
 X. J'sais... J'sais..(il réfléchit) Avez-vous le gaz dans votre appartement ?
 M. Seulement l'électricité.
 X. Combien d'étages ?

EXLIBRIS

EX

- M. En ce moment nous habitons une villa, un hôtel particulier.
- X. Il aime les fruits de mer ?
- M. Non, il souffre d'un ulcère.
- X. Merde! Ecoutez, dites-lui que vous l'avez trompé. Son coeur intrépide ne résistera pas à une telle découverte - il fera une bonne syncope, c'est sûr !
- M. Ce ne serait pas la première fois qu'il entendrait une chose pareille.
- X. Et pas une attaque ?
- M. Au contraire, il me demandait de lui parler de tous mes amants en détail.
- X. Le Grand Egorgeur ? pas possible !
- M. Il est pédéraste !
- X. Je m'en doutais. C'est le refoulement "opposition inconsciente à la réalisation de tendances jugées condamnables, qui subsistent ensuite dans l'esprit de façon latente". Théorie due à Freud ou Lévine, je ne sais auquel des deux.
- M. Alors ?
- X. Alors ? (ils réfléchissent. X. sort de sa poche un revolver et l'examine) Ecoutez, ce soir à minuit, je vous rendrai visite, O.K. ?
- M. Oh, quel grand coeur !
- X. Mon devoir, madame, en bon chrétien.
- M. (elle lui donne une énorme clé) Voilà la clé !
- X. (il chante)

Sans la moindre clé
 Dans la société
 On est un clochard
 Ou un chien bâtarde.
 Avec une clé oh, avec une clé
 Tous les succès vous sont assurés
 Monsieur par ci
 Mister par là
 Et tout le monde
 Chapeau bas.

EXLIBRIS

EX

- M. Quel magnifique après-midi d'avril !
- X. En passant devant la boutique d'un serrurier, à la vue des clés alignées il m'est venu cette idée étonnante: en ce monde, tout dépend d'une clé. Vous avez la clé ? alors vous avez tout - appartements, bourses, ministères. Là-dessus, je me suis précipité chez une voyante.
- M. Ah, continuez, je raffole de ce genre d'histoires.
- X. Une femme va entrer dans ta vie, m'a-t-elle dit. C'est elle qui te donnera la clé... Un ange... déguisé en prostituée. Elle te conduira dans le lieu inaccessible et sacré où sont résolus tous les problèmes de l'humanité. Dans un mystérieux sanctuaire que pour t'égayer, on aura camouflé en bordel.
- M. Ciel ! mais c'est incroyable !
- X. Depuis, j'ai couché avec toutes les filles et j'ai connu tous les bordels du pays.
- M. Incroyable ! moi aussi on m'a fait la même prédiction.
- X. Voyante ?
- M. Non, tireuse de cartes. Elle m'a prédit que l'homme qui enrichirait ma vie serait assis sur un banc public, attendant une prostituée et lisant un journal boursier. Depuis, j'ai arpenté chaque soir tous les quartiers louches et j'ai couché avec tous ceux que je voyais lire le journal.
- X. Divine prédiction.
(Ils chantent:) L'amour n'est pas
Un chérubin léger
L'amour
Est lourdement chaussé
Amour amour enfin je te vois
Amour amour ô mon Roi.
- M. Le défunt sera très heureux en nous voyant de là-haut.
- X. Nous bâtirons à sa mémoire un abattoir moderne tout neuf.
- M. De marbre blanc. Tandis qu'une musique de chambre apaisera les âmes.
- X. Et on érigea une tribune d'honneur pour que les hôtes de marque assistent aux belles exécutions.
- M. Et les touristes... il ne faut pas les oublier...
... et les bourreaux seront habillés tout de blanc, en gants et chapeaux, comme aux Hilton.
- X. Il faudra des spécialistes, rompus aux méthodes ultra-modernes d'exter-

EXTRA STROKING

EX

mination, car il ne suffit plus d'égorger quelques individus aujourd'hui.. l'important est de pénétrer dans la cervelle, d'écorcher l'idée, l'âme même !

M. Comme vous êtes romantique !

X. Comme tous les militaires, mon amour.

M. "Mon amour", c'est la première fois que ce mot pénètre dans mon âme, telle une mer azurée qu'on entend le soir comme une musique séraphine.

X. Vous savez, dans le fond du coeur je sens que vous êtes une poétesse.

M. Comme toutes les femmes de militaires, mon chéri.

X. Je crois qu'enfin j'ai trouvé cette autre moitié que cherchent désespérément tous les colonels : la poésie. Vous êtes ma muse ! (s'agenouillant à ses pieds) Demandez-moi tout ce que vous voulez. Vos désirs sont des ordres.

M. (elle chante) Dans cette époque difficile

Où tout nous est hostile

Cette maudite société

Nous a privés de toute liberté

Trafic d'armes tabac whisky narcotiques

Des boîtes aux filles dynamiques

Des clubs pour hommes des casinos privés

Tout menace de s'envoler.

(les deux) Cette maudite société)

Nous a privés de toute liberté.

X. (sortant son revolver) J'ai toujours rêvé d'une société sainte. Un régime qui durera mille ans - Ein Regime die tausend Jahren dauern wird !

M. That's worth for a drink, baby !

X. Hum !

M. C'est moi qui paie.

X. Ah ! (Ils se dirigent vers le bar, en face)

M. Haschich ?

X. Non !

M. Héroïne ?

X. Pas du tout !

M. L.S.D ?

X. Inefficaces!

M. Mais alors ?

X. POUVOIR ! (Musique, refrain de la chanson précédente. Ils partent en dansant)

EXTRA STRODING

EX

SCENE 2

ASSEMBLEE GENERALE DU CLUB 67

Au fond, le même mdr qu'à la scène précédente.

Issu d'un haut-parleur dissimulé, on entend le bulletin boursier. Intérieur d'un club privé. Chaises, tables de jeu, au milieu un billard, au fond un flipper, devant un juke-box.

Au dessus, une énorme mappemonde, surmontée d'un crucifix.

A gauche sur l'avant-scène, une pancarte d'avis de décès (cadre noir et croix) en grosses lettres:

"EN RAISON DE LA MORT SUBITE DU GRAND EGORGEUR, SURNOMME "LE ROI",
ASSEMBLEE GENERALE AUJOURD'HUI DE TOUS LES MEMBRES DU CLUB 67".

A la porte du club, le même avis de format normal.

Tous les membres sont des gangsters - visages dissimulés par des feutres, yeux cachés par des loups noirs. Ils jouent.

Entre M., encadrée de crêpe noir.)

M. Le Roi est mort !

(Tous se lèvent)

TOUS Vive le Roi !

1. Nos sincères condoléances, Madame. (Il lui embrasse la main.)

Une minute de silence à la mémoire du grand disparu.

(Tous debout, ils interprètent un psaume funèbre)

EXTRA STRODING

EX

-14-

TOUS   Stornelle soit Ta mémoire
                   Stornelle soit Sa mémoire.

M.   La mort, hélas, est un choc terrifiant
                   Mais la vie aussi a son lot de douleur
                   Ainsi chaque sentiment a sa propre heure.
                   Demain à ses obsèques en grande cérémonie à la cathédrale
                   Tout sera fait pompeusement.

1.   Passons à table maintenant !

M.   Vous m'aviez confié une affaire
                   Délicate, difficile et complexe
                   Utilisant mon esprit mon âme et mon sexe
                   Je peux vous annoncer, chers confrères
                   Que nous sommes dans une voie qui va vous satisfaire.

TOUS   Le Roi est mort

          Vive-le Roi !

M.   Son successeur aime la théologie
                   Expert en revolver et en psychologie
                   La lâcheté le blesse la laidour l'attriste
                   C'est un homme idéaliste.
                   Portrait sûrement incomplet, esquisse
                   D'un Dieu par un peintre sans écu
                   Mais je vous assure que ce Monsieur X
                   Est l'Homme qu' il nous faut
                   De la tête jusqu'au cul.

TOUS   Madame, pour éviter les malentendus
                   Il faut nous donner des garanties
                   Qui est ce X ?
                   Est-il chauve ou poilu, sensé ou farfelu ?
                   Madame, donnez-nous des garanties !

(A cet instant entre X. vêtu de la même gabardine, le col relevé et le chapeau abaissé sur les yeux. Dès qu'ils l'aperçoivent, les autres se dissimulent.
 X. très cérémonieux, tend la main au premier qu'il rencontre. Celui-ci refuse de lui rendre son salut, si bien que

EXTRA STROKING

EX

la main de X. reste suspendue. Même chose avec les suivants. Enfin, X. déçu, se retire dans un coin. Il consulte sa montre, ouvre un grand journal et s'y plonge. Les autres le regardent curieusement, avec méfiance, ils échangent des regards complices. Au signal de l'un d'entre eux vient un Géant. 1. lui dit quelque chose d'un air confidentiel.)

- GEANT (s'approchant) Avez-vous une carte ?
- X. Bien sûr... (il se fouille) Mais enfin... quelle carte ?
- GEANT C'est la première fois que vous venez ici ?
- X. Oui, la première.
- GEANT Qui vous a donné les clés ? (X. lui dit le nom à l'oreille)
- Je ne comprends pas... (X. répète plus fort) Le mot de passe, monsieur.
- X. Le mot de passe ? Quel mot de passe ?
1. C'est clair, il s'agit d'un espion !
7. D'un traître !
3. C'est inimaginable. Personne n'a pu arriver jusqu'ici depuis des années. Nous-même avons du mal à passer, et tout à coup un inconnu !
1. J'exige au nom de ce lieu sacré, que l'on procède sur-le-champ à une enquête. Tout de suite !
8. Après cette attaque personne ne garantit plus notre sécurité !
(1. sonne l'alarme. Entrent deux gaillards)
1. Emmenez-le immédiatement d'ici. Désinfectez soigneusement les lieux et faites-lui une piqûre d'oubli avec une dose renforcée d'antico-tricotétracycline ! Et si après ce lavage il lui reste le moindre souvenir dans la tête - coupez-la lui !
(Les gorilles le saisissent et l'entraînent au dehors.
X. résiste, crie, proteste)
- X. Messieurs... écoutez-moi... s'il-vous-plaît, messieurs...
(A ce moment intervient X. qui s'était éclipsé pendant cette scène)
- M. Un instant... Arrêtez ! Laissez-le ! (aux autres) C'est moi qui lui ai donné la clé. Excusez-moi, Messieurs, de ne pas vous avoir prévenus. (A X.) Mon cher, ils vous ont fait très mal ?

EXTRA STROKING

EX

- X. (arrangeant sa veste) Un coup de fer et il n'y paraîtra plus... ça va..
- M. Messieurs, je vous présente un nouveau candidat à notre club.
(X. les salue, s'inclinant avec un sourire. A X.)
Présentes-vous. (à part) Et surtout n'ayez pas le trac. Bonne chance !
- X. Messieurs (il ôte son chapeau, s'incline) heureux de vous connaître !
1. Comment vous appelez-vous ?
- X. (Toujours un sourire aux lèvres) Qu'importent les noms entre confrères.
Mais pour le moment appelez-moi: X.

TOUS X ?

- X. Oui, Monsieur X !

(Ils se lèvent spontanément de leurs sièges, ils se concentrent, leurs têtes formant un cercle. Ils chuchotent entre eux. Ils parlent vite, l'un après l'autre, sans attendre de réponse)

1. Qui ?
2. Quoi ?
3. Où ?
4. Quand ?
5. Pourquoi ?
6. Comment ?
7. Par quels moyens ?
- X. Doucement, Messieurs, pas si vite. Je répondrai à toutes vos questions, mais pas si vite. Le vie est longue !
- M. Ne vous fâchez pas. Vous ne pouvez imaginer quelle importance ont pour nous ces détails. Hier encore toute une révolution a échoué à cause de la gouffrerie d'un colonel. (elle fait signe à 1.)
1. Le coup devait se faire hier à minuit. A minuit moins cinq, le principal exécutant - un colonel - a été pris de colique après un gueuleton d'huîtres et de fruits de mer. Mais à cet endroit il n'y avait pas de chiottes. Ainsi, déchiré entre l'évacuation et la révolution il a choisi la seconde, bien sûr. Il s'est retenu tant qu'il a pu, mais n'a pas tenu le coup. Périlonite aigüe !
3. Il est mort comme un héros !
4. Il faut lui dresser un monument. C'était un brave !
- X. Madame ! (il lui baise la main) Eternellement votre esclave ! Messieurs, d'abord deux mots qui se brûlent la langue: je dois vous dire que j'ai toujours admiré et que j'admire à jamais la discipline de votre établissement. Un prototype de sagesse et de perfection !

TOUS

(courbés, tournant le dos à X)

Vous êtes laid

Malin et gibbeux !

EXTRA STROKAS

EX

X. Après Dieu, il n'est personne qui n'ait droit à ma vénération. Après Dieu, vous !

TOUS Vous êtes mal fait
Discordant, enragé !

X. Pendant des années, j'ai bu de l'eau en votre honneur, et j'ai remplacé toutes les photographies, dans l'alcôve enfantin de ma mémoire, par vos divines physionomies.

TOUS Vous êtes méchant
Grossier, indigent !

X. Messieurs, je sais que je ne suis pas digne d'être parmi vous. Je sais que je suis plein d'imperfections et de vices. Mes humbles origines, mon ascendance misérable, ma jeunesse lourde d'actes inavouables - mais si vous avez besoin d'un chien, je puis être ce chien, si vous avez besoin d'un serviteur, je puis être votre esclave dévoué.

8. Du concret, Monsieur X. en pratique, quelles sont vos capacités professionnelles ?

(X. met une pièce dans le juke-box. Musique. Il danse comme un fou, entraînant M. dans les figures - en chantant:)

X. Plus de quatre ans à Chicago
Avec la bande de Pablo-Ago
Texas Hong-Kong San Antonium
Femmes trafic casinos opium.
Mercenaire en Corée Indochine Vietnam
Plantations au Congo, ségrégation raciale.
J'ai joué aux cartes avec le diable
Vendu ma patrie à l'amiable
TOUS Plus de quatre ans à Chicago
Avec la bande de Pablo-Ago.

1. Vos opinions politiques ?

(X. fait jaillir un paquet de cartes de sa poche et le jette sur la table)

X. Prenez chacun une carte. Cachez-la !... (Tous obéissent. X. découvre la carte que cachait chacun)

Valet ! 3 de carreau ! Pique ! As de trèfle ! Jockey ! Roi, monsieur.
(Ils restent stupéfaits et le regardent avec admiration)

La politique, rien que du bluff !

EXLIBRIS

EX

6. Vos convictions religieuses ?
- X. Dans les prisons les cabarets et les camps
On apprend avec foi à tirer justement !
(Il fait jaillir à toute vitesse, un revolver de sa poche.
Il tire au plafond. Un pigeon tombe au milieu de la scène.
Tous lancent un cri de stupeur)
7. Il s'agit d'un charlatan. Moi, je pars !
- X. Votre porte-feuille, monsieur le Directeur Général
Des porcs de la Société Intercontinentale. (Il le sort de sa poche
et le lui rend. Tous rient)
2. (Il lui tend un papier) Un autographe, monsieur, s'il-vous-plait.
De tous ceux qui ont franchi ce seuil, vous êtes le plus prestigieux
prestidigitateur !
(X. signe son papier)
7. Pourquoi vous, et pas un autre ?
- X. Nous étions cinq candidats. Le premier a été trouvé noyé dans sa bai-
gnoire, le second a reçu une balle à la chasse, le troisième a été
écrasé par une voiture, et le quatrième est mort en n'entendant racon-
ter la mort des précédents.
1. Que pensez-vous de la couleur rouge ?
- X. C'est une couleur qui doit disparaître du cercle chromatique.
Un point - c'est tout !
1. Merci, Monsieur X.
3. Votre généalogie ?
- X. Ma généalogie ? Hum ! je me la suis demandé moi-même, quand on me fou-
lait aux pieds, on m'insultait, on me regardait de travers, en gueule
de revolver. Si quelqu'un criait "salaud" dans la rue, c'était moi qui
tournais la tête. Humilié, bafoué, torturé, par tous... ma concierge,
ma femme de ménage, mon dentiste... ah, oui ! surtout ce salaud de den-
tiste... Et même le ciel, quand je lui crache dessus et que le crachat
me retombe sur la figure... Alors, c'est toute mon insinifiance qui
triomphe ! Oui, nous ne sommes rien - avant de devenir quelqu'un !
(Il parle avec exaltation, lançant ses bras dans des gestes théâtraux)
- N. (A voix basse) Ça marche bien, continuez !

EXTRA STROKING

EX

X. Mais je suis laid, discordant, gibbeux, malin, enragé, grossier, indigent... ~~.....~~

TOUS Monsieur !

X. César ^{passi} s'ébrouait dans la boue plébéienne avant de se hisser jusqu'au sommet de la gloire. Napoléon cira les bottes de ses officiers avant d'être couronné empereur, et pour accéder à l'immortalité, un autre grand a dû poindre tous les chiottes de Berlin. (Il fait le salut hitlérien)

1. Non, pas ça, bonhomme. Ce geste, vous savez, est gravé dans l'éternité. Trouvez autre chose, qui vous appartienne, qui soit de vous même. (Toujours dans un état hors de soi, X. aboie comme un chien)

X. Waouh ! Waouh ! Grrr !..

1. C'est ça - bravo ! (Tous l'applaudissent)

X. Des nuits entières, je restais éveillé pour étudier toutes les possibilités de la cité idéale !... De nouveaux procédés, des systèmes modernes. Car cela n'a pas de sens d'arracher seulement des ongles, des yeux ou des langues. L'important est d'arracher scientifiquement la pensée, waouh ! l'esprit... de changer le sang ! Waouh ! Waouh ! Grrr !

(Tous se tournent vers lui et lui tendent la main, rang en ligne régulière. X. leur serre les mains, il s'incline sur certains et en baise d'autres)

Ah, ces mains nobles, qui n'ont appris à remplir d'autre mission - comme les mains de Dieu - que signer ! Signer des directives, des contrats, signer au bas de textes guerriers, commerciaux, culturels... Signer, signer... Et des peuples entiers dépendent d'une de leurs signatures. Oh, je ne puis cacher mon émotion... (Il fait un geste théâtral, pour montrer son trouble) Pardonnez-moi, messieurs, pardonnez-moi...

(Chacun tire un mouchoir de sa poche et le lui tend, tandis que X. s'essuie avec sa manche)

1. (Le prend dans ses bras, l'embrasse) Non petit... Souvenez-vous de moi plus tard, je vous en prie. Tout le pouvoir terrestre vous appartient !..

EXTRA STROKING

EX

(en confidence) Une expérience exceptionnelle de neuf années béni-
nies, 36 à 45. Croyez-moi, les années les plus fertiles, les plus in-
oubliables de ma vie. J'ai exercé tous les procédés d'extermination
de masse. Les acides, les rayons, l'électricité, le son ! Oh, avez-
vous jamais pensé au son ? Je vous en apprendrai ! J'ai reçu les fé-
licitations du Führer, lui-même ! (tremblant d'émotion) Je lui ai ser-
ré la main !.. Souvenez-vous de moi, je vous en prie. Je peux assumer
des charges officielles, grâce à la chirurgie esthétique.

(Il lui montre du doigt des cicatrices cachées sur son visage. Les
autres continuent à se consulter en chuchotant)

Savez-vous qui est celui-ci en réalité ?.. (il dit son nom tout bas
à l'oreille de X, qui bondit, stupéfait) Oui, mon cher, tout le mon-
de croit qu'il s'est suicidé... Vous comprenez ? La chirurgie esthé-
tique !

6. Le peuple, qu'en pensez-vous, monsieur X ?

X. Je suis un fils du peuple, monsieur !

3. Et des syndicalistes ?

X. Dans les moments mornes, ils ont les instincts du chien rassasié,
et dans les périodes de famine, ceux du chien affamé. Il suffit de savoir les ma-
nier, et ils deviennent des serviteurs obéissants et fidèles...

Ah oui, n'oubliez pas que leur plus dangereux organe est la démocra-
tie. Si on les en prive, ils deviennent des chiens parfaits !

TOUS Parfait !

X. Pour bien récolter la semence

Il faut enseigner au peuple l'ignorance

Ignorance d'esprit et d'action

Ignorance sur toutes les questions

Il faut savoir à tout prix

Combien l'ignorance a de prix.

TOUS (prenant des notes)

Il faut savoir à tout prix

Combien l'ignorance a de prix !

EXTRA STROKING

EX

- M. Bravo ! (elle applaudit)
7. Et quel sera le nom de votre parti, Monsieur ?
- X. J'ai horreur des partis.
3. Sous quelle couverture allez-vous donc travailler officiellement ?
- X. Comme metteur en scène.
- TOUS Metteur en scène ?
2. Et le spectacle que vous voulez monter, comment s'appelle-t-il ?
- (X. sortant son revolver et le faisant tourner autour de son doigt)
- X. Pouvoir !
- 1-2. Fantastique !
- 3-4. Etonnant !
- 5-6. Epatant !
- 7-8. Stupéfiant !
- TOUS Génial ! (Ils forment un cercle autour de lui, comme dans une sorte de rituel.
5. met une pièce dans le juke-box, on entend une musique religieuse. Aussitôt entrent des filles à demi-nues, vêtues de voiles colorés, qui forment une ronde autour de lui.)
- TOUS Plus bas tu descendras
Plus haut tu monteras
Eternel principe
D'une loi tacite.
La sagesse suprême
Pour fonder un système
C'est le moule et le Mal.
- (Les jeunes filles le revêtent solennellement d'un tapis de jeu. Ils le déposent - toujours sur sa chaise, sur le billard X. croise les bras sur sa poitrine, dans l'attitude de la prière. On le coiffe d'un chapeau en papier-journal)
- L'homme que vous voyez
De ses méfaits passés
Tient ce manteau royal.
Digne digne au fond du coeur
Digne de tous les honneurs.

EXTRA STRODING

EX

X. Seigneur, où trouver les paroles pour Te remercier, où trouver les paroles, Monseigneur ? Fils d'une mère qui au lieu de lait, m'a nourri d'ambitions, et d'un père qui en mourant m'a laissé son testament à la gachette d'un revolver. Moi, l'indigne exécuteur de Tes oeuvres sacrées, prêtre de Ton céleste royaume.

Seigneur, combien de fois ai-je péché en Te cherchant, Mon Seigneur ! Comme un mineur d'or, je t'ai espéré partout. Telle une abeille s'immerge dans les fleurs, je me suis enfoncé dans le mal. Humilié, bafoué, avili, giflé... J'ai vu mes rêves piétinés comme le veston d'un syphilitique, plein de sperme et de poux, et au même instant je me sentais encore plus près de T'approcher Mon Père.

Et voici, le jour de la réhabilitation est venu. Ta main divine m'a retiré de la poubelle de l'anonymat, pour me rendre prêtre de l'accomplissement suprême de Ton Pouvoir.

Suis-je digne de franchir le seuil du Panthéon, Monseigneur ?

HAUT-PARLEUR Digne digne au fond du coeur

TOUS Digne de tous les honneurs !

X. Seigneur, soit béni ! Soyez bénis, Messieurs !

(Le ballot des filles on le couronnant lève haut les bras vers lui. X. a l'air de monter au ciel)

Avec votre grâce, je suivrai mon destin

Je suis maintenant au delà du Bien et du Mal.

Dans les siècles des siècles !

TOUS Amen !

(La musique "Alleluia", s'amplifie jusqu'au maximum tandis que tous dansent un rock'n'd roll, frénétiquement.)

EXLIBRIS

EX

LE CHOIX DES COLLABORATEURS

Toujours devant le même mur couvert d'affiches.

Le soir. Un quartier de lune dans le ciel, comme un bout de tableau surréaliste. De biais, éparées sur la scène, différentes portes avec l'enseigne: BANQUE, PRISON, HOPITAL PSYCHIATRIQUE, ABATTOIRS, ~~BOURBON~~ BORDEL.

Chaque porte se divise en deux, une entrée et une sortie, avec les inscriptions correspondantes.

X. toujours avec la même gabardine. Le chapeau encore plus enfoncé, et des lunettes noires.

Il tourne en rond plusieurs fois, les mains dans sa gabardine. Il regarde autour de lui d'un air inquisiteur, puis se décide. Il frappe à la porte. Il entre.

Il ressort aussitôt par l'autre côté, celui qui porte l'inscription "SORTIE". Le suivent deux individus d'allure louche. Cela se répète à toutes les portes. Les individus qui le suivent ont l'allure de la spécialité affichée sur la porte. A chaque ouverture et chaque fermeture, une musique.

Enfin, une dizaine d'hommes se trouvent réunis; on reconnaît en tête les 8 personnages de la scène précédente, sans masques, vêtus de gabardines, chapeaux abaissés.

Ils se rangent en ligne et ils chantent, armes à la main.

Tu obtiendras satisfaction
 Pour toutes les opérations
 Simples comme de creuser une fosse
 Ou plus difficiles et féroces.

Au Saint nom de la Société
 De l'Ordre et la Sécurité
 Sans oublier la Liberté
 Demain à l'hôtel du Salut
 Nous serons tous comme convenu.

EXTRA STRODING

EX

A L'HOTEL DU SALUT

Une chambre d'hôtel de ~~la~~ dernière catégorie. Mubles en désordre, vêtements sens-dessus-dessous, le règne du fouillis. Journaux, livres, jetés au hasard. Un parapluie à moitié ouvert, un vieux fauteuil. Au dessus du lavabo, plusieurs photos de Hitler en différentes postures et de stars nues à côté de grands portraits de héros-gangsters du cinéma américain de l'après-guerre.

X. les bras écartés, tient un écheveau de laine. M. l'embobine en pelotes. Il a les yeux rivés sur la table où sont ordonnés tanks miniatures et soldats de plomb.

Devant, un magnétophone diffuse le discours de X. tandis qu'un projecteur cinématographique montre un documentaire muet sur Hitler, lors de ses discours.

MAGNETO Chères Mesdames, Messieurs, Jeunesse, Compatriotes, après un examen attentif des causes du mal endémique de notre société, je suis arrivé à l'inférence psycho-neuro-bio-scientifique qu'il s'agit d'un phénomène d'omnisisme ! (acclamations) Messieurs, nous nous masturbons !.

X. Tss, tss, tss ! (X. commence à s'exciter en entendant son discours)

MAGNETO Nous avons laissé des microbes et bactéries idéologiques s'infiltrer dans notre organisme social, plongeant dans la torpeur nos vaisseaux, nos cellules familiales comme des spermatozoïdes dans le vagin d'une vierge. (acclamations)

M. Quel langage, la bourrique !

X. Chut, femelle !

MAGNETO Les dangereux marchands de narcotics n'ont pas le visage féroce de malfaiteurs, ils ne parlent pas de crimes et de vices - c'est pour cela que nous les détestons - ils sapent, sournois et hypocrites.

Je respecte le brigand, je lui tire mon chapeau, c'est un brave qui sort ses instincts. Mais je n'ai aucune indulgence pour tout individu qui parle de paix, de liberté et d'amour, alors qu'en réalité il n'élabore que notre anéantissement, notre chute mortelle !

Oeil pour oeil, donc ! Dent pour dent !... (applaudissements)

EXTRA STRODING

EX

Faisibles et silencieux compatriotes, je dénonce les manœuvres anti-nationales de cette espèce d'hommes, et vous invite, prenant conscience de la gravité de ces instants à vous jucher sur votre responsabilité patriotique !

D'énormes quantités de matériel de guerre, de gigantesques panoplies d'armes concentrées en de profondes dépressions, aux endroits les plus insoupçonnables. C'est la nouvelle stratégie la plus sournoise, les préparatifs de guerre les plus sataniques que l'on ait jamais appliqués à travers les siècles. Dans leurs chansons, leurs livres et les fleurs, ces anges sanguinaires ont caché l'arsenal le plus redoutable qui se puisse imaginer !

M.

MAGNETO

Mais c'est absurde ! Tu es fou !

Non ! non ! cette putain de tactique ne passera pas ! Nous les mettrons en pièce ! Nous les anéantirons ! La Loi de Moïse au centuple Emprisonnez !

Exiles !

Torturez !

Fusillez !

Wouh ! Wouh ! Grrr ! !

(Surexcité, il jette l'écheveau, le foule aux pieds, hurlant tandis que M. ouvre la porte et sort en criant, après lui avoir jeté un livre à la figure)

N.

MAGNETO & X.

Tu ferais mieux de lire un peu Shakespeare, analphabète !

Tous les grands Idéaux, Patrie, Religion, Famille, bien rangés depuis des siècles comme des flacons sur l'étagère du pharmacien, risquent de s'écrouler et de se briser d'un instant à l'autre. Non ! cette putain de tactique ne passera pas ! Au nom de l'Ordre véritable, de la société véritable, le doigt sur la gachette, nous veillerons... Halte ! halte ! halte !.. Wouh ! Wouh ! Grrr ! !..

(Il vise avec son revolver à droite à gauche. La porte s'ouvre doucement et l'on voit apparaître le visage terrifié de l'hôtelier, qui regarde X. avec une stupour extrême. Enfin, il ferme silencieusement la porte en donnant l'impression qu'il a une tâche à exécuter. X. est si absorbé qu'il ne l'a pas remarqué)

EXTRA STROKAS

EX

MAGNETO & X.

Les citoyens imbéciles qui ne cesseront de se masturber, décerneront
seront considérés comme complices et exterminés avec l'ennemi.
Il restera ce qu'il restera ! L'essentiel est que ce pays fonction-
ne comme une parfaite machine à laver... machine à laver... machi-
ne à laver... (Il arrête le magnétophone coincé et continue seul.)
gasticule, monte sur le lit, la table, le fauteuil,
tape sur les meubles, hurlant)

Nous sommes les conservateurs d'un grand Idéal que nous a trans-
mis la Patrie ! Je sens peser sur mes épaules le plus superbe De-
voir que j'ai jamais assumé. Dans mes paumes palpito le commande-
ment que m'ont confié mes ancêtres, Dieu-même !

(La porte s'ouvre. Cette fois c'est M. avec les ocu-
lateurs de X. Ils restent dans l'entrebaillement et le
regardent, pleins d'admiration. X. les a aperçus, mais
fait mine d'ignorer leur présence en venant jusqu'au
bout sa démonstration)

Ecoutez-moi bien. Rien, il n'y a rien qui ne puisse être conquis
par un homme qui croit au Devoir d'une mission supérieure.

Avec la foi, même une pute peut être canonisée, comme l'a dit au
reste notre Seigneur Jésus-Christ ! (Il concentre toute son atten-
tion sur le fauteuil)

O, fauteuil, qui n'a ni corps ni âme, je t'enjoins, au nom de la
foi, toi, vieux fauteuil, sans corps et sans âme, je t'enjoins d'
approcher et de venir devant moi !... (Le fauteuil ne bouge pas)
Devant moi... ici... En cet instant, je ne suis pas n'importe qui.
Touché par la grâce, j'accomplis sa mission suprême ! Tu n'as pas
le droit ni la force de me résister !.. Vieux fauteuil, vieux té-
gime, je t'ordonne... approche de moi... Viens, viens...

(Tout doucement le fauteuil se déplace et il s'approche de
lui)

EXTRA STROKAS

EX

(X. fait tourner lentement son pied, embobinant ainsi le fil de nylon qui relie à son pied celui du fauteuil. Les gaillards sont transportés par les talents miraculeux de X.)
 Encore... encore... allez... approche... viens, mon amour...
 ce putain !..

(Le fauteuil est arrivé jusqu'à lui. X. le prend et le soulève dans ses bras. Il l'embrasse, ému, en criant et rient, tout en sortant un couteau, et - embrassant toujours le fauteuil - le lui plante avec rage à plusieurs reprises dans le dossier. Les autres ne peuvent plus maîtriser leur enthousiasme et crient "Heil Chef ! Heil Führer !". A ce moment l'hôtelier les écarter et entre précipitamment, suivi d'un agent de police.)

HOTELIER   Voilà... c'est lui, monsieur l'agent. (X. perd ses moyens. Il ne s'attendait pas à cette visite, et à un moment aussi capital)

AGENT   Vos papiers, monsieur.

X.   Pardon ? Quels papiers... pourquoi ça ?..

AGENT   J'ai dit, vos papiers !

X.   De quel droit ? Nous sommes dans un pays démocratique, non ?

HOTELIER   Il est fou, je vous assure, monsieur l'agent. Demandez-lui aussi le certificat de l'asile.

X.   Mais pour quelle raison me demandez-vous mes papiers ? C'est incouf !

AGENT   Vous avez un certificat pour circuler librement ?

X.   Comment ça, librement ?

AGENT   En dehors de l'asile.

X.   Mais quel asile ! C'est un mythomane, monsieur l'agent, vous l'avez cru ?

HOTELIER   C'est un danger public, monsieur l'agent... Depuis une semaine, qu'est-ce qu'il n'a pas fait... Tenez, vous le voyez de vos yeux.
 (Il montre le fauteuil crevé)

AGENT   Je vois... je vois...

EXLIBRIS

EX

- X. Boucle-la, imbécile !
- AGENT On verra ça, qui est fou et qui est imbécile ! Suivez-moi au poste
- X. (affolé) Comment ? (A ce moment M. s'approche. Ramassant le livre jeté
- M. (Au policier) Vous connaissez... Shakespeare ? par terre)
- AGENT Non ! et je n'ai aucune envie de la connaître !
- M. Pourtant, c'est le seul suspect !
- AGENT Shakespeare ... mais c'est un trafiquant de drogue, si ma mémoire est bonne.
- M. Pire, encore, monsieur l'agent !
- AGENT Il habite le quartier ?
- M. Non, hélas, en Angleterre.
- AGENT Hum ! complot-international ! Ça relève d'Interpol. Il leur foudroie la camisole... que dis-je ? Les travaux forcés à perpétuité !
- M. Oh, vous parlez comme un critique, monsieur l'agent !
- AGENT Regardez... regardez... (Il montre de la main le fauteuil et le décor environnant)
- M. Mais c'est naturel... Mon fiancé est metteur en scène. Il prépare un spectacle à la Shakespeare.
- AGENT C'est-à-dire vous êtes... des artistes ?
- X. Parfaitement ! (designant ses amis) Mes acteurs !
- AGENT (A l'hôtelier) Tu ne m'avais pas dit ça, couillon ! (en reculant)
- Excusez-moi, messieurs-dames... (il sort) Imbécile !
- HOTELIER (à soi-même) Imbécile, moi... (Il regarde tantôt l'un, tantôt l'autre hébété. Les gorilles s'approchent de lui d'un air menaçant. L'hôtelier recule vers la porte)
- En tout cas, préparez vos bagages et fichez le camp. Pas besoin de clients comme vous dans mon hôtel, compris ?
- X. Mais ne t'en va pas. Attends, on va te rembourser d'abord !..
- (Comme l'hôtelier arrive à la porte, un des gaillards l'attrape par le col et le fait rentrer dans la pièce. Puis il ouvre l'armoire, en tire un porte-manteau, le lui passe dans les épaules et le pend dans l'armoire. Ensuite il ferme la porte de l'armoire d'un coup de pied)

EXTRA STRODING

EX

X. Longue vie, monsieur l'hôtelier !

(5. sort son revolver et tire.

Ils se présentent. X. leur serre la main avec cordialité, tantôt il donne une tape dans le dos de certains, tantôt à d'autres, il passe amicalement la main dans les cheveux.)

7. Perpétue par contumace. Le même au poing d'acier !
3. Trafic d'armes, femmes, stupéfiants. Vingt ans d'illégalité !
4. Bobo, magicien. Spécialiste faussaire, de 40 faux-noms le possesseur !
6. Accusé de meurtre, lubricité et nécrophilie !
2. (Plantant son couteau dans la table) Sans nom !
- 8. Recherché pour crimes au guerre 40 - 44 !
5. Ecrivain ~~de renom~~ pour enfants !
1. (Lui dit sa spécialité à l'oreille, laissant son automatique sur la table.)

L'oeil droit de Pablo-Ago de Chicago !

(M. reste la dernière. X. s'approche d'elle et la prend dans ses bras, comme juste auparavant le fauteur.

M. parvient d'un geste à retirer le couteau de sa poche et le jette sur la table. Tous rient. Ils s'embrassent.)

X. Tu leur a expliqué ?

M. Parfaitement !

X. Eh bien les enfants, d'accord ?

TOUS : . . . Nous sommes d'accord

A la vie à la mort

Prétons donc serment (Ils croisent les mains)

Fraternellement

Complices en dépit de la loi

Nous jurons avec bonne foi

De bien répartir les indemnités

Les honneurs et l'immortalité.

Voilà ce que signifient

Pour nous Patrie et Démocratie.

EXTRA STROKAS

EX

- X. Demain nous commençons la répétition. Jour et nuit, sans plus tarder.
Dans l'armoire, on entend faiblement la voix de l'hôtelier qui appelle "au secours" !
1. prend l'automatique sur la table, et tire plusieurs fois)
1. Ton cadeau de Noël !
(Tous rient)

...OSCURITE

EXTRA STROKING

EX

A C T E 2

EN GUISE DE REPETITION

Une salle d'abattoir. Les bêtes égorgées sont pendues à des crochets. La séance n'a pas encore commencé.

Au milieu est suspendu un micro. Des tambours et différents instruments de musique, suivent les besoins de chaque scène. Les musiciens accordent leurs instruments - il s'agit des acteurs qui eux-mêmes se repositionnent suivent les scènes.

De nouveaux personnages, femmes et hommes, recrutés pour la pièce entrent et sortent, occupés à différentes besognes. Certains lisent leur rôle bruyamment.

Le groupe des 3 est rassemblé au coin à droite, parmi les bêtes égorgées. Tous saouls, ils fument, continuant à boire, chacun une bouteille à la main. Parmi eux deux femmes - une blonde et une brune - à demi-nues. Ils chantent, vocifèrent et tirent des coups de revolvers en l'air.

A l'extérieur, le bruchaha d'une manifestation.

Plus de quatre ans à Chicago
Avec la bande de Pablo-Ago
Texas Hong-Kong San Antonio
Femmes trafic casinos opium.
Merccenaire en Corée Indochine Vietnam
Plantations au Congo ségrégation raciale

Le 5. tire sur quelqu'un qui passe, hurlant un air d'opéra. Celui-ci se débat, se traînant jusqu'aux essies. Il s'empale sur un crochet après lequel il reste pendu, mort. Tous rient très bruyamment.

Entrent deux employés tirant une grosse malle de laquelle sort M. Elle donne un coup de sifflet. Ils se rassemblent tous. Silence. N. prend une profonde attitude religieuse.

EXTRA STROKAS

EX

M. Que la lumière soit ! (Lumière)

Que les musiciens jouent ! (Musique)

Que l'Homme couvre la nudité de son corps

De la précieuse tunique du Jouvoir ! (Les machinistes lui passent un par un les costumes, cannes, chapeaux, portefeuilles, couronnes, etc - qu'elle dépose à côté en citant avec plaisir leurs fonctions)

Ministre de la Culture

Ministre de la Justice

Ministre de la Sécurité

Maréchal

Ministre de l'Information et de la Propagande

Dame d'Honneur

Chambellan

Archevêque

La Reine

Le Roi !

(D'un geste inattendu, elle leur jette tous les costumes en vrac. Véritable bagarre pour s'en emparer. Sourire satisfait aux lèvres de M.)

Habillez-vous je vous prie, au plus vite

Et soyez prêts pour la répétition !

(Le combat prend fin. Ils courent à l'intérieur pour s'habiller, tandis que la foule, composée de miséreux et gens de toute espèce, continue à rire du spectacle divertissant qui a suivi.)

EXTRA STROKAS

EX

M. Que la comédie soit ! URBI ET ORBI, comme dira l'Archevêque. Cette partie sera la dernière; mais, la première peut-être, qui sait ? Comme un bacille de Koch, on m'a attaquée impitoyablement, par la terre et par le ciel. Et moi, cloîtrée dans mon cénotaphe fortifié, j'attendais. Et voilà. Aujourd'hui... Couronnes, sceptre sacré, décorations, rares calcédonnes, crucifix d'orrories. Je vais vous enrichir de vices encore inconnus, de péchés encore inavouables. Je vais boire ce lourd hydromel enivrant.

Cosédions, je vous vêts de pourpre pour vous voir tout nus. Dans vos yeux, ma Satiété, qui n'est que votre fais dévorante.

Je suis la Circée. L'unique Pouvoir ! O.K ? (Clin d'oeil aux spectateurs) Ha, ha, ha...

(Elle abaisse le couvercle sur elle. Les machinistes l'emportent. Ils transportent ensuite un ring, et l'installent à gauche. Deux-trois jeunes filles étalent des toiles rouges sur le ring et montent un baldaquin.

Les musiciens jouent.

Entrent l'un après l'autre, les membres de la bande, vêtus de leurs nouveaux costumes: redingotes, hauts-de-forme, gilets, plastrons, souliers vernis, etc... Tous en entrant, se grattent comme s'ils avaient de l'urticaire.

Transformation des personnages avec leurs nouveaux costumes:

- 1..... MINISTR. DE L'INFORMATION ET DE LA PROPAGANDE
- 2..... CHAMBELLAN
- 3..... MARECHAL
- 4..... MINISTRE DE LA SURETE
- 5..... MIN. DE LA CULTURE
- 6..... ARCHEVEQUE
- 7..... MIN. DE LA JUSTICE
- 8..... ROI
- BLONDE..... REINE
- BRUNE..... DAME D'HONNEUR

EXTRA STROKAS

EX

En tête, entre le MIN. DE LA SURETE. Ses vêtements et son frac sont beaucoup trop petits, et il marche avec difficulté. Il va au bord de la scène. Puis, pliant sous le poids du maroquin qu'il transporte

M. SURETE Merle ! que c'est lourd ce Ministère.
(Il le vide)

Mmm, un rasque à gaz un caleçon
Un revolver un couteau des bonbons
Des menottes une bible un micro
Une bombe du chocolat du sirop
Tiens aussi un chrysanthème
Un discours Shakespearien en Alexandrins.
A quoi sert tout ça, mon Dieu ?
A quoi ça sert ?

(Entre l'Archevêque. Il a un gros ventre, et a peine à se vêtir. Quelqu'un l'aide par derrière àagrafer sa soutane et son surplis multicolore de cérémonie, brodé de pierreries et de perles. Sur sa tête, une mitre orthodoxe.)

ARCHEVEQUE Notre Père qui êtes aux Cieux, que Ton non soit sanctifié, que Ton règne arrive... Diable, qu'est-ce qui vient ensuite ?

(Il consulte sa bible. Le gamin qui l'aide lui souffle : "Que Ta volonté soit faite... ")

Cui, je prierai pour toi, petit. (Il appelle quelqu'un dans la foule) Eh, toi, viens voir... fais briller mes chaussures.

UN De LA FOULE Cherche un serviteur, vieux vicelard !

ARCHEVEQUE Quoi ? Cher confrère, Monsieur le Ministre -

MIN.SURETE Monsieur le Ministre ? Il a dit Monsieur le Ministre ?

ARCHEVEQUE Vous avez entendu ?

M.SURETE Oui, oui, le monde est rempli d'éléments anarchistes. C'est ce que je pensais tout à l'heure. Mmm - nnnnn - strrrrr

ARCHEVEQUE Nous vivons dans une obscénité absolue et universelle. Amen mon Dieu, Amen!

EXTRA STRODING

EX

- ARCHEVEQUE Un cirar de chausures ! Pour l'honneur de Dieu, un cirar de chausures !.
(Nicolas, cheveux en désordre, barbu, s'approche de l'Archevêque avec un ami.)
- NICOLAS Très Vénérable, me permettez-vous ?
(L'ami s'agenouille et l'Archev. pose le pied sur son dos, tandis que Nicolas frotte ses chausures avec ses cheveux. L'Archev. le bénit de la main)
- ARCHEVEQUE Mon enfant, est-ce que tu as jamais pensé au Royaume des Cieux ?
- NICOLAS J'ose pas, Monseigneur.
- ARCHEVEQUE Je vais prier pour toi, brebis égarée.
- NICOLAS Merci, Mon Vénérable !
- ARCHEVEQUE Comment t'appelles-tu ?
- NICOLAS Jésus, Monseigneur.
- ARCHEVEQUE Comment ?
- NICOLAS Jésus Christ, Mon Vénérable. (L'Archev. recule avec étonnement)
- AMI DE NICOLAS C'est son rôle !
- ARCHEVEQUE Ah ! Hum !... (Entre le Ministre de la Justice, en bégayant...)
- M. JUSTICE Ju... ju... ju... St... t... t... Il entend avec beaucoup de difficulté)
- ARCHEVEQUE Justice ! Vous voulez dire justice ?
- JUSTICE Juste - ment ! Connaissez-vous un bon professeur d'orthophonie ?
- ARCHEVEQUE J'en connaissais un, hélas... (il désigne le figurant pendu aux crocs chets)
- JUSTICE Merle !
- ARCHEVEQUE Allez... allez... avec un peu de bonne volonté vous y arriverez tout seul. Comme tous les débutants vous avez le trac à la première. Mais quelle chance vous avez cher confrère de jouer dans une telle pièce !
- JUSTICE Je n'ai jamais beg... beg... bégayé !
- ARCHEVEQUE Je sais.
- JUSTICE Quand je disais "je suis un de la bande de Pablo Ago !" (il sort brusquement son revolver)
- ARCHEVEQUE - de Chicago !
- JUSTICE Tout le monde me comprenait. Même les sourds !
- ARCHEVEQUE Urticaire, vous de mémoire, bégaiement, et même la diarrhée sont des phénomènes psychologiques, dus au choc de la métamorphose! Freud !
- JUSTICE Quatre ans dans les meilleures écoles dramatiques ! je sais distinguer un calibre 38 d'un 22 comme d'autres un Shakespeare d'un Marlowe.
- ARCHEVEQUE Et voilà, aujourd'hui je bégais comme un cocu !
- JUSTICE Venez, on répète ensemble une fois, voulez-vous ?
- ARCHEVEQUE Jus +

EXTRA STROKING

EX

JUSTICE Jus -
 ARCHEVEQUE ti -
 JUSTICE ti -
 ARCHEVEQUE ce -
 JUSTICE ce -
 ARCHEVEQUE Justice !
 JUSTICE Justice !
 ARCHEVEQUE Voilà, c'est fait ! Bravo !
 JUSTICE Miracle !
 ARCHEVEQUE Regardez ce petit Jésus... Mon enfant - (il lui propose sa main, Nicolas
 la lui baise. Ministre et Archev. rient discrètement)

Et dire que je suis un athée invétéré. Oui, oui, mon cher, il faut voir
 les choses en face et avoir l'honnêteté de les dire; tirons notre coura-
 ge de notre désespoir même. Dieu, paradis et tout le Saint Frusquin ce
 n'est que du théâtre.

(il chante) Avant que Jésus vienne au monde
 Régnait l' autre fils de Jupiter
 Qui bouffait qui buvait qui baisait
 Dionysos Dionysos Dionysos le Dieu.

Le monde n' avait rien d' une église,
 y régnaient filles et garçons tous nus
 Qui riaient qui dansaient qui chantaient
 Dionysos Dionysos Dionysos le Dieu.

JUSTICE C'était le bon temps !
 ARCHEVEQUE Et pourtant, mon ami, aujourd'hui je me sens aussi profondément religieux
 que Saint Paul en route pour Damas. Oh, nous avons des choses tellement
 inexplicables, tellement mystérieuses au fond de l'âme. Soyez béni, mon
 Seigneur.
 JUSTICE Amen ! (Cravache à la main, entre le Maréchal se pavanant. Nicolas
 et son ami partent en baisant la main de l'Archevêque)
 AMI DE NICOLAS (en aparté à Archev) Jésus est camé, ha, ha, ha... (il part)
 SURETE Monsieur !
 JUSTICE Monsieur cher confrère !
 MARECHAL Je ne suis le confrère de personne ! Je suis Maréchal des Armées de ter-
 re, mer et air ! La politique c'est du cirque ! (il fait claquer sa
 cravache, en leur tournant le dos, digne et muet dans son
 uniforme plein de gaçons)

EXTRA STROKAS

EX

- JUSTICE Cinq étoiles ! le salaud ! (l'Archev. tousse) Excusez-moi, Monseigneur. Je voulais prendre ce costume. Dès mon enfance je rêvais d'un uniforme avec des galons et des étoiles. Mais cet énergumène m'a donné un coup de poing dans l'oeil et me l'a pris des mains.
(Le Maréchal lui jette un regard sec en tortillant sa moustache)
- ARCHEVEQUE Telle n'était pas la volonté de... (il montre le ciel) Que faites-vous n'avez-vous dit ?
- JUSTICE Justice -
- ARCHEVEQUE Ministre de la Justice, oui, c'est ça. Vous avez une très grande mission à accomplir. Vous êtes le depositaire... non... le gardien des hypothèques...
- JUSTICE Voilà -
- ARCHEVEQUE Attendez, ce n'est pas si facile de fabriquer une phrase. Vous êtes le protecteur des reliques ancestrales et des moeurs les plus sacrées !
- JUSTICE Tes ! tes ! tes ! vous allez tellement loin, Archevêque. C'est vrai, ce n'est pas un turbin... merle... ce n'est pas un boulot... sut, non plus... c'est une mission de put - de piss - de pur-ification !
- ARCHEVEQUE Bravo ! (Le M. de la Sûreté qui s'est approché, applaudit)
- SURETE (le tenant par le bras) J'ai à vous parler.
- JUSTICE Mes hommages, Monseigneur. Je crois en notre étroite collaboration.
- ARCHEVEQUE Très étroite. Et pas au ciel -
- JUSTICE Grâce à Dieu ! (ils rient, les deux Min. s'éloignent en chuchotant.
Entre le Chambellan)
- CHAMBELLAN Je connais un tailleur
Qui habille les Seigneurs
Sauveurs en Gouverneurs
Vainqueurs en Espereurs.
Je connais je connais un tailleur
(Ganté de blanc, il ouvre son ombelle)
- Oh, quelle chaleur ! Oh, qu'il fait chaud ! (il s'évente)
- Non général -
- MARECHAL Maréchal ! et je ne suis pas du tout éprouvé par la chaleur. Au contraire ! toute ma colonne vertébrale est parcourue par un frisson ! Vous comprenez, Chambellan ? par un frisson Shakespearien !

EXTRA STRODING

EX

EXTRA STRODING

EX

- MARCHEAL Je décrète la loi d'exception 509/47
J'appelle Jésus Christ au téléphone
Plan d'alerte - Z Y W 33. 33 idéogramme
Moloch - plan d'alarme
- TOUS Moloch - plan d'alarme !
- MARCHEAL Atomistes alchimistes biologistes
Alarmistes phalangiistes droguistes
Cherchez creusez cherchez creusez
- TOUS Cherchez creusez cherchez creusez
- MARCHEAL J'écris sur du papier bristol papier suisse (Dans un paroxysme sans bornes, tandis que tous répètent "cherchez creusez...")
papier japon papier journal papier d'argent le Maréchal sort du papier de toutes ses poches.
papier d'étain papier cristal papier de soie Le Gref. se précipite pour le calmer, mais il est battu de coup de poings et de cou de pied par le Maréchal.
papier de chiffons papier de cigarettes papier à musique papier hygiénique Deux infirmiers entrent, munis d'une seringue géante; piquent. Le Maréchal se calme.
La Reine est entrée peinturlurée, bijoux, attitudes pompeuses.)
- REINE Hi hi hi ! comme à l'asile !
- CHAMBEL. Majesté ! (Il l'abrite sous son ombrelle. La Reine s'installe timidement)
- ARCHEVEQUE Je ne suis pas habitué à me mêler de politique. L'Eglise n'a rien à voir avec les partis; mais je ne peux pas supporter d'entendre parler de personnages qui sont la propriété exclusive de la Sainte Eglise. Je tiens donc à souligner une fois pour toutes que l'exploitation politique de DIEU Dieu, Jésus Christ, Saints et tout ce qui a rapport avec le Ciel, nécessite l'accord préalable de notre mère l'Eglise.
(Vers le Maréchal dans un état d'hébétéitude marqué, après l'injection)
- Vous avez tout le territoire terrestre. Ca vous suffit, non ?

EXLIBRIS

EX

(5. les cheveux en désordre se met à pousser des cris au fond de la scène)

5. Merde !

TOUS Monsieur !

JUSTICE Merle ?

5. J'ai dit, merde !

TOUS Oh !!!

5. Quelle espèce d'escroc, m'a volé mon froc ?

SURETE Mais vous l'avez à la main, monsieur.

5. Ce n'est pas ma taille, bêtard ! je nage comme un cocu là-dedans !

ARCHEVEQUE Ne jurez pas , au nom de Dieu !

5. Sales gredins ! (il disparaît)

CHAMBELLAN Quel langage, la bourrique ! on dirait un truand !

ARCHEVEQUE Il n'est pas encore vêtu. Il se trouve à la préhistoire de la condition humaine.

REINE Mais il faudrait un Roi, non ?

TOUS Le Roi, où est le Roi ? (On entend le bruit d'une chasse d'eau. Entre le M. de l'Information qui fume le cigare avec affectation. Tous ôtent leur chapeau en le saluant)

Monsieur le Ministre !

INFORMATION ... de l'Information et de la Propagande !

TOUS Oh !!!

GREFFIER Quelles conceptions avez-vous de la Culture
De la Logique Philosophie et Morale ?

INFORMATION Aucune. J'en ai marre !
Lorsque j'entends le mot Culture
je sors mon mouchoir ! (il sort de sa poche un revolver)
Oh, pardon ! (en le faisant tourner autour de son doigt)
Moi j'ai appris dans les maisons closes
Comment on gouverne ce monde merde
Parce que je vis sans eux chez confrères
C'est une société bord... (L'Archev. l'interrompt en toussant)

GREFFIER Votre réponse n'est hélas, guère satisfaisante
Agressions violence contestation
La situation s'aggrave d'horrible façon
Une solution, monsieur le Ministre, une solution !

EXTRA STRODING

EX

INFORMATION Je ne peux plus supporter vos alexandrins
Et si vous n'arrêtez pas espèce de loquedu
La plume que vous tenez à la main
Je vous la plante au cul.

TOUS Au cul !

SURETE Monsieur le Ministre chers confrères
Gardez je vous prie votre sang-froid
Elles sont louches en effet mais élémentaires
Les questions que nous pose ce pisse-froid;
Vous permettez ? (chapeau, révérence)
Ministre de la Sécurité.

TOUS Ministre de la Sécurité !

SURETE (lisant son discours)
Sous le symbole Jeunesse et Education le Gouvernement
A conçu un vaste et cylindrique programme de changement
Son œuvre d'une richesse exemplaire
En ballades sonnets et toutes sortes de vers
Sort les tripes de son sujet. Rien
Rien n'est oublié - un projet Shakespearien.
Shakepearien !

TOUS Ecclésiastiques physiciens géologues
Psychanalystes médecins policiers
Au nom de la loi 31 et de son article 23
L'enseignement aura lieu sur le tas.

SURETE Quelle politique
C'est fantastique !

TOUS En combinaison et masque à gaz
Le fouet à la main vous entrez dans la cage
L'amphithéâtre est radicalement désinfecté
Et tout microbe contestataire décapité
Le cours commence au goutte à goutte par la perfusion
De la substantifique moelle de la télévision.
C'est un système moderne scientifique
Qui procurera des diplômes spéciaux
Formant des savants sûrs et loyaux.

EXTRA STROKING

EX

Trois mots pour cela suffirent: trois mots
A la gloire des trois fondements de notre nation

PATRIE FAMILLE RELIGION

Pierres angulaires de notre révolution

Ces trois mots-clés les voilà:

BIA BIA BIA

TOUS

Oh qu'elle est phé- qu'elle est phé-

Qu'elle est phénoménale

La nouvelle société idéale !

(ils dansent)

La - la - la - la -la -la

BIA - BIA - BIA - BIA - BIA - BIA

(Le Ministre de la Sûreté ôte son chapeau et fait
le V de sa main.

Entre le 5. en slip, mais avec un gilet et un cha-
peau, une bouteille à la main, son pantalon sous
le bras)

- REINE Eh, cou cou !
5. Ma poulette ! (il lui envoie un baiser de la main)
- CHAMBELLAN Majesté !
5. Qu'est-ce qui se passe, constipé ? (il boit)
- JUSTICE OH !
5. Ta gueule, bigleux !
- JUSTICE Bigleux moi ? Je suis Ministre de la Justice !
5. Ho ! tu ne peux même pas distinguer un cul mâle d'un cul femelle,
oeil de lynx !
- TOUS Oh !
- REINE Hi, hi, hi !
- ARCHEVEQUE Blasphémateur !
- (Le 5. tire de sa poche une décoration multicolore
et un crucifix)
5. Y-a-t-il des amateurs ?
- REINE Si tû as un slip, je l'achète tout de suite ! (vers le Chamb.)
J'ai froid !
- MARECHAL Donne ça, enfant de salaud ! (il lui arrache la médaille et l'épin-
gle sur sa poitrine. L'Archev. fait la même chose
et accroche le crucifix autour de son cou)
- ARCHEVEQUE Espèce de - (vers le ciel) Amen, Monseigneur !

EXTRA STROKING

EX

5. Eh, oui, avant vous étiez de simples orang-outangs, maintenant vous voilà des orang-outangs décorés, ho, ho, ho ! (il boit)
C'est un scandale !
- TOUS Tu vas le payer très cher, saligaud !
- MARECHAL Habillez-le de force ! In saecula saeculorum !
- ARCHEVEQUE (brandissant sa bouteille) Arrière ! bâtards!...
5. Fils de put... si tu ne la boucles pas !
- JUSTICE Quel Ministère tu voulais, Charlie ?
- INFORMATION Aucun ! J'suis bien dans ma peau ! J'veux aller chez les putains comme n'importe qui -
5. Charlie !
- REINE Majesté !
- CHAMBELLAN Allez - habillez-le - en vitesse ! C'est un salaud ! Tiens - (il donne son revolver au ministre de la Justice. Celui-ci sort le sien à son tour. On le conduit de force à l'intérieur).
- INFORMATION
- ARCHEVEQUE Spiritus promptus est, caro autem infirma !
- REINE J'cale pas !
- CHAMBELLAN "L'esprit est prompt, mais la chair est faible".
- REINE (s'approchant de l'Archev.) Je m'appelle Germaine, Zozo ou Zaza.
- ARCHEVEQUE Pardon ?
- REINE Cabaret "La dent du Chinois" !
- ARCHEVEQUE Parlez plus bas !
- REINE Quelle métamorphose ! Je ne vous avais pas reconnu.
- ARCHEVEQUE Si je vous parlais de la présence du Saint-Esprit ?
- REINE Vous savez - J'en ai vu de toutes les couleurs.
(elle chante) Je suis une fille égarée
qu'a tant souffert
qu'a tant rêvé.
Mor enfance complexé
ma jeunesse mouvementée;
mon destin mon destin
couronne épinglé.

EXTRA STROKING

EX

ARCHEVEQUE Pour l'amour du ciel changez de couronne !

REINE Comment ? comment ?

Mon incurable kleptomanie

Mon invincible pyromanie

Ma mégalomanie - que faire

Que faire de ma chère nymphomanie ?

ARCHEVEQUE Dieu, seul, a le droit de nous juger.

REINE Un jour, vous pourrez jouer Dieu lui-même !

ARCHEVEQUE Dieu ? H, m ! Nous sommes de la même race. L'un dépend de l'autre, comme deux comédiens devant le même public. Qu'est-ce qu'il pourrait sans moi ? Je me demande. C'est moi qui lui donne cette splendide signification, cette superbe et mystérieuse existence.

REINE Il est plus grand que vous, non ?

ARCHEVEQUE Il doit l'être, évidemment, car à cause de cette grandeur, la mienne se reflète illuminée dans le miroir de tes beaux yeux, ma poulotte !

REINE Vous parlez tellement bien ! Je vous envie ! ~~Parfaitement~~ ! Vous savez quel rôle on m'a confié ? La Reine !

ARCHEVEQUE Le destin !

REINE Oups, le destin ! J'ai peur ! Il m'y a pas une méthode audiovisuelle... comme l'Anglais sans peine, Nonseigneur ?

ARCHEVEQUE Lisez Shakespeare, bien qu'il soit dépassé lui aussi aujourd'hui. Vous devriez aussi acheter le dernier "Play-Boy", il y a un article très intéressant d'un grand metteur en scène.

REINE Et ma couronne ? On m'a piqué ma couronne !

ARCHEVEQUE N'ayez crainte pour votre couronne. Elle ne peut pas être perdue. Des siècles d'insurrection ont bouleversé ce pays, mais votre couronne, elle, est restée intacte. La véritable révolution qui nous foutra tous en l'air est encore très loin. N'ayez pas peur. Immergez-vous dans le Pouvoir. A présent, comme ^{dans} la baignoire du Siloam, tout dev. et sublime, la Sainteté comme la Merdité. URBI ET ORBI.

REINE Amen !

(Entre le 5, vêtu bizarrement. Il respire une fleur. Il tient enlacée la Dame d'Honneur habillée de couleurs bariolées.)

EXTRA STROKING

EX

M. CULTURE (5) Je suis en pleine volupté en pleine excitation
Je tremble de plaisir je jouis. L'exaltation
M'emporte comme la vague l'océan
Ce costume m'a offert un amour foudroyant.

GOUVERNEURS Mmm ?(s'interrogent)

M. CULTURE (5) Je sais que ce n'est point normal et même idiot
Que plus on a de pouvoir plus on devient salaud
Mais comme tout est dingue dans cette pièce
Je me transforme avec allégresse
d'escroc
en poète
de salaud
en prophète
comme un Idoménée
en Ministre passionné

GOUVERNEURS Eih?(s'inquiètent)

D. HONNEUR Calmez-vous... J'ai peur... Arrêtez...
La passion est une démente
Et nul n'est passionné
Sans être constamment brûlé
Au feu de la souffrance.
M. CULTURE (5) Souffrir pour les idées
Plaisir d'un Dieu
Souffrir pour toi
Plaisir d'un Roi.

GOUVERNEURS Errrr !

D. HONNEUR Regardez la menace déjà les hante
De leurs yeux jaillissent des flammes ardentes.

M. CULTURE (5) Je hisserai un drapeau
A la hampe de mon sexe
Tel un soldat révolté
Vive l'amour - la liberté !

GREFFIER Je tremble de peur Monsieur le Ministre
Vous avez mis par erreur
Oui par un malentendu

EXTRA STROKING

EX

Le pantalon d'un anarchiste hardi
 Et la veste d'un révolutionnaire
 Tous les deux dans une manif descendus.
 Déshabillez-vous vite je vous en supplie
 Et lisez cher Ministre je vous en conjure
 Votre discours sur la culture.

(il lui tend le manuscrit)

M. CULTURE

Je n'ai à recevoir d'ordres de personne
 Et ne tolérerai pas qu'on m'empoisonne
 Avec ces Messieurs je n'ai rien de commun
 Pas plus qu'avec toi sale putain.

GOUVERNEURS

Aïe, aïe, aïe !

M. CULTURE

De mon Ministère un typhon libérateur emportera toutes les vieilles idées poussiéreuses - d'où qu'elles viennent. Vous verrez... vous verrez... Nous allons faire de la vie un art ! Et dans l'art comme dans l'amour il nous faut du courage et de la vaillance.

Car s'il est un, beau désordre, c'est l'Art !
 Jeunesse, toi, qui as des ailes d'aigle et dont bras est comme la foudre, demande l'impossible !
 Quand tu viens à la porte de mon ministère, exige l'impossible !

LE PEUPLE

Bravo !!!

GOUVERNEURS

Scandale ! C'est un scandale !

M. CULTURE

A propos de scandale, cher monsieur, en cherchant mon stylo tout à l'heure, que trouvé-je ? Ce petit instrument que vous connaissez bien, je crois... (il sort son revolver) C'est un calibre 38, non ?

GOUVERNEURS

Grrr ! Grrr ! Grrr !

M. CULTURE

(en colère) Si vous croyez que je suis un charlatan corrompu, un mercenaire, vous vous trompez, messieurs. Je suis ministre de la Culture, et ce que produit l'esprit est impérissable ! (il jette son revolver)

GOUVERNEURS

Scandale ! C'est un scandale !

EXLIBRIS

EX

M. CULTURE (il chante) Chantons la gloire de notre peuple (vers le Peuple)
 Tous ensemble ! (le peuple obéit)
 Chantons sa divine fierté
 Chantons sa beauté et ses luttes
 Chantons chantons sa Liberté !

REINE (soudainement) Vos gueules ! Boulez-là !!! (vers la D.Honneur)
 Toi, viens ici ! Viens ici ! C'est un ordre ! (la D.Honneur obéit,
 épouvantée) A genoux !... Lèche mes pieds !...

M. CULTURE Voyons... mais c'est bête... c'est... c'est... nous ne sommes pas au
 moyen-âge ! (il se jette sur elle) Lève-toi, mon amour...

REINE Ecartez ce bâtard ! Je l'exige ! Ecartez-le !...
 (Les Gouverneurs se jettent sur le M.Culture et le frappent par tous les moyens)

Au nom de ma présence, j'exige... j'exige...

ARCHEVEQUE (il lui souffle) La soumission !
 REINE La soumission !

(Tous s'inclinent, sauf le M. de la Culture.
 X. apparaît, portant de grosses lunettes noires qui lui cachent le visage. M. le suit. Après un coup de sifflet, X. les dévisage un par un)

X. Je rentre de la messe !

ARCHEVEQUE Amen !

X. Quel sale con a accroché cette carcasse ici ? (Un policier décroche le figurant assassiné)

(X. désigne les figurants)

M.. Ils font partie du peuple.

INFORMATION Ce sont les figurants.

M.. (A Jésus) Présentez-vous.

JESUS On est de pauvres gens, honnêtes et loyaux
 Du fruit de ce peuple on est le noyau.
 (il les présente)

- Pierre, contrôleur de trains.
- André, le pêcheur
- Jacques, le paysan
- Philippe, réparateur de pianos
- Jean, grand couturier
- Barthélemy, porcher
- Mathieu, le prestidigitateur

EXTRA STROKING

EX

Simon le Cananéen, pharmacien

Thomas, boucher

Le p'tit Jacques, danseur

et Judas, le greffier

X. D'humbles représentants de la classe laborieuse !

TOUS. Oui, c'est ça.

JESUS. On est comme un mur de béton,
Contre tout chambardement et subversion,
Mais lorsqu'une cause nous tient à cœur,
On devient cascadeurs !

TOUS (peuple) Cascadeurs !

X. (regardant sa montre) On a un dixième de seconde de retard !

M. On commence !

REINE Il manque un Roi !

GOVERN. Le Roi ? où est le Roi ?

CULTURE Sans doute aux chiottes !

GOVERN. AH !

X. Qu'est-ce que ça signifie, Charlie ?

CULTURE Selon la théorie marxiste révolutionnaire

La monarchie souffre d'un mal aigu intestinal

Le pouvoir absolu est très mauvais pour les viscères

Et pour tout organe, en général !

(La Reine dit quelque chose à l'oreille du Chamb.
celui-ci le chuchote à l'oreille de l'Archev. qui
à son tour le communique à Maréchal, etc;
jusqu'à M. qui en fait part à X.
Mouvement très rapide)

X. A ta place. On en reparlera plus tard !

M. Tous à vos places !

(Ils vont prendre leurs places sur le ring.

Hierarchiquement, le trône du Roi au milieu et
à côté la Reine. Derrière, l'Archev. et tous les
autres suivant leur rang.

A droite et à gauche, deux gardes)

EXTRA STRODING

EX

Devant, le Greffier à la plume gigantesque écrit sans arrêt sur son papier hygiénique dont le rouleau est suspendu en l'air à un crochet. Tous restent immobiles, dans des attitudes pompeuses. Un photographe les prend. En face du ring est réuni le Peuple. Les musiciens jouent l'air de la représentation)

- X. Je rentre de la messe !
 GOUVERNEURS Amen !
- X. De nombreuses anomalies me furent signalées aujourd'hui :
 indiscipline, inconvenance et tendance au délit.
 Il manque précisément au vestiaire (il consulte son papier)
 trois stylos à encre, un portefeuille, un appareil de sourd...
 (Les gouverneurs se tournent vers le M.CULTURE)
 une paire de lunettes noires pour le Ministre de l'Information
- M.INFORMAT. Chaise-mensch !
- X. Une culotte brochée d'or et une couronne pour la Reine.
 REINE Saloperie ! (Les Gouverneurs se retournent vers le M.CULTURE)
- M.CULTURE Qu'avez-vous tous à me regarder, gredins ?
- X. Ta gueule !

C'est la dernière fois que je vous parle

De ce qu'on appelle chez nous Morale.

Rien en politique, n'est exclu

Ni complots, ni crimes, ni abus.

Mais ce qui est forfait impardonnable

C'est la découverte. Si vous êtes pris

Vous le payez cher, très cher même.

Le manque de précautions en politique

Est une erreur tragique. (Bruit d'une chasse d'eau)

(Entre le Roi, d'une main il se tient le ventre)

ROI ... C'est la colique.

CHAMBELLAN O sainte simplicité !

ARCHEVEQUE Opus Dei !

(La musique entonne le "God Save the King")

- X. Voilà, supposons que nous soyons à la cathédrale pour prêter serment. Que feriez-vous messieurs ? C'est ainsi, pour une crise de colique qu'a échoué toute une révolution. En tout cas, il n'est pas question que cela m'arrive - à moi !

(Sur un signe, M. distribue des remèdes aux Gouverneurs.)

M. C'est pour la diarrhée.

- X. Jusqu'à l'heure du serment, vous mâcherez obligatoirement ces chewing-gums ! (Tous mâchent avec application.)

EXTRA STROKAS

EX

Il faut faire vos actes exactement
comme quand vous sortez des cabinets
dignes fiers soulagés.

Voilà ce qu'est le vrai génie politique
vous vous essayez bien avec le papier hygiénique
et vous tirez la chasse. Il ne s'est rien passé
tous vos actes sont mêlés, fondus
dans le grand cloaque de l'humanité.

POLICIER (arrivant avec un chien) La voilà ! La couronne !... Quelqu'un l'avait
vendue chez un fripier.

REINE Donne-la !

ROI Odi profanum vulgus !

CHANDELL. Le salaud ! (tous tournent vers le M.CULTURE. La Reine là prend et
avec un respect sacerdotal, la pose sur sa tête tandis que
le Peuple chante un cantique solennel: KYRIE ELEISON.

REINE Etant donnée ma place aujourd'hui parmi vous ô mon Peuple qui n'est
que la profonde signification de l'existence du Tout Puissant dans
l'Étre humain ou l'éternel mariage du Ciel avec l'Homme ou autrement
dit la liaison par le fil d'or entre le Royaume terrestre et l'Empi-
re céleste... Voilà, que je parle, Archevêque ! Oh que c'est beau,
que c'est beau le Kyrie Eleison !

X. Mais le rôle de la Reine est muet et figuratif, non ?

M. C'est la constitution...

X. Merde alors !

REINE J'invite tout le peuple à crier: Dieu bénisse la Monarchie !
(Le peuple obéit. X. les mains dans les poches, au bord d'une
crise, fait quelques tours pour se calmer)

X. Waouh ! waouh ! Grrr !

M. Une fois pour toutes j'exige qu'on respecte le protocole !

REINE Je Veux ! J'Ordonne ! Que ma Volonté tienne lieu de Raison !

X. Waouh ! Waouh ! Je rentre de la messe ! (Tous, Gouverneurs et Peuple
ensemble "AMEN" !)

Vu la place que j'occupe actuellement en tant que responsable de tous
les problèmes esthétiques scientifiques et métaphysiques, je voudrais
dire deux mots sur l'art dramatique. (une pause) Mais que dire ?
(il brandit son livre) Avez-vous lu Shakespeare ? ~~Shakespeare~~
~~Shakespeare~~... Après lui, le néant !... Les actes gran-
dieux se sont dégradés en bassesses. Les paroles divines tournées
en gouaille populaire. Et des oeuvres qui faisaient naître des héros
ont tombées dans le cloaque ! Tout est devenu morose. Les grandes
passions sont remplacées par cette putain de dialectique qui comme

EXTRA STROKING

EX

une vieille coiffe donne des conférences dans des hospices. Quelle honte ! Un certain monsieur Brecht... vous le connaissez ? Je vais vous en parler... Mais voici son public...

(Il monte sur un escabeau et ouvre la fenêtre qui donne à l'extérieur. On entend les clameurs de la manifestation. Les yeux de X brillent sataniquement.)

Les voilà !... Ecoutez-les... Admirez-les ! Tels des chiens enragés, prêts à mettre les chairs en lambeaux. Ils hurlent des slogans que leurs perfides séducteurs jettent comme des abats à leur crédulité ! O comment cette ville jadis si pleine de sagesse s'est-elle égarée ? La plus grande d'entre les nations est devenue comme veuve ! La reine des civilisations est soumise au désordre. Je ne cesse de pleurer pendant la nuit, mes larmes couvrent mes joues ; de tous ceux qui l'aimaient, il n'y en a pas un qui la console. Tous ses amis l'ont trahie !

Mais écoutez-les... ils parlent de Liberté, de Paix et de Justice... Et ils ont raison bien sûr, car ces slogans sont monnaie courante à la bourse des valeurs.

(Théâtralement, il descend.) O, théâtre !

le plus noble des arts... combien de crimes commet-on en ton nom ?

INFORMATION Mais regardez ces larmes... regardez-les donc...

(Gouvernement et Peuple applaudissent. Soudain, rire aigu et prolongé de la D.HONNEUR. Tous se tournent vers elle, étonnés et très sévères.)

GOUVERNEURS Silence !

D.HONNEUR Excusez-moi... Voulez-vous lui parler, Monsieur le metteur en scène ? Cet individu ne cesse de me faire des propositions malhonnêtes et de m'embêter.

CULTURE Calomnie ! Depuis le début de votre panegyrique shakespearien qui nous a tant remonté le moral, cette femme n'arrête pas de s'exciter avec son derrière.

TOUS Tes... tes... tes...

D.HONNEUR Espèce de menteur ! voilà la preuve !

(Elle sort une banane et la montre. Tous éclatent de rire.)

X. Il cherche à me ridiculiser ! Noyautage ! waoch ! waoch ! waoch !!!

GOUVERNEURS Waoch ! waoch ! waoch !

EXTRA STROKAS

EX

(Le Maréchal, énervé prend le micro)

MARÉCHAL Je suis un honnête militaire, je respecte la cour Royale et j'honore les médailles que je porte. En tant que chef des armées de terre, mer et air, je ne peux tolérer parmi nous ce bâtard de politicien, cette espèce de satyre, ce gigolo, oet escroc ! Je demande donc à l'honorable assemblée la permission d'aller vomir ! (Il se retourne)

M. Un instant.

MARÉCHAL Tant que "ceci" restera parmi nous, j'aurai constamment envie de vomir, de dégobiller !

CHAMBELLAN On va tous dégobiller en choeur !

ARCHEVÊQUE Cet individu est un scandale. Un scandaleux scandale ! L'Eglise le condamne et le dénonce devant les hommes, le Roi et Dieu ! Amen !
X. Viens ici, Charlie ! (Charlie s'approche)

CULTURE Puisque d'en haut ne viennent que des mensonges, je vous dis avec le plus profond dédain: faites^{de}-moi un cadavre !

X. Je suis comme une ville... comme une ville trahie, Charlie.

(La scène se répète: la Reine dit quelque chose à l'oreille le du Chambellan, celui-ci le chuchote à l'oreille de l'Archevêque qui à son tour le communique au Maréchal, etc... jusqu'à M. qui en fait part à X.)

X. Fouillez-le !

(Le Greffier le fouille et sort de sa poche un appareil de sourd, des lunettes)

M. JUSTICE Non sonotone !

M. INFORMATION Meine Brille !

M. CULTURE C'est pas possible, c'est une intrigue !

CHAMBELLAN La poche droite !

(De la même façon, le Greffier en sort une culotte. La Reine pousse un cri pudique en cachant son visage)

M. CULTURE Mais je vous jure que je n'avais rien dans mes poches !

X. Tu as ton revolver sur toi ?

M. CULTURE Non ! Je suis Ministre de la Culture. !

EXTRA STRODING

EX

X. Charlie, Charlie, pourquoi t'es-tu tellement éloigné de notre chemin; qu'as tu fait de la mission que t'a confiée la patrie ?

CULTURE L'état n'est pas la patrie !

X. Oh, Charlie -

INFORMAT. Tu es accusé de corruption, séduction, vol et violation de biens d'état !

CULTURE Sales intrigants ! tout ça, ce n'est qu'une véritable cabale !
(X. tête baissée, sort son revolver et le lui donne)

ARCHEVEQUE Que Dieu le pardonne !

CULTURE L'hypothèse "Dieu" est inutile !
(M. Culture tient le revolver, le bras pendant vers le sol. X. fait un signe d'impatience en regardant sa montre. M. INFORM. lui prend la main, l'oblige à appuyer le revolver contre sa tempe.)

X. Frère Rimbaud, voici le temps des assassins ! (Vers D. HONNEUR) Beauté, tu n'es qu'un mot ! Margaline !
(fait un salut hitlérien, tragiquement) Charlie -

CULTURE Non ! ni Dieu ni César, ni tribun ! Vive la liberté !
(M. IMP. appuie sur la gachette, en criant)

INFORMAT Heil !

TOUS Heil !!! (Culture s'écroule)

X. Pauvre Charlie ! Il s'est suicidé !... Nous avons perdu un homme véritable un soldat honnête, un camarade inestimable ! (Il ôte son chapeau)
Honnête Iago, ton exemple nous éclairera sur notre chemin épineux. Le gouvernement, le peuple, la nation lui seront reconnaissants !
(Les musiciens jouent un air funèbre. Tous chantent)
Ta mémoire sera éternelle
Adieu Charlie;
Adieu notre frère.
(A ce moment accourt le Greffier qui s'agenouille devant X.)

GREFFIER Non Chef, je suis un fils du peuple, comme toi, et je ne me suis pas encore une fois rassasié. J'ai soif ! j'ai faim !

X. (regardant sa montre) Mot de passe ! Vite !

GREFFIER Je sais grimper, je sais ramper
Je sais cracher, je sais lécher
Ma main est faite pour Ta gloire
Ma bouche Ton saint encensoir
Dans Ton oeuvre très haute
Tu auras besoin de moi, sans faute !

EXTRA STRODING

EX

- X. Soit ! Je te proclame égorgueur public, intérénaire.
 (Il le coiffe du chapeau du M. Culture. Le Greffier agenouillé lui baise la main. Le Chambellan lui remet dans un écrin de velours rouge, un couteau)
- CHAMBELLAN Pour la réalisation
 De vos grandes ambitions^s
 De la part du Roi
 Cette plume sacrée que voilà.
- GREFFIER Tel un couteau, cette plume à la main
 Je me sens bien plus fort plus sage et plus sain.
 Prêtre infallible au marché public
 J'écorcherai des crânes des ventres et des nuques,
 Je disséquerais des viscères des entrailles
 Des poitrines des âmes et des cervelles.
 Avec la même facilité, je peux égorguer en une heure
 Une société entière.
- PEUPLE Salut écorcheur grand patriote
 Salut égorgueur
 Notre guide neuf
 Salut écorcheur notre futur Chef.
- GREFFIER Nous vivons dans une ère
 Extraordinaire
 Où la morale entière
 A changé de manières
 La seule divine mission
 Est la consommation.
- GOUVERNEURS Nous sommes tous des assassins
 De celui qui poignarde
 Ce pauvre petit agneau
 Jusqu'à celui qui le consomme
 Assassins tous nous sommes.
- PEUPLE (chantant le cantique)
 Monseigneur garde mes protecteurs
 Mon Roi ma Reine mes Princes héritiers
 Mes Chefs mes Guides mes Directeurs
 Leurs chiens leurs biens leurs cimetières
 Monseigneur garde mes Protecteurs.
- (Pendant ce temps, le Greffier, déshabillé le M. CULTURE, sans oublier de lui ôter son chewing gum qu'il mâche à son tour.)

EXTRA STRODING

EX

ACTE III

Alors que l'on chante le "TE DEUM", quatre - cinq hommes en feutres et gabardines traversent la salle, encadrant un groupe de manifestants - drapeaux rouges levés.

EMMANUEL: barbe, chevelure abondante et désordonnée, yeux immenses, autour du cou un mouchoir rouge, la guitare en bandouillère.

ANTIGONE: sa fiancée, ardente, elle porte le drapeau et tient un livre de son autre main.

CAPITAINE: mutilé de guerre, un bras paralysé, scotempair un bandage crasseux, une jambe de bois, mal rasé, il porte des habits militaires élimés.

TÉNCR: artiste raté, type clochard, mais avec une certaine dignité.

Quelques jeunes garçons et filles encore, foulards autour du cou, portant des pancartes: "YANKRES HORS DU VIETNAM" "LIBERTÉ" "PAIX" etc

- POLICIER Avancez ! Avancez ! (Il les pousse jusqu'à la scène)
 Nous les avons arrêtés dans la manif... Nous avons attendu qu'ils soient isolés... (Profond silence)
- X. Qu'est-ce qu'ils faisaient ?
- POLICIER Sur les épaules des autres, celui-ci chantait.
- X. Qu'est-ce qu'il chantait ?
- POLICIER (basculant Téncr) Réponds !
- TÉNCR Une chanson, ho, ho, ho ! (Rire entraînant les autres)
- CHAMEL. Révolutionnaire, bien sûr ! (ils chuchotent entre eux)
- CAPITAINE Putain ! Qu'est-ce que cette mascarade ? Un repaire de truands, sans faute ! Car je vois quelques types du milieu, bien célèbres dans la pègre - trafiquants, maquereaux, escrocs, assassins...
- TÉNCR (A M.) Et surtout vous... chère Madame ! J'ai l'honneur d'être délégué du syndicat des artistes, et à ce titre, j'en ai entendu pas mal sur vous...

EXTRA STRODING

EX

- GOUVERNEURS Syndicaliste !
- POLICIER Salaud ! (Il lui donne un coup de poing. Affrontement entre manifestants et policiers)
- CAPTAINÉ Putain ! ça pue cette affaire !
(Tous s'apprêtent à partir)
- X. Non ! ne partez pas !.. (il les supplie) J'ai besoin de vous... Je suis un pauvre metteur en scène... Ne partez pas, je vous en supplie... (Au policier) Demande pardon à ces messieurs-dames... Fais des excuses, bourrique... (A un autre policier) Ferme les portes ! Ferme-les bien ! Hermétiquement !.. (Au Ténor) Viens ici, toi !
- TENOR Ah non ! pas d'ordres ! pas à moi !..
- X. Excuse-moi !..
- TENOR Je ne suis pas un soldat, moi. Je suis un artiste... (regardant les autres du clan) Un vrai artiste !
- X. Bien ! laissons les commérages ! En tant qu'artiste qu'est-ce que tu sais faire ?
- TENOR Tous les rôles de basse, jusqu'au baryton et au ténor. Dans ma jeunesse j'étais le grand espoir du conservatoire. Après ce fût la guerre. Tout a été foutu ! Dans la merde !
- X. Tu as une voix forte ?
- TENOR Une voix d'airain, elle fait tomber les lustres. "C'est la lutte finale..."
- X. Bon, bon, alors je te donne un rôle... intéressant et très, très original. O.K. ?
- TENOR O.K. Ho, ho, ho...

(X. fait un signe. Deux-trois policiers en blouses ensanglantées - tels des bouchers - le saisissent et l'attachent sur une chaise roulante.

La scène se déroule avec une extrême rapidité, tandis qu'on braque des projecteurs sur lui comme pour un interrogatoire. Les M. Justice, Maréchal et M. Sûreté descendent et s'approchent)

EXTRA STROKAS

EX

MARECHAL Comment t'appelles-tu ?

TENOR Pourquoi n'attachez-vous ?

M.SURETE Réponds seulement à ce qu'on te demande. Comment t'appelles-tu ?

TENOR Détachez- moi !

MARECHAL Cochon ! Réponds, comment t'appelles-tu ?

CHAMBELLAN Les salauds n'ont pas de nom, hi, hi, hi.

EMMANUEL Cela s'appelle du fascisme ! (Les manifestants commencent à s'agiter)

MARECHAL Réponds vieux porc !

SURETE Réponds clown raté !

TENOR Je m'appelle Grégoire... et après ?

LES TROIS Grégoire !

MARECHAL Ah c'est toi le salaud de Grégoire ! (il lui donne des claques)

JUSTICE Profession ?

TENOR Ça suffit !

MARECHAL Profession ! Réponds vite ! (des claques)

TENOR Chanteur !

(Un violoniste s'approche et joue avec passion une valse)

D. HONNEUR Fiiiigaroo !

M.INFORMAT. (s'approche) Et ça ? Qu'est-ce que c'est que ça ?

(Il arrache de sa boutonnière un ceillet rouge)

SURETE Un ceillet rouge !

ROI Rose ou rouge ?

LES TROIS Rouge rouge !

MARECHAL Rouge authentique ! (il se remet à le frapper)

INFORMAT. Un instant... Alors, tu es Grégoire le chanteur à l'ceillet rouge syndicaliste.

TENOR Oue.

INFORMAT. Qui chantait à la manif ?

TENOR (il acquiesce de la tête)

INFORMAT. (toujours gentiment)

Chante-donc, que nous t'écoutions !

TENOR Je n'ai pas envie.

EXLIBRIS

EX

LES TROIS Chante, enfant de salaud !

D.HONNEUR En tant qu'issue des couches populaires, je peux vous l'affirmer: ces révolutionnaires sont étranges, ils ne chantent que quand ils en ont envie. Tous des égoïstes !

PEUPLE (sur un air de prière) Chante chante
Chante Grégoire chante !

TENOR Non !

INFORMAT. Attendez... Cigarette, mon enfant ? (il la lui met à la bouche) En tant que responsable des services des aveux je vais te poser une seule question et aussitôt tu seras libre. Mais fais attention, hein ? (Le Ténor acquiesce de la tête) Eh bien, qui a renversé le lait ?

TENOR Le lait ? Quel lait ?

INFORMAT. Le lait ! Tu sais très bien quel lait !

TENOR Mais je ne sais rien ! De quel lait vous parlez ?

INFORMAT/ Ne fais pas l'innocent, salaud ! Avoue !... (Un garçon apporte à X. une bière, qu'il boit au goulot; puis le garçon descend vers la salle en criant: "Béquimaux... Sandwich... chocolats !...")

TOUS LES TROIS Avoue !

X. (Comme un véritable metteur en scène observe le spectacle et prend des notes.)
Non, non, non, pas comme ça ! Arrêtez !... Je vous le répète: "le théâtre porté jusqu' à son extrême conséquence de théâtralité, se transforme en réalité !" C'est tout ce que je cherche. C'est simple, non ?
Recommencez !
(Jusqu'à présent le Ténor était traité d'une façon théâtrale. Après l'intervention de X, les tortionnaires frappent avec férocité.)

INFORMAT. Avoue ! (il le brûle du bout incandescent de son cigare)

LES TROIS Avoue !!! (ils se mettent à le frapper)

GOUVERNEURS Avoue !

TENOR (hurlant) Au secours !

INFORMAT. Déshabillez-le ! (Les policiers déchirent brutalement ses habits. Les manifestants de plus en plus agités sont toujours maintenus par les policiers. Les coups de matraque pleuvent)

MANIFESTANTS (s'adressant au Peuple)-Pourquoi restez-vous comme ça ?
-Ce sont des fous ! des bourreaux !
(Sur l'ordre du M.INFORM. on commence à fustiger le Ténor à l'aide de cravaches)

PEUPLE (toujours sur un air de prière) Avoue avoue
Avoue Grégoire !

TENOR Non !!! (il s'évanouit)

EXTRA STROKING

EX

ARCHEVEQUE Arrêtez !.. Alors, tu es Grégoire, mon fils, le Ténor, syndicaliste, qui avec un oeillet rouge chantait à la manif ?

(Le Ténor ensanglanté hoche la tête, ne pouvant parler)

C'est toi qui a renversé le lait ? (De la même façon le Ténor fait oui de la tête. L'Archevêque, d'un sourire reprend sa place)

INFORMAT. Très bien... il a avoué. C'est lui !.. Et maintenant (il lui tend un papier et lui tient la main) signe ici... comme ça... Bravo !.. Détachez-le !

Cher Grégoire, pardonnez-nous pour ce traitement pédagogique. Vous auriez pu éviter tout cela, si vous aviez avoué dès le début. Tête de mûle ! Enfin, oublions-le. Maintenant vous êtes libre.

(Le Ténor fait un grand effort pour se mettre debout)

REINE Que je me sens mélomane !

CHAMBELLAN Un instant, Grégoire. Ayant entendu beaucoup de bien de vos capacités vocales, nous vous prions très vivement, la cour Royale et moi-même d'avoir la gentillesse de nous interpréter une chansonnette.

(Le violoniste joue) Alors ?..

TENOR Ftt !!! (Il crache sur lui)

CHAMBELLAN Salaud ! (s'essuyant avec sa manche) Tu me le paieras très cher !

ROI C'était juste ^{pour} que nous comprenions sa perversité. Il a montré en quelques instants toute la bassesse de son âme !

INFORMAT. Pincés ! Rasoirs ! Couteaux ! Electrodes !..

(Chacun des policiers fait apparaître du matériel. Sur un signe du M. INFORM. ils clouent à nouveau le TENOR sur le fauteuil)

ROI Epargnez-moi ce spectacle... mon colon... je pète !... (il se plonge dans son mouchoir parfumé)

REINE Moi, je veux tout voir !

(Deux policiers tendent pudiquement un voile devant le Roi, avec des mines efféminées)

MANIFEST. (au peuple) Ne restez pas passifs ! Ce sont des criminels ! Résistez !

PEUPLE (toujours sur un air de prière)

Chante chante

Chante Grégoire chante !

TENOR (de toutes ses forces) Jamais !!!

EXTRA STROKING

EX

- (Les policiers ont placé les électrodes sur le corps du TENCOR)
- INFORMAT. Branches les fiches !
- (Nicolas intervient, maquillé outrageusement, l'évangile à la main)
- NICOLAS Pitié Messigneurs ! N'oubliez pas: ceux qui jugent sur terre seront jugés au ciel.
- PEUPLE Pitié Messigneurs !
- X. Arrêtez ! J'ai perdu ma soirée avec ce cochon !
- INFORMAT. Non ! laissez-moi... Je vous en supplie... J'ai encore tant de possibilités... D'ailleurs ses funérailles seront remboursées par la sécurité sociale !
- X. Je n'en doute pas. Vos capacités scientifiques ne persuadent. Votre politesse le prouve. Mais permettez-moi de vous inviter à emmener ce volatile au sous-sol et à y travailler tranquille.
- Conseil strictement artistique: un peu de réalisme, Notre époque n'apprécie pas l'expressionnisme ! (Le M.INF. fait un salut hitlérien, Deux policiers poussent le fauteuil roulant. Le M.INF. se suit, ainsi qu'un garde, sifflotant, un cercueil sur le dos.)
- INFORMAT. (à Nicolas) Imbécile ! tu sais qui est cet individu ? Un assassin perfide dont les maigres criminelles font autant de mal que ses prouesses vocales. Lis-ça ! (Il lui tend le papier que vient de signer le Ténor) Fort !. Lis-le, tout haut, pour que ce peuple paisible sache de qui il s'agit.
- NICOLAS Je, soussigné Grégoire, sur ma parole d'artiste, reconnait appartenir à un groupuscule terroriste et avoir déposé le 25 Mars des bombes dans divers lieux de la ville, causant ainsi la mort de trois innocents employés, pères de trois angéliques familles."
- (Le départ du Ténor est marqué par le combat entre Manifestants et policiers. Emmanuel monté sur les épaules de ses camarades)
- EMMANUEL Mensonges ! Ce sont des bourreaux ! des assassins !.
- MANIFESTANTS Assassins ! Assassins !
- GOUVERNEURS Terroristes !
- NICOLAS Fausses routes vous faites, mes frères, ce n'est pas la voie de Dieu. La violence engendre la violence !

EXLIBRIS

EX

- EMMANUEL Va au diable, imbécile ! (D'un coup de pied il le jette à terre.
L'Archevêque descend, furieux.)
- ARCHEVEQUE Tade retro, satans ! La malédiction sur ta tête et celle de tes semblables ! (il ramasse la bible, l'embrasse et la rend à Nicolas)
- NICOLAS Au nom de Dieu, calmez-vous, mes frères...
- EMMANUELL Combien on t'a payé pour ce rôle, renégat ?
- MANIFEST. Vendu !
- ARCHEVEQUE Blasphémateurs ! C'est Jésus qu'il incarne ! (Les manifest. rient)
O tempora ! O mores ! (Il fait un signe de croix avec sa crosse.
Le Peuple se signe)
- CAPITAINE Vous êtes bêtes ! Vous avez de la merde dans les yeux ! (il boit)
- NICOLAS La colère et la haine vous aveuglent. Bienheureux ceux qui ont soif de justice, car le royaume des cieux leur appartient.
- EMMANUEL On obtient la justice comme un chien arrache un morceau du festin de son maître. Bienheureux les révoltés !
- NICOLAS Bienheureux ceux qui ont le cœur pur, car ils verront Dieu !
- EMMANUEL Dieu ! Quel Dieu, cabotin ?
- ARCHEVEQUE Celui, maudit... qui a créé ce monde merveilleux, et qui a fait l'erreur dans sa grande générosité de t'engendrer - toi ! son fils égaré ! pour que tu l'insultes, pour que tu le nies !
- EMMANUEL Dieu, à partir du moment où vous l'avez mis dans vos bouches, il est parti, effrayé, désespéré. Pourchassé par toi-même, évêque imposteur ! Parce qu'il avait soif de justice, comme un drogué de haschich, et il la cherche... il la cherche partout... Tu entends ?...
- ~~.....~~
~~.....~~
~~.....~~
- (Les cris des manifestants envahissent la salle)
- ARCHEVEQUE Hu-let, craches, aboyer !..
O, ciel !
- EMMANUEL Voix du Peuple ! Voix de Dieu !
- ARCHEVEQUE Transformez cette planète paisible en enfer !
- EMMANUEL Ce sont les rêves, assassins de vos mains, guides aveugles et gouverneurs-tyrans ! Un jour tous ces rêves vont ressusciter et ce sera le jour de la Gohenne ! Qui que vous soyez, dans les forêts ou les grottes, dans les gratte-ciel ou les cimetières, vous n'échapperez pas à leur vengeance ! (Le peuple s'agite en faveur d'Emmanuel)
- NICOLAS La vengeance, jamais !

EXTRA STROKING

EX

ARCHEVEQUE Malédiction !

ROI Si je ne me trompe, cela s'appelle un véritable révolutionnaire, non ?

CHAMBELLAN Article 23 incitation à la révolte. Article 24 haute-trahison !

ARCHEVEQUE Il ne peut blasphémer impunément ! C'est un danger public !..

X. Arrêtez-le ! (Les policiers l'arrêtent)

La parole au respectable tribunal.

(Le Maréchal et les M. de la Justice et de la Sûreté, portant perruque, forment le tribunal. Combat entre Polic. et

JUSTICE Ton nom ? Manif. Les Polic. emprisonnent les Manif. dans un filet)

EMMANUEL Anonyme, comme des milliers et des milliers.

MARECHAL Tu nies que tu es la raison de tous ces bouleversements sociaux ?

SURETE Qu'en fait ton but est de détruire l'idéal de la patrie ?

JUSTICE Défends-toi, tu es libre.

(Emmanuel rit, moqueur)

SURETE Tu n'as rien d'autre à déclarer ?

JUSTICE Accusé, tu es reconnu coupable d'actes de violence d'anarchie de meurtre brigandage trahison séduction vol viol et tous les crimes qu'il est impossible d'énumérer au tribunal.

LES TROIS Au nom de la Justice divine
De l'Idéal des siècles sacrés
Au nom de la Patrie de la Famille
Et de la Sûreté

JUSTICE Par la loi martiale et l'article législatif 3001/13/44, la cour te condamne...(Tous se tournent vers le Roi qui effeuille une margari

EMMANUEL Scribes et pharisiens hypocrites même pas dignes de cirer mes chaus-^{se} sures, vous voulez me juger. C'est moi qui vous accuse d'être des criminels qui jouent systématiquement leur jeu féroce sur le dos des ~~masses~~ peuples. Je vous accuse d'être des exploitateurs, non seulement de leur potentiel matériel, mais plus encore, de leur richesse morale. Au nom de vos sacro-saints idéaux, vous ~~corrompez~~ ^{les} ~~les~~ ~~corrompez~~ ^{les} ~~les~~ en leur enseignant la peur, le rensonge et la haine. Je vous tiens responsables de tous les crimes, de ~~tous~~ les

EXLIBRIS

EX

- guerres, de toutes les injustices! Ce que vous appelez patrie, vous, vous le sentez dans votre portefeuille, tandis que pour nous, c'est ici ! (Il se frappe le coeur de sa main)
- ROI (au dernier pétale) A la mort ! Désolé!
- LES TROIS Au nom de la haute-surveillance
A la potence ! Vite à la potence !
- ARCHEVEQUE Non !... Il n'est pas digne de mourir comme un être humain. Accrochez-le aux esses, avec les bêtes. Comme une bête !
(Trois-quatre policiers l'attrapent et le suspendent aux esses par les bras écartés.
Emmanuel est ainsi crucifié entre deux carcasses)
- EMMANUEL Juges corrompus, évêque sacrilège, couronnes profanées, décorations... vous assassinez au nom de votre justice, serpents... comment éviterez-vous la condamnation de la Géhenne ?
- M. Le nouveau Messie ! ha, ha, ha !
- REINE Quel chien magnifique !
- ROI C'est un maniaque. J'ai peur !
- M. Déshabillez-le... crucifiez-le bien ! Je ferai un parfait Jésus de ce cabotin. Comme un Rembrandt craquelé, mon mythe tel une pièce antique a vieilli depuis des siècles. Avec une mise en scène moderne, je peux en faire le hit de l'année. Nous avons encore besoin de légendes.
Déshabillez-le bien... peignez-le, clouez-le bien... Comme un vrai descendant de Dieu !
- EMMANUEL Un descendant de chien, tu veux dire, ma belle archiputain ! Car mon père était partout, dans le maquis... recherché par toutes les polices du monde... Quand on l'a fusillé au printemps, on l'a enterré les menottes aux mains, les pieds enchaînés, par peur qu'il ressuscite !.. Imbéciles ! si vous croyez pouvoir tuer les rêves !... Mon père est dehors... parmi eux... vous l'entendez ?... et il chante...
- M. Et ta mère ?
- EMMANUEL !... Ma mère m'a enfanté dans la cellule d'une prison. Elle n'avait même pas un chiffon pour essuyer le sang de son ventre... et il faisait froid, très froid, ma belle dame... Alors les chiens de cette goéle sont venus pour nous réchauffer et nous sécher du sang avec leurs langues tièdes...
Un mythe !
- M. Usuriers rapaces, condamnés à jamais, ensevelis dans vos costumes théâtraux, dans votre civilisation théâtrale... je vous hais !
- M. Pauvre enfant, combien d'autres comme toi ont dit les mêmes paroles...
Photographe, prends moi. Je veux un cliché à côté de ce garçon...
(on la photographie)

EXTRA STROKAS

EX

Avec cette photo, comme un nuage surgi et qui s'immortalise au coin d'un tableau, ou comme une coquille à la page fameuse d'un poème... même comme ça, clandestinement, je veux voler une miette de la gloire de cet éphère au destin de Jésus. Tout est théâtre, ha, ha, ha...

EMMANUEL

X.

M.

X.

M.

X.

EMMANUEL

Va au cirque, bouffonne !

Ca va durer longtemps cette comédie ?

C'est un jeu qui me plaît, qui m'a plu, qui me plaira !

Je suis le metteur en scène, oui ou non ?

Et moi, la productrice !

Waouh ! ^{Urrr} !

Debout mes frères ! Résistez !

(Le M. INFORMAT. rentre-satisfait, son cigare à la bouche, suivi de ses policiers.)

X. remuant des cravaches aux bourreaux)

X.

Battez ce chien !..

(Les deux bourreaux commencent à frapper)

Avec art... Je veux qu'il meure lentement... mille fois !..

EMMANUEL

Comédien raté !.. Tu t'agrippes à la violence comme un naufragé à sa planche... Mais tu couleras !

X.

Battez-le mes gars... impitoyablement !.. Même si le ciel descend, celui-ci ne sera pas sauvé !..

(Soudain, le Greffier, agité, descend)

GREFFIER

Arrêtez ! (Il ôte les lunettes noires derrière lesquelles il se dissimulait)

Grâce, mon Chef !

EMMANUEL

Ftt !.. (Il lui crache dessus)

M.

Tu le connais ?

EMMANUEL

Frères, prenez votre destin en main... combattez les tyrans

GREFFIER

Ne l'écoutes pas... il ne sait ce qu'il dit !

X.

Je t'ai demandé si tu le connaissais !

(Le Greffier baisse la tête en acquiescement, X pousse un cri de bête fauve)

Race de bâtard ! Sperme de putain !.. (il la secoue par le revers)

(Le Greffier se jette à genoux devant X)

Tu m'as juré soumission et dévouement aveugle, oui ou non ?

(Le Greffier acquiesce de la tête)

EXTRA STROKAS

EX

- X. Alors, respecte ton sermant ! (il prend une cravache qu'il donne au Greffier)
Frappe ! sans pitié !..
- EMMANUEL Debout, mes frères ! Résistez !
- X. Frappe ! encore plus fort !
- CHAMBELLAN Mort aux catalyseurs !
- ARCHEVEQUE Excécrable antéchrist !
- X. Bravo ! encore mon gars ! tu es un fidèle !
- MARECHAL Et au ventre ! Frappe ce chien !
- D.HONNEUR Et aux organes génitaux !
- ROI Au nom du Roi, sors lui les tripes !
- EMMANUEL Frappe ! Combien on t'a payé pour ça ? trente pièces d'argent ? Judas !
- GOUVERNEURS Frappe ! frappe le salaud !
- GREFFIER (il s'arrête affligé) Je ne peux plus... je ne peux plus...
- X. Frappe, canaille ! (il sort son revolver et le vise à la tempe)
Frappe ou je t'abats comme un chien !
- GREFFIER Mais c'est mon frère !
- X. Waouh ! Waouh ! Grrr ! (Il se convulse dans une crise de nerfs)
- ARCHEVEQUE C'est un diable ! l'Eglise l'excommunie !
- EMMANUEL Frères, dans les usines, les ports, les faubourgs, mes frères, combattez !
- PEUPLE Des armes ! des armes !
- EMMANUEL Tout est arme dans vos mains. Fer, pierre, bois, les chansons même...
- GREFFIER Emmanuel... aie pitié de moi... tais-toi mon frère...
- EMMANUEL Fais ton devoir, toi ! Frappe ! C'est toi le torturé... moi, je vole sur un coursier tout blanc... dans des nuages multicolores, moi, je vole...

(Il laisse la tête, presque évanoui. Brusquement, le GREFFIER se tourne vers X. et sort son couteau, après l'avoir désarmé d'un coup de pied.)

EXLIBRIS

EX

GREFFIER Ne bouge pas, scorpion ! Mon serment, je l'ai tenu... chacun son tour !
(X. recule terrorisé)

lâche ! Maintenant, je vois ton vrai visage, poltron ! Tu n'as rien,
rien d'un homme ! Sale chien enragé ! plein de peur et de bave ! Fft !
(Pendant que X. les mains levées le regarde avec effroi, un coup de feu par derrière - le
M. INFORM. a tiré. Le GREFFIER s'écroule.)

X. se retire dans un coin en proie à une grande nervosité)

X. Je supprime ce Ministère !

ARCHEVEQ Des gratias !

M. Ainsi passe la gloire humaine !

EMMANUEL Votre gloire sera gravée dans la merde ! Tandis qu'aucun de ceux qui
 tombent pour la bonne cause ne meurt tout entier. Dans les siècles des
 siècles ! Frères, de ma croix je vous en supplie, résistez ! Les libertés ne se
 donnent pas, elles se prennent !

Antigone, chante quelque chose pour moi... le printemps a été court
pour nous, mon amour, presque éternel... Adieu !

(Sa tête tombe sur son épaule)

ARCHEVEQ Dieu reconnaîtra les siens !

M. (en lui jetant une fleur) Adieu, bien-aimé fils de Dieu, sauveur du
peuple !... Ha, ha, ha...

(Antigone joue à la guitare, chantant le cantique
de la mort de Jésus)

O, mon doux printemps

Mon très doux enfant

(Peu à peu tout le peuple l'accompagne en murmu-
rant - murmure profond, terrifiant, qui va s'am-
plifier et s'unir aux clameurs des manifestants
de l'extérieur en un chant unique)

CAPITAINE Prends garde, foule moutonnaire, acclameuse de sabres et de tyrans !
Ayant vécu en esclave, tu crèveras en esclave !

EXTRA STRODING

EX

(Le PEUPLE ne bouge pas - la chanson se multiplie. La REINE pose sa propre couronne sur la tête d'EMMANUEL; elle s'agenouille)

REINE   Devant ce saint des saints
L'autel sacré de tes jambes
De ma bouche royale, moi
Je veux communier par ta substance divine
Mon doux Jésus, en tant que Reine
Elle m'appartient !

(Elle commence à ôter son pagne. Retenant difficilement sa fureur, M. arrive auprès d'elle. D'un air supérieur:)

M.   Putain !

REINE   En tant que telle, elle se convient !

(De la foule surgit une femme en fichu noir qui se dirige avec dignité vers le crucifié, forçant le respect autour d'elle.)

MARIE   Ne le touchez pas ! Ecarter vous !

(Elle se place devant Emmanuel.)

Je suis une femme de ménage. La maison où je travaille a quatre étages; chaque étage quarante marches que je lave et essuis une par une comme un petit enfant. J'avais quatre enfants - le premier est mort au front; deux autres se sont entretués pendant la guerre civile; le dernier est parti pour une manifestation, et n'est jamais revenu... Mais aujourd'hui j'ai compris... si j'avais eu non seulement quatre enfants, mais dix fois, cent fois quatre, on les aurait tous crucifiés.

Et les voilà... les assassins des rêves de nos enfants ! Les voilà !

PEUPLE   Assassins (Elle prend le drapeau rouge des mains du Capitaine et le brandit, tandis que Peuple et Manifestants, qui ne forment plus qu'un se regroupent derrière elle. Des hommes juchés sur les épaules des autres crient des slogans, tandis que le chant unique des révoltés et des manifestants de l'extérieur inonde la salle. Le Ténor apparaît, ensanglanté, et aux pieds d'Emmanuel commence à chanter.)

REVOLTES   O mon doux printemps...

- A bas les tyrans !

- Liberté !

EXTRA STRODING

EX

(Le moment est très critique pour les Gouverneurs. Le Peuple s'approche dangereusement. Le chant atteint son paroxysme. D'un geste brusque, X. attrape la Reine qui hurle et la jette dans la foule déchaînée)

X. Nous avons, nous aussi, besoin d'un martyr !

(Le Peuple la lynche avec des cris d'ivresse et de vengeance, alors que X. ouvre une malle remplie d'armes et de mitraillettes qu'il distribue à ses hommes)

(hurlant) Les lumières !.. Eteignez les lumières !..

(Dans l'obscurité qui vient de se faire, il éclaire avec un projecteur aveuglant le Peuple qui avance toujours.)

Fusillez

Egorgez

Eventrez

Massacrez

Wacuh ! Wacuh ! Grrr !?

(Les coups de feu claquent. Dans le faisceau du projecteur on voit s'écrouler les corps dans différentes positions, certains accrochés parmi les carcasses.

Le chant, les gémissements, les cris et les sanglots s'arrêtent, ainsi que les coups de feu.

Les projecteurs éclairent le corps d'Emmanuel crucifié - que l'on a hissé au dessus de la scène pendant l'obscurité - comme à l'ascension, ses bras grand ouverts, au dessus des corps du Peuple, pêle-mêle.

Le Roi tient dans ses bras le cadavre de la Reine. Il s'avance sur l'avant-scène)

ROI J'ai vu des morts dans ma vie, d'innombrables visages bien-aimés et disparus. J'ai tant de fois pleuré devant les innocentes victimes de la haine et de la folie aveugle. Mais cette fois, ma douleur est si intense que je ne peux la supporter. Mon lis, ma colombe sur le toit d'une église, pourquoi t'ont-ils assassinée ? Oh, si je laisse couler mes larmes, elles vont inonder la terre entière...

(La portant dans ses bras, il traverse la scène devant les hommes du clan, en pleurant, et il sort.)

... la terre entière !..

(Les Gouverneurs alignés à demi face aux cadavres et aux spectateurs)

EXTRA STRODING

EX

- MARECHAL   La bénédiction de Dieu nous a armé la main
                  Le pays s'est sauvé d'un couteau assassin
                  Regardez les coupables, regardez-les bien
                  La raison de ce chaos et de ces chagrins.
- TOUS   Au nom de la Patrie
                  Pas d'autre attente, pas d'autre retard
                  Au Pouvoir, au Pouvoir, au Pouvoir !
- X.   (Courbé, la tête baissée)
                  Que l'Ordre règne dans ce pays
- TOUS   Que l'Ordre règne dans ce monde !
                  (Ils se dirigent vers la sortie, accordant leur pas à une
                  marche hitlérienne issue de hauts-parleurs et qui inonde
                  toute la salle.)
- X.   Rideau ! Les lumières s'éteignent.)

EXTRA STRODING

EX

-fo-

Dans l'obscurité complète, on entend la voix du Speaker à la radio.

SPEAKER

Attention, attention, bulletin spécial.

Aujourd'hui à minuit, la destinée du pays a changé. Un groupe de nationalistes courageux a pris l'initiative de nous sauver du chaos et de la catastrophe. Le plan a été approuvé à l'unanimité.

Nous annonçons que tous les partis sont déçus et leurs ex-dirigeants ainsi que tous les personnages dangereux ont été arrêtés et seront jugés par les tribunaux militaires.

Nous invitons le Peuple vaillant et généreux à garder son sang-froid et à nous aider dans notre tâche d'assainissement.

Jusqu'à nouvel ordre, tous les articles de la constitution ont été suspendus et la loi martiale appliquée sur tout le territoire.

On a ainsi étendu l'application des mesures d'exception:

Il est interdit à tout citoyen de parler, de chanter et de rire;

Interdit de lire, d'écrire et de penser. Interdit de rêver, de se

souvenir. Interdit de respirer. Toutes ces mesures exceptionnelles

ont été prises pour la protection et la paix du Peuple.

Le nouveau Gouvernement prête serment officiellement dans la matinée à la cathédrale.

Vive la Nation ! Vive le Peuple ! Vive la Révolution !..

(Marche militaire)

EXTRA STRODING

EX

EPILOGUE

SERMENT DU NOUVEAU GOUVERNEMENT

Dans la cathédrale.

Salon officiel des cérémonies. Tout autour, des fresques, et au plafond de grands lustres. Au fond un grand crucifix entre trois flambeaux allumés.

Le nouveau Gouvernement est placé dans les premiers rangs, devant l'Archevêque qui le bénit. Derrière lui, le grand trône archiépiscopal.

La cérémonie vient de se terminer. On entend un chocur enfantin accompagné par une musique de cantique à l'harm - nius.

Dans un coin à droite, des journalistes et une équipe de télévision fixent ces moments historiques.

Les ministres se séparent.

La caméra s'approche de l'Archevêque qui, avec une reli - gieuse gravité, prend la pose.

(Si nous en avions la possibilité technique, nous pourrions voir en même temps l'Archevêque sur un écran de télévision pendant qu'il parle.)

ARCHEVEQUE

Enfants bien-aimés du Seigneur...

Je sais, beaucoup d'entre vous ont de justes hésitations, et se posent des questions sans réponse en ce qui concerne les présents événements.

Je sais que vous êtes des hommes pacifiques - et si ce mot n'était pas corrompu - je dirais - démocratiques. Mais, plus que vous encore, MOI, je suis celui qui le premier jettera l'anathème sur ceux qui enfreindront ces règles fondamentales: de Paix, de Liberté et de Justice. D'ailleurs toute l'Eglise de notre Seigneur Jésus - Christ est bâtie sur ces trois notions inviolables.

Qu'est-il donc arrivé ?.. Enfants bien-aimés du Seigneur, je n'oublie pas non plus que vous êtes des hommes de bonne volonté - et que comme tels, vous convenez que notre pays a traversé une crise périlleuse.

EXTRA STRODING

EX

Je ne m'arrêterai pas plus longtemps là-dessus, vous en connaissez tous les symptômes: révolte, anarchie, contestation, désordre ! La politique pernicieuse des ex-gouverneurs a entraîné la patrie dans une agitation sans précédent et dans un précipice sans fond. Que devait-il alors arriver ?

Une alternative cruciale s'est présentée: ou bien le malade se serait abandonné à sa chance - et tous en tant qu'hommes de bonne volonté, vous imaginez ce que cela aurait été - ou bien une équipe de médecins expérimentés aurait pris l'initiative d'intervenir. Et c'est la deuxième éventualité qui s'est produite.

Enfants bien-aimés de Dieu, l'opération a réussi. Le malade, vous pouvez en être sûrs, a été sauvé.

D'ailleurs, jamais l'admirable Eglise de Jésus Christ n'aurait été mêlée à une semblable aventure, si les hommes qui ont assumé la responsabilité de cette difficile intervention n'avaient été convaincus de leur œuvre de sauvours.

Les idéaux qui étayeront donc notre nouvel édifice seront au nombre de trois:

(Au fond un mur s'éclaire. Un jeune homme tenant un petit pot de peinture et un pinceau écrit: LIB...)

Le premier sera l'Amour !

(Au mot Amour, l'Archevêque a levé sa crosse. C'est le signal on entend immédiatement un tir de mitrailleuse et le jeune homme s'écroule.)

Aimez vous les uns les autres. Amour envers tous, les riches, les pauvres et les indigents, comme nous l'a enseigné Notre Seigneur Jésus Christ !

(Un autre jeune homme prend la place du premier, et continue à écrire: LIBER...)

Le deuxième, c'est la paix !

(Au deuxième signal de la crosse, un autre tir et le jeune homme tombe à genoux à côté du premier.)

Paix sur vous ! Très haut commandement de l'admirable Evangile. Règle inviolable pour le bonheur de tous les hommes dans le Royaume de Dieu !

EXTRA STROKAS

EX

(Un troisième jeune homme prend le pinceau et continue:
LIBERT...)

Et enfin bien sûr, la Liberté !

(Troisième signal de l'Archevêque et le troisième tombe aux
côtés des deux autres.)

... Sol du monde et oxygène de la vie.

C'est seulement dans la Liberté que nous découvrons l'image de l'ex-
istence de Dieu, qui est celle de notre prochain. Dans les Siècles des Siè-
les. Au nom du Père, du Fils et du Saint Esprit. Le Seigneur soit avec
vous ! Ite missa est ! Amen !

(Musique "Alleluia" jusqu'au maximus.)

RIDEAU

Derrière le rideau baissé, on voit apparaître les mitrailleu-
ses et dans toute la salle, on entend les mitrillades, cette
fois, contre les spectateurs.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

